

www.e-rara.ch

**Caspari Bauhini Viri Clariss. Pinax Theatri Botanici sive Index in
Theophrasti Dioscoridis Plinii et botanicorum qui a seculo scripserunt
opera**

Bauhin, Caspar

Basileae, 1671

Universitätsbibliothek Basel

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-25435>

Caspari Bauhini Pinacis theatri botanici liber sextus

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelnformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

in quo semen, quod non margaritis simile, sed oblongum, latet, num de nostra intelligendi sint, dubitamus: nisi velimus assentiri Dalechampio, qui in florum umbilico, granum rotundum niveum, margarita simile promittere (cui rectè Plinius compararit) quod excusso flore nudum nitidumq; dependeat, scribit.

I. Cacalia tomentosa: in Phytop. & Prod. descripta.

II. Cacalia folijs crassis hirsutis.

Cacalia Ghini, in desc. Pilati, Lugd. du Choul.

Cacalia 1. & vulg. incano folio, Clus. pan. & hist.

Cacalia, Ang. Cæs. Lugd.

III. Cacalia folijs cutaneis acutiorib. & glabris. Cacalia, Dalech. in Diosc. Ad. Lob. (bris.)

Cacalia 2. vel Cacalia glabro folio, Clus. hist.

Tussilago alpina, sive montana, Dalech. Lugd.

cujus flores luteos dicit. (quid?)

IV. Cacaliæ congener planta, Cl. pan. & hist.

LAPPA SIVE ARCIUM.

Aρνεον sive αρροσπιον aut αρροσπιον (id est Personata, quasi Larva) folia habet cucurbitæ, majora tamen, duriora, nigriora, & hirsuta, &c. Dioscoridi, l. 4. c. 107. Personata Græci Arcium vocant. folia habet majora, cucurbitinis hirsutiora, nigriora & crassiora, &c. Plin. l. 25. c. 9. Genera duo Galeno 6. simp. primū Verbascum simile, quod Diosc. l. 4. c. 106. Αρνηιον η Αρνησον vocat: & Plin. l. 27. c. 5. Arction: Alterum folijs cucurbitæ, quod Dioscoridis est Αρνεον & Plinij Persolata, & etiam Personata, cui folio nullū sit latius, & grandes lappas fert. At vulgo alia est major, quæ & Arciū & Arctiū est Diosc. alia minor, quæ Diosc. l. 4. c. 138. Ξάνθιον (quod flavos capillos reddat) dicitur, & χοιραδολεθρον, quasi strumarū perniciēs: hinc quibusdā Strumaria nominatur.

I. Lappa major, Arcium Diosc.

Lappa major, Brunf. Trag. Tur. Cæs.

Personata, Lac. Lon. Ad. Lob. Lugd.

Personata major, Matth. Cast.

Personata, Fuch. Fracast.

Bardana sive Lappa major, Dod. desc.

Arcium, Ang. Dod. gal. Cord. in Diosc.

Arction personata, Thal.

II. Lappa rosea: in Prod. descripta.

III. Lappa major montana, capitulis tomentosis, sive Arctium Dioscoridis.

Personata seu Lappa major altera, Matth. Lug.

Bardana sive Lappa major, Dod. ico.

Arction montanum, an Persolata Plinij, Ad.

Arctium mont. & Lappa minor Galeni, Lob.

Arctium, Cæsalp.

IV. Lappa montana altera lanuginosa,

Arctium quorundam, Lugd.

V. Arctium ex cod. Cæs. Dod. Lugd. quid?

VI. Lappa minor, Xanthium Dioscoridis.

Lappa minor, Brunf. Trag. Ericio Cordo.

Xanthium, Matth. Ang. Dod. ut: Fuch. Tur.

Cord. in Diosc. & hist. Gesn. hort. Lac. Lon.

Thal. Cæs. Cast. Tab. Lugd.

Xanthium sive Strumaria, Ad. Lob.

Bardana minor, Ger.

CASPARI BAVHINI PINACIS THEATRI BOTANICI LIBER SEXTVS.

SECTIO PRIMA.

VIOLA; LEUCOIUM; HESPERIS; LYCHNIS
ET SAPONARIA.

VIOLA MARTIA.

Viola, ἰον Diosc. l. 4. c. 122. alijs, ἰον πορφυρεῶν. Viola purpurea, à floris colore. Theoph. 1. hist. 15. ἰον, & 1. hist. 21. ἰον μελάνιον η̄ μελαύριον, nigram violam, à florum colore nigricantis purpure, vocat. Plin. l. 21. c. 6. Ex Violis quæ spontè apricis & macris locis proveniunt purpureæ, latiore folio statim ab radice carnosio exeunt solaq; Græco nomine à cæteris discernuntur, appellata Fa, ut ab his Fanthina vestis. Ἰον Græcis vocatum in Geoponicis Nicander credidit, Hermolao referente, quod Nympha quadam Fonia, florem eum Fovi primum munere dederint. Alij ἰον volunt dici, quod cum Jupiter puellam Fo adamatam in vaccam convertisset, terra florem hunc pabulo ejus produxerit, qui propter ipsam factus, ab ipsa nomen acceperit. Hinc Latinis Viola, quasi vitula.

Genera

Genera plura Plinio, purpurea, lutea, alba: sed de purpureis primum, quarum unum genus apud Dioscoridem & Plinium.

Viola Martia rotundifolia.

I. Viola martia purpurea flore simplici odoro.

Viola fativa, Brunf.

Viola Martia odorata nigra seu purpurea, Trag.

Viola purp. Fuch. Matt. Lac. Ad. Cæs. Cast. Lug.

Viola nigra, Dod. Cord. in Diosc. Ger. Clus. hist.

Viola, Lon. & Viola nigra, Gef. hort.

Viola Martia purpur. Tab. præcox purpur. Lob.

Flos communiter coloris in cæruleo subnigro purpurei: qui cultura grandior fit: quandoq; folijs latioribus Calthæ æmulis, quæ

Viola Matronalis flore purpureo, Eyst.

II. Viola Martia inodora sylvestris.

Viola sylv. Brunf. Ang. inodora, Dod.

Viola purpurea sylv. five canina, Trag.

Violæ nigrae sylv. species, Gef. hor.

Viola canina, Lon. Tab. sylv. Ger. desc.

Viola can. cærulea inodora sylv. ferotina, Lob. ic.

Viola Martia sylv. Thal. Martia canina, Eyst.

Flos cæruleus, aliquando pallidus: duplex est, altera major folijs majoribus & rotundioribus: altera minor, folijs mucronatis oblongis ac strictioribus: & Gesnerus in monte fracto meminit montanæ, quæ solum folijs minoribus & solidioribus à vulgari differat: est &

Viola Martia flore rubro purpurascente, Eyst.

III. Viola Martia alba.

Viola alb. Brunf. candida, Dod. Cæs. fl. albo, Ger.

Viola Martia candida, Trag. alba, Tab. Eyst.

Viola sylv. albo flore, Gef. hort.

Viola Martia alba hort. & camp. odora, Lob. ico.

Hæc aliquando odora: aliquando nullo aut languido odore: & hæc folijs est gracilioribus.

IV. Viola Martia multiplici flore.

Viola nigra flore pleno, Dod. gal.

Viola dasypodion, dasyphyll. malim, Ger. hor.

Viola Martia purpurea, Lob. ico.

Viola purp. & alba multiplex, Tab. Ger. Eyst.

Viola flore multiplici, Dod. fl. pleno, Cast. Cam.

Viola cærul. fl. numerosis folijs constantib. Cæs.

Variat floris colore purpureo, rubello, candido, ex purpureo & albo variegato. hinc

Viola Martia alba, flore multiplici albo: flos albus, exterius purpurascens, ut Viola variegata dici possit, Eyst. est & biflora. Violæ species Byzantij colitur, Martiæ similis, sed flore infinitis foliolis constructo, & Rosam Damascenam æquante, non solum magnitudine, sed & odore

nostrates superante: Costæus in Mesuë, & Cam.

V. Viola alpina folio in plures partes dissecto.

an Viola montana laciniato folio, Clus. hist.

VI. Viola alpina purpurea exiguis foliis.

Viola montana 2. Clus. pan. & hist. (Lun.

an Viola Martia folio min. & solidiore, Gef. de

VII. Viola alpina rotundifolia lutea.

Viola luteola minore flore, Gef. hort.

Viola montana fl. luteis, Lob. obs.

Viola montana. 1. Clus. pan. & hist.

Viola lutea, Lob. ico. Cæs. Cast.

Viola Martia lutea inodora alpina, Cam.

Gramen Parnassi aliud, Lugd.

Viola Martia foliis oblongis.

I. Viola montana pumila angustifolia flore niveo inodoro.

Viola montana pumila, Clus. cur. post.

II. Viola Martia arborescens purpurea.

Viola arboref. Matt. Cast. Tab. vel potius recta,

Viola fruticosa, Gef. hort. (Cam.

Mater Violarum, Dalech. Lugd.

Viola elatior, Clus. hist.

Viola erecta flore cæruleo, &

Viola erecta flore albo, Eyst.

Flore est ex cæruleo purpurascente, vel ex cyaneo albescente.

III. Viola tricolor erecta, an Jovis flos Theophrast. 6. hist. 6.

Viola affurgens tricolor, Dod. Ger.

Violæ purpureæ varietas, Ad.

Viola martia surrectis cauliculis, Lob.

IV. Viola montana tricolor odoratissima.

Viola montana 3. five tricolor, Clus. pan. & hist.

Viola flamm. major violaceo colore mixta, Eyst.

V. Viola tricolor hort. repens: an *φλόξ η φλόξιον*, Theoph. 6. hist. 6.

Herba Trinitatis, Brunf. Fuc. Lon. fativa, Trag.

Jacea five flos Trinitatis, Matth.

Jacea major five Viola tricolor, Cast.

Viola flammea, Dod. gal. Cæs.

Violæ nigrae persimilis, flos Trinit. vel heptachrum, Gef. hort.

Viola tricolor, Dod. Clus. Ger.

Viola flammea, coloria, calida, Ad. Lob.

Viola flammea seu tricolor major, Lugd.

Viola Trinitatis 1. Tab.

Flos colore & magnitudine variat: est flore purpureo & cæruleo: albo & luteo: cum pallido cæ-

do cæruleo, purpureus & luteus etiam permiscetur: quandoque lituris quibusdam notatur: raro flore penitus albo reperitur, quæ est Viola trinitatis 2. Tab.

Datur quæ duplo majore flore est coloris unius, nigra purpuræ, & instar holoserici nitente, vel pallido, hinc

Flos trinitatis major violaceus, &
Flos trinitatis pallidus major, Eyst.

VI. Viola bicolor arvensis.

Herba Trinitatis sylv. Trag.

Jacea altera, Matth.

Jacea minor, Cast.

Viola nigra similis arvensis minor, Gef. hor.

Viola sylvestris, Lob. ico.

Viola flammea minor, Lugd.

Viola trinitatis minor petræa, Tab.

Viola tricolor petræa, Ger.

Haftenus trium colorum non observavimus, sed candido & luteo, cæruleo & luteo, cæruleo & candido: aliquando tamen vel totus luteus, vel totus albus occurrit: Alia est valde parva, Augusto florens.

VII. Viola montana lutea grandiflora: & Camer.

Violæ nigrae persimilis mont. lutea, Gef. hor.

Violæ mont. 3. aliud genus, Clus. pan. & hist.

Viola flammea lutea, Lugd.

Viola Martia arborescens lutea, Tab.

Viola flammea major pallido colore mixta, Eyst.

Flore est luteo, sed magna ex parte lineis purpureis intermixtis: aliquando sine lituris: rarius flore albo reperitur.

VIII. Viola montana lutea folijs non crenatis.

Viola sylv. longifolia, Tab.

Viola martia lutea, Ger. desc.

LEUCOIIUM NON BULBOSUM.

Λ *Ευνόιον* Dioscoridi l. 3. c. 138. id est, Viola alba, non ratione florum, sed potius à canitie cinericeove foliorum colore: quamvis differentiam in floribus ostendat, siquidem aut cærulei, aut albi, aut purpurei, aut lutei reperiantur. Plin. l. 21. c. 6. Violas luteas & albas agnoscit.

Leucoium incano folio hortense.

I. Leucoium incanum majus.

Viola candida, Trag.

Leucoium album, Matt. Lob. ob. Lug. Tab. Ger.

Leucoion, Dod. gal. Gef. hor. Ad.

Viola matronalis alba, Fuch. Tur.

Viola domestica, Ang.

Leucoium candidum majus, Dod.

Viola alba, Lob. ico.

Viola alba, quæ & matronalis, Cæf.

Leucoium album hortense fruticosum, Cam.

Leucoium flore albo simplici, Eyst.

Flore est albo, vel cinericeo.

II Leucoium purpureum vel rubrum.

Viola purpurea, Trag. Lob.

Viola matronalis purpurea, Fuch. Tur.

Leucoium purpureum, Mat. Dod. gal. Lug. Tab.

Leucoium rubrum & purpureum, Cam.

Viola matronalis floribus rubentibus, aut ad purpuram inclinantibus, Cæf.

Leucoium flore rubro simplici, Bry. Eyst.

Flore est rubente, ex purpura puniceo, violaceo, ex cæruleo purpureo, in summa ob colorem dilutiorem & saturatiorem differentiae aliquot sunt: hinc

Viola matronalis purpurea, alia punicea, Fuch. Tur. Lugd.

Leucoium purpureū, & aliud violaceum, Tab.

At cærulei coloris in hoc genere haftenus non vidimus, licet Dioscorides autkor sit, nisi fortè id verbum superfluum fuerit.

III. Leucoium incanum minus.

Viola alsiola & minor, Trag.

Leucoium candidum minus & annuum, Dod.

Floribus est candidis, rubentibus, puniceantibus, à prioribus magnitudine differentibus, & quod hoc annuum sit.

IV. Leucoium incanum majus multiplex.

Leucoion duplis floribus, Ad.

Leucoium sive Viola purpurea, fl. pleno, Lob. ic.

Leucoium multiplici flore, Dod.

Flos est vel saturatiore, vel dilutiore purpuræ, vel purpuroviolacei, vel albi: hinc

1. Leucoium flore rubro pleno, Eyst.

2. Leucoium flore purpureo pleno, Eyst.

3. Leucoium sive Keyri purpuroviolaceum pleno flore, Svvert.

4. Leucoium flore albo pleno, Bry. Eyst.

V. Leucoium incanum majus variegatum simplici flore.

Hoc varium est & permixtum maculis in albo rubris, vel purpureis, aut quasi strijs inæqualibus notatum: hinc

1. Leucoi. varieg. alb. rubris maculis, Bry. Eyst.

2. Leu-

2. Leucoium varieg. purpureis maculis, Eyft.
VI. Leucoium incanum majus variegatum pleno flore.

Leucoium five Keyri viola purp. variegata, Svv.
Et hoc varium est:

I. Leucoium purpureum variegatum sanguineis maculis signatum, Bry.

Leucoium purpureū variegat. flore pleno, Eyft.

2. Leucoium five Keyri violaceo purpureum pleno flore, lineis viridibus distinctum, Svv.

3. Leucoium pleno flore album, sanguineis maculis signatum, Eyft.

4. Leucoium pleno flore album purpureis maculis signatum, Eyft.

VII. Leucoium lividè rubente colore.

Leucoium melancholico colore, Eyft.

Leucoium incanum maritimum.

I. Leucoium maritimum latifolium.

Tripolium, Ang.

Leucoium marinum alterum latifol. Lob. Lug.

Leucoium marinum cæruleo purpureum, Tab.

Leucoium marinum latifolium, Ger. marinum aliud, Cam.

an Leucoium maritim. minus, Hesperis quorundam, Lugd.

II. Leucoium maritimum sinuato folio.

Leucoium marinum purpureum, Gef. hor. Ger.

Leucoium maritimum majus, Ad. Lob. ic. Cluf. hisp. & hist. desc. Lugd. Cam.

Leucoium marinum majus purpureum, Tab.

Flos dilutioris purpuræ, ad vini rubri fæcem tendente.

III. Leucoium maritimum angustifolium.

Leucoium marinum minus, Cluf. hisp. & hist. Ad. Cam. Tab. Ger.

Leucoium angustifolium, Lob.

Leucoium sylv. angustifolium, Dod.

Flores sunt dilutè purpurei, quandoq; rubri: & luteos reperiri Lob. & Tab. scribunt: hinc

Leucoium marinum minus luteum, Tab.

Leucoium marinum minus, Ger.

IV. Leucoium maritimum repens.

Viola marina repens, Eyft. ico.

An ex semine prioris in horto natum: cum in hortis satum longioribus quidem sit cauliculis, sed in terram reflexis, folio latiore, flore purpureo, tota que æstate floreat.

V. Leucoium maritimum candidum.

Keiri marinum flore candido, Lob. ico.

Leucoium marinum majus, Cluf. hist. ico.

VI. Leucoium maritimum minimum, quod 6. est in Prodr.

VII. Leucoium saxatile thymi folio hirsutum cæruleo-purpureum.

Lithoreoleucoion minimum supinum, Col.

Leucoium Creticum.

I. Leucoium Creticum thlaspi folium.

Leucoium marinum Creticum 1. Cluf. hist.

Flos rubet mox ex cæruleo purpurascit.

II. Leucoium Cretic. folijs oblongis crenatis.

Leucoium marinum Creticum 3. Cluf. hist.

III. Leucoium Creticum floribus minoribus.

Leucoium marinum Creticum 2. Cluf. hist.

In hoc flores prioris dimidio minores, prorsus albi, paulatim purpureum contrahentes.

IV. Leucoium Creticum spinosum incanum luteum.

Leucoium Creticum spinosum, Cluf. hist.

Glastivida Cretensium, Belli, ep. 3. & 4. ad Cluf.

Cluf. hist. ap. alt. ad.

Glastivida prima Cretica, Ponæ.

V. Leucoium Creticum minimum folio subrotundo.

an Leucoium Creticum, Ponæ Ital.

Hæc quinto loco in Prod. describitur.

Leucoium luteum folio hirsuto.

I. Leucoium alyssoides clypeatum majus.

Lunaria aspera, Gef.

Alysson Dioscoridis, Dod. Cam. Lugd. cui & Alyssum Dalechampij fig. duplici.

Alysson Diosc. putatum, Lob.

Alyssos, Gef. hort. & Lunariæ Græcæ similis.

Lunaria Græca tertia, Cæs.

Leucoium montanum lunatum, Col.

Minoris & congeneris plantæ Columna mement.

II. Leucoium alyssoides clypeatum minus.

Leucoium peltatum Romanum minus, Col.

III. Leucoium incanum siliquis rotundis.

Eruca peregrina, Cluf. hisp. & hist. Lugd.

Leucoium marinum Patavinum, Lob.

Leucoium marinum luteum majus, Tab. Ger.

IV. Leucoium luteum erucae folio.

Leucoium terrestre majus, Col.

V. Leucoium luteum sylv. hieracifolium, quod 3. in Prodr.

Leucoij lutei sylv. species, Thal.

Leucoium syl. inodor. fl. parvo pallidiore, Eyft.

VI. Leucoium luteum montan. ferrato folio.

Leucoium luteum montanum, Ponæ Ital.

Leucoium folio viridi.

I. *Leucoium album* odoratissimum folio viridi: quarto loco in Prod. descriptum.

Leucoium rarius flore albo odorato, Cam.

Leucoium fruticosum fol. viridi, flore albo odorato Camerarij, Eyst.

II. *Leucoium luteum* maxim. folijs tuberculis obsitis.

Flos Cheyri Eystettenensis maximus, Eyst.

Flores amplitudine thalerum Philippicum superant.

III. *Leucoium luteum* magno flore 1. loco in Prodr. desc.

Flos Cheyri simplex medius, Eyst.

IV. *Leucoium luteum* serrato folio fl. grandiore: 2. in Prodr.

V. *Leucoium luteum* vulgare.

Leucoium, Brunf. Cord. in Diosc. Lac.

Viola lutea, Trag. Fuch. Dod. gal. Cæs. Ger.

Viola petraea lutea, Tab.

Leucoium aureum, Matth. Lugd.

Leucoium luteum, Fuch. ico. Dod. Ad. Lob. Camer. stor. Camer.

Leucoium sativum luteum, Cluf.

Keiri vel Cheiri, Ges. hor. Lon.

Flos Cheiri simplex minor, Eyst.

Quibusdam *φλογιον* Theophr. quod totus flos flammei, id est, lutei coloris sit: luteum enim colorem flammeum dici, ex Plin. lib. 22. cap. 8. colligunt.

VI. *Leucoium luteum* pleno flore majus.

Viola lutea multiplex, Lugd. Ger.

Leucoium flore luteo pleno majus, Eyst.

VII. *Leucoium pleno flore* minus.

Leucoium sive Keiri duplici flore, Ad. Lob. ico.

Leucoium luteum flore multiplici, Dod.

Viola petraea lutea multiplex, Tab.

Leucoium flore luteo pleno minus, Bry. Eyst.

VIII. *Leucoium luteum sylv. angustifolium*.

Viola lutea sylv. Trag.

Leucoium sylv. minus, Ges. hort.

Leucoium sylv. Cluf. pan. & hist. Cam. Taber. Ger.

Leucoium sylv. flore luteo, Bry.

IV. *Leucoium palustre flore subcaeruleo*.

Gladiolus palustris, Cluf. cur. post.

VIOLA MATRONALIS SEU HESPERIS.

Viola Matronalis, quod à Matromoin hortis colatur dicta, apud Plinium l. 21. c. 7. Hesperis censetur, cum hac Viola noctu magis oleat, quod sua Plinius tribuit, addens, inde nomen invenisse.

I. *Hesperis hortensis*.

Viola alba, persica Hermolai, Trag.

Leucoium & Viola purpurea, Fuch.

Leucoium Diosc. album, purpureum, Fuch. ico.

Viola alba, Tur.

Viola matronalis, Ges. hor. Dod.

Viola purpurea & alba, Lugd.

Viola matronalis sive Damascena, Ad. Lob.

Viola sylv. alba & purpurea, Cæs.

Hesperis 3. Cluf. hist. ico. nostra, Cam.

Viola Damascena flore purpureo, Svert.

Variat colore floris, candido, dilute purpureo, rubro: habetur & tota minor floribus albis & suavissimi odoris: hinc

1. *Viola hyemalis flore purpureo*, Tab. Ger.

Viola matronalis flore purpureo, Eyst.

2. *Viola hyemalis alba*, Tab. Ger.

Viola matronalis flore albo, Eyst.

II. *Hesperis hort. flore viridi*: hæc magnitudine, quoad omnes sui partes, à vulgata differt, flore est viridi & inodoro.

III. *Hesperis montana pallida* odoratissima. *Hesperis prima & montana*, Cluf. pan. & hist.

Viola sylv. species, Cæs.

Hesperis pannonica, Cam.

Variat ex semine nata, nonnulli flores maternum colorem retinent, alij aut dilutius pallescunt, aut magis obsoletum acquirunt, crebris venis ex atro purpurascentibus discurrentibus.

IV. *Hesperis sylv. inodora*.

Hesperis 2. vel altera pannonica, Cluf. pan.

Hesperis tertia, Eid. hist. desc.

V. *Hesperis sylv. flore parvo*: 1. in Prodr.

VI. *Hesperis peregrina siliquis articulatis*.

Hesperis Syriaca, Cam. Cluf. hist.

Leucoium Syriacum, Cam.

Leucoium melancholicum quibusdam.

Hesperis Syriaca Rauvvolffij, ab hac non videtur aliter differre, quam quod strigosior sit, quod fortè loci ratione contingit.

VII. *Hesperis siliqua corniculata fl. obsoleto*.

Leucoium corniculatum saxatile, Col.

VIII. *Hesperis villosa flore obsoleto siliqua brevi*.

IX. *Hesperis sylvestris hirsuta* folijs Hieracij: 2. in Prodr.

VIOLA LUNARIA.

Viola ratione florum, Lunaria verò à siliquarum forma dicitur, quæ lata, plana & propemodum rotunda sunt, & Lunam non falcata, sed prope completam referunt: vel à siliquarum splendore, quæ per siccitatem vitent.

I. Viola Lunaria major filiqua rotunda.
Viola latifolia, Dod. Cluf. pan. Lugd.
Bulbosa folliata, Officinarum Bolbanac, Ad.
Lunaria Græca, Lon. Cæs. Lob. Cast. rotunda,
Lunaria major, Cam. (Gef. h.
Bulbonach (à radicibus bulbosis) Gefn. hort.
Viola lunaris 1. Tab. Ger.
Thlaspi montanum, Gefn. hort.
Lunaria Græca annua, Eyft.
Thlaspi alterum Cratevæ quibusdam.

Variat florum colore & odore: colore purpureo, subcæreulo: odore, uni flores odorati, alteri inodori sunt.

II. Viola Lunaria major altera: & Cam.
Viola latifolia altera, Dod. Lugd.

Præcedente minor & flore albo est.

III. Viola Lunaria major filiqua oblonga.
Lunaria Græca filiquis longis, Gef. hor. Thal.
Lunaria Græca filiquis oblongioribus, Thal.
Lunaria odorata, alijs Lunaria Græca major,
Gefn. hort.
Lunaria Raphanitis, sive Bolbonac, radice rediviva, Lob. ico.
Lunaria Græca altera, Cæs.
Viola latifolia, Cluf. hist.
Viola lunaris 2. Tab. longioribus filiquis, Ger.
Lunaria Græca perennis, Eyft.

Flores ex albo subcæreuli: filiquæ longiores, laminosæ, ita ut aliquando tres membranulæ separatæ suis seminibus annexæ divelli possint.

LYCHNIDES.

Lychnis, id est, Luernula. Dioscoridi, l. 3. c. 114. & 115. duas species, altera λυχνίς στεφανομακρῆν, Lychnis coronaria: altera λυχνίς ἀγρία. Lychnis sylvestris dicitur. Primam, Lychnidem coronariam à recentioribus nominatam, videtur Theoph. 6. hist. 7. Lychnidem vocasse: & Plinij, l. 21. c. 4. Lychnis & Rosa Græca censetur: cujus Lychnis agria, Antirrhinum est. Recentiores, Lychnidis nomen plurimis imposuere, de quibus ordine.

Lychnis flore coccineo.

I. Lychnis hirsuta flore coccineo major.
Ocymoides peregr. Gefn. hort. vel flos Hierosolymitanus, alijs Creticus: vel Croceus, Eid. ap.
Flos Constantinopolitanus, Dod. Lugd. miniatus, Eyft.
Lychnis Chalcedonica sive Constantinopolitana miniata, Ad. Lob.
Lychnis fortè aliquorum coccineo colore splendens, Cæs.
an Flos Scarlati, Lon.
Lychnis Chalcedonica, Tab. Ger.
Lychnis Constantinopolitana, Cast. ap. Cam.
Lychnis byzantina minuto flore, Cluf. hist.

Colore variat, communiter coccineo colore splendet: vel croceus est floris Calendulæ colore, vel lilij purpurei, subinde candidi: etiam incarnatus: hinc

Flos Constantinopolitanus albus, &
Flos Constantinopolitanus incarnatus, Eyft.
Aliquando variegato: rarius flore pleno. Alia est flore ex puniceo purpurascens, folijs lævibus ac mollibus: est & miniato, quæ
Lychn. Chalcedonica colore orengiaca, Svvert.
Flos Constantinopolitanus miniatus, Eyft.

Hæc quibusdam veterum est λυχνίς: alijs φλόξ Theoph. 6. hist. 6. Alijs πύθος apud Theoph. 6. hist. ult. cujus duo genera: unum cui flos hyacintho similis: alterum decolor, album. Idem & Plin. lib. 21. cap. 6. habet: sunt etiam qui Rosam Græcam Plinij velint.

II. Lychnis flore coccineo minor.
Ocymoidis peregrini species minor, Gefn. hor.
Flos Constantinopolitanus minor, Dod.
Flos coccineus, Lugd.

Lychnis coronaria.

I. Lychnis coronaria Diosc. fativa.
Rosa mariana fativa, Trag.
Lychnis, Matth. Lac. Cam.
Verbascum montanum, Cord. in Diosc.
Lychnis fativa, vel coronaria, Dod. gal. Gef. h.
Lychn. coronaria, Lon. Ad. Lob. Dod. Cæs. Lug.
Flos Flammeus vel Flammula Jovis, Gefn. hort.
Jovis flos Theoph. Eidem.

Flos colore variat: est rubro veluti flammeo fulgens, est dilute rubente: habetur & albo: Item floribus albis, lineis vel punctis rubris variegatis: & incarnatis punctatis: hinc

I. Lychnis candida, Lob. ico.
Lychnis coronaria alba, Tab. Ger.

Lychnis coronaria fl. albo simplici, Eyst.
 2. Lychnis coronaria rubra, Tab. Ger.
 Lychnis coronaria flore rubro simplici, Eyst.
 Lychnis rubra, Lob. ico.
 3. Lychnis coronaria flore incarnato punctato, Eyst.
 4. Lychnis coronaria flore incarnato non punctato, Eyst.
 II. Lychnis coronaria fativa multiplex.
 Lychn. altera rubra, Lob. ico. flore pleno, Cam.
 Lychnis coronaria floris foliolis multiplicatis, Dod.
 Lychnis flore rubro pleno, Bry.
 Lychnis, Svvert.
 Lychnis coronaria flore rubro pleno, Eyst.
 Solum eam quæ flore rubro est multiplicem notavimus.
 III. Lychnis coronaria sylvestris.
 Lychnis sylvestris, Matth.
 Lychnis coronaria ruri nata, Ad.
 Lychnis sylv. urbanæ similis, Cast.
 Jovis florem sylv. reperiri ait Matth. Ges. hort.
 Hanc in Rhætiæ alpibus, flore hortensi odoratiore inveniri, Gesn. hort. meminit.
 IV. Lychnis sylvestris alba simplex.
 Rosæ marianæ similis tertia, Trag.
 Ocymastrum seu ocymoides, Matth. Lac. Tab.
 Ocimoides, Gesn. hort. (Cast.
 Ocimoides majus, Cæs. Lugd.
 Lychnis sylv. alba, Dod. gal. Cam.
 Lychnis sylv. altera, Ad.
 Struthio similis Balsenfraut/ Lon.
 Basilicum sylvestre, Cast. ap.
 V. Lychnis alba multiplex.
 Lychnis sylv. multiflora, Ad.
 Lychnis multiflora Anglica, Penæ, Lugd.
 Lychnis alba sylv. Lob. ico.
 Ocymastrum multiflorum, Ger. Tab.
 Lychnis flore albo, Bry & Svvert.
 Lychnis sylv. flore pleno albo, Eyst.
 VI. Lychnis prolifera flore viridi.
 Lychnis agrestis abortiva, multiplici viridi flore, Lob. ico.
 Ocymastrum fl. pleno viridi, Cam. ep. Matth.
 VII. Lychnis sylv. sive aquatica purp. simplex.
 Rosæ marianæ similis quarta, Trag.
 Ocimoides purpureum, Ges. hor. rubrum, Thal.
 Ocymastrum rubrum, Tab.
 Lychnis sylv. purpurea, Dod. Lugd. rubra, Cam.
 Lychnis sylv. rubello flore, Ad. Lob.

Melandryum Plinij genuinum, Cluf. hist.

Lychnis sylvestris, Eyst.

Mas in hoc genere, cui apices è medio flore prominent: femina cui nulli, idque in utroque colore: nam & mas albus purpureusque reperitur, & femina similiter, Gesn. hort.

VIII. Lychnis purpurea multiplex.

Lychnis sylv. in hortis plantata flore pleno, Dod. & Gesn. in Ocimoide.

Lychnis agrestis multiflora, Ad. Lob. ico.

Ocymoides flore pleno, Cam. ep. Matth. & hort.

Lychnis flore rubro pleno, Svvert.

Lychnis sylv. flore pleno rubro, Eyst.

Lychnis segetum.

I. Lychnis segetum major.

Nigella, Brunf. vulgaris, Lac.

Githago Rosæ marianæ 6. genus, Trag.

Lolium, Fuch.

Lolium quibusdam flore parvæ rosæ, Cord. in Diosc.

Anthemion, Dod. gal.

Pseudomelanthium, Matth. Lac. Lon. Ad. Lob.

Cast. Lugd. Thal. Ger.

Nigellastrum, Dod.

Lychnis alia inter triticum, Cæs.

Lychnis arvensis, Tab.

Flore est communiter rubescente, rarissimè albo: hinc

Pseudomelanthium flore rubescente, &

Pseudomelanthium flore albo, Eyst.

Nec Lolium, nec Melanthium est: quibusdam *αὐθιμον φωνώλης* Theoph. 7. hist. 9.

II. Lychnis segetum minor.

Alfina corniculata, Cluf. hisp. & hist. Lob. Cast.

Lugd. Tab. Ger.

III. Lychnis segetum rubra folijs perfoliatæ.

Polygonaton sive Sydweich/ Trag. ico.

Thamecnemon, Cord. hist.

Vaccaria, Dod. Gesn. hort. Ger.

Lychnis quibusdam, nonnullis perfoliata rubra, Gesn. hort.

Glastum, Ang.

Glasto similis inter segetes, Cæs.

Ifatis sylv. Vaccaria dicta, Ad. Lob. Lugd.

Vaccaria rubra major & minor, Lugd.

Myagrum, Vaccaria quorundam, Tab.

Condurdum Plinij quibusdam, l. 26. c. 5.

Variat magnitudine: folijs item latioribus & angustioribus: floris colore rubro, pallido: hinc tres figuræ apud Lugdunenses.

Lychnis

Lychnis sylvestris.

- I. *Lychnis* sylv. quæ Been album vulgo.
 Lupinus & Smilax hortensis, Brunf. ico.
 Polygonaton & Rosa mariana ꝑ. Trag.
 Polemonium, Dod. gal. Lac. Cast. Lugd. Thal.
 Polemonia, Cæs.
 Polemonium pratense nostrum, Gesn. hort.
 Been album, Gesn. hort. Dod. Ger.
Lychnis sylv. Lon. Eyft. ico.
 Papaver spumeum (propter asperginem sputo
 similem) Ad. Lob. (cui & Ocymastrum alte-
 rum,) Cam.
 Herba articularis, Tab.
 Melandrium Plinij quorundam, Cluf. hist.
 Duum generum: 1. in pratis albicante flore:
 2. in montibus, flore ex viridi purpurascente.
 Est etiam alia folijs latioribus, alia angustiori-
 bus & acutioribus.
- II. *Lychnis* syl. latif. caliculis turgidis striatis.
Lychnis sylv. 3. Cluf. pan. at 2. in hist.
Lychnis syl. 3. cauliculis striatis, Lob. Lug. Tab.
Lychnis cauliculis striatis, Ger.
- III. *Lychnis* sylv. angustifol. cauliculis tur-
 gidis striatis.
Lychnis sylv. altera incana cauliculis striatis,
 Lob. Lugd.
- IV. *Lychnis* flore obsoleto autumnalis ca-
 lliculis turgidis.
- V. *Lychnis* frutescens myrtifolia, Been al-
 bo similis.
 Ocimoides fruticosum, Cam.
Lychnis sylv. semper virens, sive Ocymoides
 arboreum semper virens, Cluf. hist.
- VI. *Lychnis* noctiflora.
 Ocimoides noctiflorum, Cam. quod noctu tantum
 florem odorem explicet per æstatem: au-
 tumno vero inodorum.
 Ocymastrum noctiflorum, flore albo, Eyft.
- VII. *Lychnis* syl. pluribus folijs simul junctis.
Lychnis sylv. prima, Cluf. hisp. Lobel. Lugd.
 Tab. Ger.
Lychnis sylv. octava, Cluf. hist.
- VIII. *Lychnis* maritima repens.
Lychn. marina Anglica, Ad. Lob. Lug. Tab. Ger.

Lychnis viscosa.

- I. *Lychnis* montana viscosa alba latifolia.
 Floris cuculi syl. genus, Trag.
 Hohersteinbrech/ id est, Saxifraga elatior, Lon.
 Polemonium petraeum, Gesn.

Lychnis sylv. 2. vel albo flore. 1. Cluf. pan. at
 sylv. 9. in hist.

Lychnis syl. Tab. flore albo, Eyft.
 Ocymoides minus sive album, Lugd.
 ἰζόμαυλον album, Thal.

Odontis quorundam flore candido, Cam.

II. *Lychnis* viscosa alba angustifolia major.
 Caryophyllus minimus humilis alter exotici-
 cus, flore candido amœno, Lob. ico.

Lychnis sylv. 3. vel albo flore 2. Cluf. pan. at
 sylv. 10. in hist.

III. *Lychnis* viscosa alba angustifolia minor.
Lychnidis sylv. tertiæ secunda species, Cluf.
 pan. vel 10. alba species, Eid. hist.

IV. *Lychnis* syl. viscosa rubra angustifolia.
Lychnis sylv. 1. vel flore rubro, Cluf. pan. sylv.
 4. Eid. hist.

Lychnis sylv. purpurea, Tab.

ἰζόμαυλον Hesperis quorundam, Thal.

Lychnis viscosa sylv. flore incarnato, Eyft.

V. *Lychnis* sylv. viscosa rubra altera.
 Muscipula, Adv. Lobel. cui & Silene Theoph.
 Aldroandro.

Lychnis sylv. 4. Cluf. hisp. Lugd. Tab.

Lychnis sylv. 3. Cluf. hist.

Viscaria, Cast.

Viscago major, Cam.

Lychnis sylv. incana, Ger. ico.

VI. *Lychnis* viscosa purpurea latifolia lævis.
 an Flos Constantinopolitanus alter minor, Ges.
 Armerius flos 3. Dod. 8. at in folio 4.

Lychnis sylv. 2. Cluf. hisp. Lugd.

Lychnis sylv. 1. Cluf. hist.

Muscipula, sive Armoraria altera, Lob. Lugd.

Alfina purpurea, Lugd.

Lychnidis forte antiquorum 3. genus, Cæs.

Muscipula, Cam.

Viscaria sativa, Tab.

Alijs Been rubrum: alijs Centaurium minus
 purpureum viscosum: rectè ad *Lychnidem* re-
 fertur, cum Diosc. lib. 3. cap. 9. Centaurium di-
 cat flore *Lychnidis*.

Variat floris colore, communiter est purpu-
 reo, rarius albo reperitur: hinc

Muscipula flore rubro, &

Muscipula flore albo, Eyft.

(asperfis.

VII. *Lychnis* viscosa folijs brevi lanugine
Lychnis syl. 1. ex femine nata, Cluf. hist.

VIII. *Lychnis* viscosa floribus foris purpu-
 rascentibus, intus albis.

Lychnis sylv. 2. ex semine nata, Cluf. hist.

IX. Lychn. viscosa fol. lanuginosis, fl. carneis.

Lychnis sylv. 3. ex semine nata, Cluf. hist.

X. Lychnis viscosa flore muscoso. (Ad.

Muscipula five Viscaria altera flore muscoso,

Muscipula altera flore muscoso, Lob. Lugd.

Muscipula five Armorica altera, Lob. ico.

Sesamoides magnum Salmanticum, Cluf. hisp. & hist. Tab. Cam. Ger.

κρυσσόφιλον, Thal.

Viscago, Cæs. major, Cam.

Orites, Lychnidis sylv. genus, Tab.

Eodem semine duæ nascuntur: 1. flore majusculo, quæ sterilis: 2. seminifera, minore flore.

XI. Lychnididi præcedenti affinis folijs lini.

Sesamoides Salmanticum parvum, Eyft.

an Sesamoidis Salmantici secundum genus, quod Behen floris parvi appellatione accepit, Cluf. hist.

XII. Lychnis plumaria Tab. quid? an Muscipula flore muscoso.

XIII. Lychnis auriculæ Urfsi facie: 1. in Prod. Lychnis sylv. latifolia, Cluf. hist.

Lychnis hirsuta.

I. Lychnis sylv. campanulæ flore.

Lychnis sylv. species Myconi, Lugd.

II. Lychnis sylv. lanuginosa major.

Lychnis sylv. 3. Cluf. hisp. & hist. Lugd. Tab.

Lychnis sylv. hirta, Lob. Ger.

III. Lychnis hirta angustifolia Cretica.

Lychnis sylv. 7. Cluf. hist.

Ocimoides minus flore rubro Candia à Ca-fabona.

IV. Lychnis sylv. lanuginosa minor.

Lychnis sylv. 6. Cluf. hisp. & hist. Lugd.

Lychnis sylv. hirta minima, Lob. Ger.

Lychnis sylv. minima, Tab.

V. Lychnis sylv. minima exiguo flore: pro 2. in Prod. describitur.

VI. Lychnis incana repens.

Ocymoides Lychnitis, Col.

Lychnis alpina.

I. Lychn. vel Ocimoides repens montanum.

Cneoron, Matth. cui & Cneoron album.

Cneoron aliud Theoph. Matth. Lugd.

Myuros Aëtij, Ang.

Ocimoides alpinum, Gesn. hort.

Ocimoides repens, Cam. polygoni folio, Adv. Lob. Lugd.

Ocymoides alterum genus parvum, Cæs.

Saponaria minor, Dalech. Lugd.

II. & III. Ocimoidis angustifolij flore rubello: & alterius flore suaverubente, ex monte Arba meminit Cam. sed quid?

IV. Lychn. alpina pumila folio gramineo, five Muscus alpinus Lychnidis flore.

Muscus floridus, Gesn. epist. & Fracto.

Caryophyllus pumilio alpinus, vel 7. Cluf. pan. at in hist. sylv. 9.

Ocimoides muscosus, Ponæ.

Flos colore variat, est carnei five rubri dilu-tioris: reperitur & totus niveus.

SAPONARIA.

Saponaria dicta, quod Saponis vicem præbeat ad pannos purgandos: Quibusdam Struthium Diosc. l. 2. c. 193. qui vulgo notum scribit, quo fullones purgandis lanis utantur. Plin. l. 19. c. 3. Radicula lavandis lanis succum habet, mirum quantum conferens candore mollitiq;: addit Struthion Græcos vocare, florere astate, gratam aspectu: verum sine odore, spinosam, & caule lanuginoso: semen ei nullum esse (cui Columnella versus repugnat: à Syriog, venit quæ semine radix) radicem magnam, quæ concidatur ad dictum usum. Et l. 24. c. 11. tingentibus & Radicula ramos præparat, quam Struthium vocari diximus à Græcis. Hæc Saponaria quarta convenirent, nisi spinosam diceret. Nonnullis Urceolaris Plinij, l. 22. c. 16. Sunt qui Alisma Diosc. l. 3. c. 169. censeant, cum multas Alismatis notas habeat.

I. Saponaria major lævis.

Saponaria, Trag. Lac. Gesn. hort. Dod. Ad. Lob.

Cæs. Tab. Cam. Ger. Eyft.

Viola agrestis, Trag.

Struthium, Fuch. Lon. Thal. Lug. fativū, Fuch.

Saponaria major, Lugd.

(ico.

Floris color communiter dilute purpureus,

aliquando ex roseo rubet: nonnunquam candi-

dus est: interdum pro floribus sunt copiosiores

ramuli foliacei, paucis floribus intermixtis.

II. Saponaria concava Anglica: in Prod. de-
Gentiana concava, Ger. (scripta.

III. Saponaria frutescens olææ folio.

Saponaria altera fruticosior ex Sicilia, Cæs.

an Saponaria Apula, Claudino.

IV. Saponaria Lychnidis folio flosculis al-

bis, an Condisi Arabum.

Struthion Diosc. five Radicula & Lanaria vulgo

Neapoli, quia succo foliorū & radicū ad lanas

purgandas utuntur, Imperato, qui ad nos misit.

SECTIO

S E C T I O S E C U N D A

DE CARYOPHYLLEIS FLORIBUS SIVE ARMERIIS.

Caryophylleum florem ab odore Caryophyllorum, recentiores nominarunt: Hunc alij Cantabricam Plinij l. 25. c. 3. que in Hispania à Cantabris Divi Augusti tempore reperta fuit, esse volunt. Alijs est Vetonica sive Betonica altera, inter notha Dioscoridis: nec forte ineptè. Alijs herba tunica: quibusdam Iphium Theoph. 6. hist. 2. & 7. ejusd. 12. sed malè. Quidam inter Saxifragias numerant, presertim sylvestre genus, quam Gal. 5. tuend. sanit. Sarciphagon appellasse videtur: nam & sylvestris nostra calculum frangit & educit, quod Galenus de Cestri seu Betonica in Gallia proveniente, testatur, Hermolao notante. Fortè & Theoph. 6. hist. 1. & 6. per Jovis florem, inter coronarios frutices minutis folijs conditum, cujus flos sine odore tantum in coronarum usu, sylvestrem Caryophyllam intellexit. Armerij flores dicuntur, à Gallico nomine Armoires & Armoiries.

Genera summa duo sunt: Altilis & Sylvestris. Altilis species multæ, magnitudine, colore & foliorum numero differentes: flores namq; sunt vel minores vel medijs, vel majores, vel maximi: vel multiplici, vel simplici florum textura, majoribus vel minoribus foliolis constantes. Sunt colore nivei, dilutè purpuræ candicantes, croceorutilantes, miniat: aut versicolores, ut candidi & crocei, candidi & rubei, candidi rubris punctulis aspersi: rubentes, aut violaceo admixto purpurei, aut rubei lacteis notis aspersi, sicq; guttati, aut rose sylvestr. colore. Sic ex uno caule duo florum genera, partim candidi, rubrisq; maculis aspersi, partim crocei: sepè etiam uno pediculo, flores diversi colores videas: aliquando unus ex alio medijs excrescere conspicitur: aliquando in una planta flores trium colorum: in summa mangonio & arte in his floribus magna varietas fit. Sylvestrium quoq; magna diversitas existit, & in magnitudine, & coloris, & floris, & calycis figura, pleriq; tamen simplici flore sunt.

Caryophyllus pleno flore.

I. Caryophyllus maximus ruber.

Caryophyll. maximus plenus flore rubro, Eyft.

II. Caryophyllus maximus variegatus.

Caryophyllus major rub. & albicans flore pleno, Lob. ico.

Caryophyllus multiplex maximus, Tab. Ger.

Caryophylli, Cast. ap.

Caryoph. multiplex max. variegatus, Eyft.

In hoc varietates:

1. Caryophyll. maxim. & plenissimus, colore mixto carneo, quibusdam cornicul. lacteis, Bry.

2. Caryophyllus maxim. & plenissim. colore vario in diversis folijs, Scarlatino, & dilutius rubente, albo, Bry.

3. Caryoph. max. & pleniss. colore rubro saturatiore, staminulis tribus niveis in medio, Bry.

III. Caryophyllus altilis major.

Caryophyllæa, Trag.

Betonica altilis, Fuch. Ges. col. coronaria, Lac.

Vetonica altilis, Dod. gal. coronaria, Ges. hor.

Viola flammea Scaligero, Ges. hor.

Cantabrica, Tur.

Caryophyllus domesticus, Matth. Cam. Cast.

Flos garyophyllorum, Lon.

Caryophylli nostrates, an Cantabrica Plin. Ad.

Caryophyll. Lob. multiplex, Lob. ico. Tab. Ger.

Caryophyllus altilis, Lugd.

Flos Garioflus, alijs Viola Damascena, Cæs.

Caryophyllus flore majore, Eyft.

Caryophylli flores etiam in Senarum regione, sed non ita odore grari, Garz.

Herba tunica quibusdam.

Varietas multiplex.

1. Caryophyllus multiplex flore albo, etiam rubro & carneo, Eyft. & apud Svert.

Caryophyllus totus albus.

Caryophyllus rubeus & sanguineus.

Caryophyllus incarnatus.

2. Caryophyllus pleno flore coloris albi, mixta & sparsa rubedine, Bry.

Caryoph. albus lineis & notulis rubris distinctus, Svert.

3. Caryoph. alb. flammulis ruberrimis, Svert.

4. Caryophyll. albus lineis rubris subtilissime distinctus, Svert.

5. Caryoph. multiplex flore ex purpura rubescente, Eyft.

9. Caryophyll. flore majore partim carneus partim albus, rubris strijs ac punctulis variegatus, Eyft.

7. Caryoph. multiplex singulis florum folijs è rubro & albo colore dimidiatim divisis & punctatis, Eyft. qui

Caryo-

Caryoph. hortorum multiplex major, Lob. ico.

8. Caryoph. plenus colore umbilicotenus rubescens instar florum Persici mali, folijs latioribus, Eyst.

9. Caryoph. plenus purpurascens, punctatis folijs, Eyst.

10. Caryoph. purpureus punctulis intense purpurei coloris, Svver.

10. Caryophyllus subviridi flore, Svver.

IV. Caryophyllus altilis medius.

1. Caryoph. albus lineis cremesini coloris, & Caryophyl. minor albus lineis purpuroviolaceis distinctus, Svver.

2. Caryoph. miniatus medio albescens, Eyst.

3. Caryoph. pleno flore colore violaceo, Bry.

V. Caryoph. pleno flore mali arantij colore.

Caryoph. pleno fl. Silesiacus miniatus, Cl. hist.

Caryoph. plenus miniato colore, Eyst.

Varietas.

1. Caryophyllus dimidia parte arantij colore, altera candida & permista, Bry.

2. Ex semine libenter provenit, sed alij flores nativum eumque saturatiorem aut dilutiorem retinent: alij albi, alij rubri fiunt: nonnulli simplici quoque foliorum serie constant, Cl. hist.

VI. Caryophyllus pleno flore minor.

Caryoph. hortorum multiplex minor, Lob. ico.

Caryophyl. pleno flore species exigua, coloris carnei, Bry.

VII. Caryophyllus supinus flore pleno rubro argenteis micis asperfis.

Caryophyllus 7. pleno flore, Cluf. hist.

Caryophyllus flore minore pleno rubescens punctus, Eyst.

VIII. Caryophyllus multiplex laciniatus.

Caryophyllus purpureus flore multiplici profundè laciniato, Lob. ico.

Varietas.

1. Caryophyl. multiplici laciniat. flore incarnato, Eystet.

2. Caryoph. purpureo flore multiplici profundè laciniato, Eyst.

3. Caryoph. purpureo flore multiplici laciniato, Eystet.

Caryoph. purpur. flore multiplici, Bry. & Svver.

Caryophyllus hortensis simplex.

I. Caryophyllus hortensis simplex flore majore.

Caryoph. sylv. major vulgator, Lob. ico.

Caryophyllæi flos simplex, Dod.

Caryophyllus simplici flore, Svvert.

Varietas magna in colore: est enim simplex miniatus, est pallidè purpurascens, vel incarnatus: est versicolor, ob guttarum & rubrarum macularum asperginem: est variegatus, cujus folia albescencia stigmatibus rubris asperfa sunt: duo posteriores in Eyst. proponuntur, nomine Caryophylli simpliciis hortensis versicoloris, & Caryophylli majoris sylv. variegati.

II. Caryophyl. arborefcens Cret. i. in Prod. descriptus.

III. Caryophyllus simp. fl. minore pallidè rubente.

Caryophyllus sylv. 3. flore pallido suaverubente, Lob. ico.

Caryophyllus hortulanus, Tab.

Caryoph. sylv. simplex suaverubens, Ger.

IV. Caryoph. simp. minor flore punctato.

Caryoph. alter minimus, flore simplici micis aureis asperfo, Lob. ico.

Habetur & repens flore parvo punctato.

V. Caryoph. simplex supinus latifolius.

Caryophyll. minimus pulchellus supinus, maculis aureis argenteisve asperfus, Lob. ico.

Caryophyllus sylv. 7. Cluf. hist.

VI. Caryoph. simp. supinus angustifolius.

Caryophyllus virgineus, Tab. Ger.

Caryophyllus barbatus & prolifer.

I. Caryophyllus barbatus flore multiplici. Armeria alba & rubra multiplex, Lob. ico. Bry. Svvert.

Armerius pleno flore, Cluf. pan. & hist.

Caryophyllus Carthusianorum 3. Tab.

Armeria rubra latifolia, Ger.

Armerius pleno rubro flore, Eyst.

Duplex est: vulgator rubro flore, rarior albo: Hujus præter rubrum & album adhuc differentia apud Svvertium, quæ

Armeria alba multiflora.

II. Caryophyllus barbatus flore roseo.

Armeria multis & separatim positis floribus duplicibus & magnis, coloreque ruberrimis, Svvert.

III. Caryophyl. barbatus hortensis latifolius. Lychnis monachorum, Ges. hort.

Armeria altera, multis in latum orbiculum congestis floribus, Lob. ico.

Viola barbata latifolia, Lugd.

Caryophyllus Carthusianorum 1. Tab.

Armeria suaverubens, Ger.

an Lychnis fortè antiquorum altera, Cæf.
 Flos Scarleti, Lon. Gel. ap.
 Flore est communiter rubro, habetur albo
 maculis lactei coloris notato: est & diversicolor,
 ex albo rubro & medio: hinc
 1. Armeria simplex flore rubro, Bry, & Svver.
 Flos armerius ruber, Eyst.
 2. Armeria flore albo, Bry, Svver.
 Flos armerius albus, Eyst.
 3. Flos armerius variegatus, Eyst.
 IV. Caryoph. barbatus hortens. angustifolius.
 Armeria altera sua verubente flore, Lob. ico.
 Armerius flos alter, Dod.
 Armerius simplici flore pannonicus, Cluf. hist.
 Caryophyllus Carthusianorum 2. Tab.
 Armeria rubra, Ger.
 Hujus differentia quinque: 1. eleganti est flore,
 eoque; aut planè rubro, aut lactei candoris maculis
 asperso, aut niveo, oris carnei coloris: 2. omnino
 niveo: 3. flores pauciores dilutius rubentes &
 carnei coloris: 4. flos purpurascens, oris albis:
 5. flores die primo & secundo quo aperti sunt,
 lactei prorsus candoris, sequentibus paulatim
 albedine evanescente, tandem omnino purpurascunt,
 sic ut in eadem umbella flores lacteos, alios ex
 albidos, & media ex parte purpurascunt, alios
 omnino purpureos conspiciere liceat.
 V. Caryophyllus barbatus sylvestris.
 Armeria sylv. altera, Lob. ico.
 Viola barbata angustifolia, Lugd.
 Caryophyllæ sylv. prima, Thal.
 Flos Gariofilus sylv. minimi floris saturatæ purpuræ,
 Cæf.
 VI. Caryophyllus sylv. prolifer: & Eyst.
 Caryophyllæ sylv. quarta, Thal.
 Armeria prolifera, Lob. ico.
 Armerius flos proliferus, Cam.
 Caryophyllus sylv. minimus, Tab.
 Viscaria, Ger. ico.
 Huic ex capitulo, sæpè septem, octo, aliquando
 novem flores prorumpunt.
 VII. Caryophyllo prolifero affinis, unico ex
 quolibet capitulo flore.
 Caryophyllæ sylv. quartæ, alia species, Thal.
Caryophyllus sylvestris.
 I. Caryophyllus sylv. vulgaris latifolius.
 Dondernagelin, Brunf.
 Caryophyllæ sylv. Trag.
 Caryophyllæ sylv. Matth. Lugd. Cast.

Betonica sylv. prima, Fuch.
 Vetonica, Dod. gal.
 Cantabrica sylv. Tur.
 Tunica sylv. Lon.
 Caryophyllæ sylv. 3. Thal.
 Armerius flos primus, Dod. Lugd.
 Armeria five Caryophyllus minor sylv. minus
 odoros folijs latioribus, Ad. Lob.
 Flos gariofilus sylv. Cæf.
 Caryophyllus montanus primus, Tab.
 Armeria alba, Ger. ico.
 Caryoph. minor sylv. flore simplici, Eyst.
 Flore est odoro & inodoro purpureo: simplici
 & pleno: hinc
 Caryophyllus minor sylv. flore pleno, Eyst.
 Caryophyllus montanus multiflorus, Tab.
 Caryophyllus montanus purpureus, Ger.
 II. Caryophyllus sylv. vulgaris angustifolius.
 Caryophyllus montanus albus, Tab. Ger.
 III. Caryophyll. sylv. biflorus: 3. in Prod.
 IV. Caryoph. pumilus latifolius: 4. in Prod.
 V. Caryoph. sylv. flore magno inodoro hirsuto.
 Caryophyllus sylv. 2. Cluf. pan. & hist.
 VI. Caryophyllus sylv. humilis flore unico.
 Armerius flos tertius, Dod.
 Caryophyllus repens humilis minimus vulgatissimus
 rubellus, Lob. ico.
 Caryophylli sylv. Cast. ico.
 Caryophyllus sylv. 1. Cluf. pan. & hist.
 Singuli cauliculi unicum florem, diluta purpura
 rubentem odorem sustinent.
 VII. Caryophyll. albus parvus repens, Cam.
 Osteocallon Abyrti Italij, Eidem.
 VIII. Caryoph. cæruleus Monspeliensium.
 Aphyllanthes Monspeliensium, Ad. Lob. ico.
 Caryophyllus cæruleus, Tab. Ger.
 Rarius flore niveo reperitur.
 IX. Caryophylli. sylv. repens multiflorus: 2. in
 Prodr.
 X. Caryophyllus sylv. Carinthiacus ruber.
 Caryoph. sylv. 4. vel Tauricus, Cluf. pan. & hist.
 XI. Caryoph. alpinus calyce oblongo hirsuto.
 Caryophyllæus pumilio Tauricus, five 8. Cluf.
 pan. sylv. 7. Eid. hist.
 Caryophyllus montanus tertius, Tab.
 Caryophyll. mont. Clufij, Ger.
Caryophyllus simplex laciniatus.
 I. Caryophyllus flore tenuissimè dissecto.
 Superba, Trag. Lon. Thal. Cam.
 Diosanthos Theophrasti, Ang.

- Vetonica altilis minor**, Dod. gal.
Vetonica fylv. tertia, Gef. hort.
Betonica fylv. altera, Fuch.
Caryophyllaræ genus, Gef. col.
Caryophyllæus minor, Dod.
Superba recentiorum, Ad.
Superba alba media corolla purpureo violacea,
Bry: obsoleta cincta, Lob. ico.
Armeria, Vetonica coronaria, Lugd.
Caryophylli fylv. 5. species 3. Cluf. pan. & hist.
Caryophyllus plumarius albus, Tab. Ger.
Caryophyllus fylv. flore albo picto, Eyft.
Superba alba, corollâ purpureo rubrâ, Svver.
Flos nunc alb. nunc dilutius rubens & carne?
II. Caryoph. fyl. flore laciniato albo inodoro.
Superba major flore albo, Lob. ico. Svvert.
Caryophyllus fylv. plumarius albus, Tab. Ger.
III. Caryop. fyl. alter fl. laciniato odoratissimo.
Armerius flos quartus, Dod.
Caryophyllus minor alter, Eid.
Caryophyllus sextus, Cluf. pan. & hist.
Superba Austriaca, Lob. ico.
Carioph. fylv. flore laciniato carneo, Eyft.
Caryoph. species altera flore carneo, Bry.
Carioph. fylv. flore purpurascens, & alter flore incarnato, Eyft.
Flos aut candidus, aut purpurascens, suavis odoris.
IV. Caryoph. fyl. tertius flore laciniato, staminibus corniculatis odoratis.
Caryophyllus 5. vel fylv. i. alt. o. flore, Cluf. pan. fylv. 5. Eid. hist. (odoro.)
V. Caryoph. fyl. fl. laciniato, sine corniculis,
Caryophyllæus fyl. 3. fl. rubro, Cluf. pan. & hist.
Caryop. fyl. fl. simplici, laciniato rubro, Lob. ico.
VI. Caryop. fyl. floribus lanuginosis hirsutis.
Superba altera & suaverubens, Lob. ico.
Caryophyllæi fyl. 5. species alt. Cluf. pan. & hist.
Caryoph. plumarius purpureo cærul. Tab. Ger.
Caryophyllas fylv. flore albo, Eyft.
Flos candidus est: alterius flores purpurascens lanugine hirsuti.
VII. Caryophyllus pratensis flore laciniato simplici, sive Flos cuculi.
Flos cuculi prat. Trag. **Flos cuculi**, Lon. Gef. col. (Tab.)
Vetonica ylv. Dod. gal.
Odontitis Plinij, Gef. hor. quorundam, Cam.
Odontitis simplici flore, Cluf. hist.
Armerius fylv. Dod.
Armeria prat. fylv. Lob. 2. fylv. Lugd.
- Armoraria fylv. pratensis**, Ad.
Cariophyllus pratensis, Tab.
Armeria pratensis mas & foemina, Ger. *ῥέοναυλα* & altera, Thal.
Flore est rubello; rarius albo.
VIII. Caryophyllus pratensis flore pleno.
Odontitis flore pleno, Cam. Cluf. hist.
an Caryophyllus mont. multiflorus, Tab.
Odontitis Plinij, Eyft.
Caryophyllus holostius arvensis.
I. Caryophyllus arvensis hirsutus fl. majore.
Caryophyllus holostius, Lob. ico. Ger.
Holostium caryophyllæum, Tab.
II. Caryophyllus holostius tomentosus latifolius: qui 9. in Prodr.
III. Caryophyllus holostius tomentosus angustifol. hic 10. in Prodr.
IV. Caryop. arvensis umbellatus folio glabro.
Holostæum caryophyllæum arvense, Tab.
Caryophyllus holostius arvensis, Ger.
Alfina verna Dalechampi, Lugd.
Caulis aliquando ruber, aliquando viret, ramulis aliquot erectis, aliquot verò cum floribus reflexis: communiter flos albus, aliquando subpurpurascens.
V. Caryophyll. arvensis glaber flore majore.
Euphrasia gramen, Trag.
Cratæogonum fortè, Dod. gal.
Gramen, Fuch. Lac. leucanthemon, Dod. Thal. Lugd. Ger.
Gramen alterum, Matth.
Holostium Dios. fl. albis vel ὀλόγειον Æginet. Ad.
Holostium Ruellij, Lob.
Euphrasia major, Lon.
Gramen floridum, Cam. in Matth. majus, Tab.
VI. Caryophyllus arvensis glaber fl. minore.
Holostij Ruellij diversiflorus, Lob. ico.
Gramen floridum minus, Thal. Tab.
Gramen leucanthemum alterum, Ger.
Quandoq; è medio florû staminula rubra exeût.
VII. Caryophyllus arvensis glaber minimus: hic 11. est in Prodr.
Caryophyllus holostius alpinus.
I. Caryoph. holost. alpinus latifol. 5. in Prodr.
II. Caryophyll. holostius alpinus angustifolius purpurascens: 6. in Prodr.
III. Caryoph. holost. alpinus gramineus: 7. in Prodr.
IV. Caryophyllus holostius montanus angustifolius alter: 8. in Prodr.

Caryophyllus montanus.

- I. Caryophyll. mont. major flore globofo.
Gramen polyanthemum majus, Dod.
Gramen marinum majus, Cluf. pan. Tab.
Caryophyllo marino fimilis, Ad.
Caryophyllus mont. Lob. mediterraneus, Ger.
Stacice, à fistendo sanguine, Lugd. Cam. cui videtur Britannica, Ang.
Armerius mont. tenuifol. major, Cluf. hist.
- II. Caryophyllus montanus minor.
Pseudomoly, Dod. gal. Gefn. hort. Lugd.
Gramen polyanthemum minus, Dod.
Gramen marinum minus, Cluf. pan. Tab.
Caryophyllus marinus minimus, Ad. Lob. Ger.
Armerius mont. tenuifol. minor, Cluf. hist.
- Hic caule est aliquando prolifero.

Caryophyllus saxatilis.

- I. Caryophyllus saxatilis folijs gramineis, umbellatis corymbis.
Symphytum petraeum, five Gypsophyton majus, Thaliao.

II. Caryoph. saxatilis folijs gramineis minor.
Symphytum petraeum five Gypsophyton minus, Thaliao.

III. Caryophyllus saxatilis filiquosus: qui Caryophyllus 14. in Prod.

Gypsophyti filiquosi nomine à D. Fürero accepto.

IV. Caryophyllus saxifragus. (pinus).
Saxifraga magna, Matth. Lob. Lugd. Cam.
Saxifraga 5. Cast.

an Saxifraga Bavarica, Cam. Ponæ.

V. Caryophyllus saxifragus strigosior, vel Caryophyll. sylv. flore minimo. (ico.

Saxifragia five Saxifraga antiquorum, Ad. Lob.

VI. Caryophyllus saxatilis Ericæfolius umbellatis corymbis: 12. in Prod.

VII. Caryophyllus saxatilis Ericæfolius ramosus repens: 13. in Prod.

VIII. Caryophyllus saxatilis floribus rubris: 13. altera species in Prod.

IX. Caryophyllus minimus muralis.
Tunica minima, Lugd.

SECTIO TERTIA.

ANTIRRHINUM; LINARIA; LINUM; POLYGALA; ONOBRYCHIS; CLAUD; STOECHAS; LAVENDULA; ROSMARINUS.

ANTIRRHINUM.

Lichnidem agriam Plin. l. 25. c. 10. ipsum Antirrhinum ex Galeno (cui λυχνίς ἀγρία & βοῦνράδιον) vocavit, quia flore sit Leucoj, minore tamen ut Diosc. l. 4. cap. 133. loquitur. Quare post Lychnides & Caryophyllos flores, Antirrhinum (cum & ipsum flore placeat) subjungere voluimus.

Ἀντίρρινον ἢ ἀνὰρρινον Dioscoridi, l. 4. c. 133. dictum, quod fructu sit vituli narium simili. Theophrasto 9. hist. 21. ἀντίρρινον, fructum tanquam nares vituli parit. Plinio loco citato Antirrhinon five Anarrhinon, five Lychnis agria. Sunt qui velint ab eodem, l. 30. c. 2. Cynocephalum herbam dici, id est, canis caput, quod seminis conceptaculum canis calvam, cute & carne exutam representet. Veteres unius tantum meminisse videntur, at recentioribus plures sunt differentia.

I. Antirrhinum majus rotundiore folio.

Cynocephalus Plinij, Lugd.

Antirrhinum majus flore roseo, Cam. hort.

II. Antirrhinum majus alter. folio longiore.

Antirrhinum 2. Matth. Lugd. (Cam.

Antirrhinum magnum, Dod. gal. Lugd. majus,

Antirrhinum, Gef. h. Dod. Ad. (vulgo caput canis & caput vituli) Lob. Tab. cui Antirrhinū &

Antirrhinum album: at Ger. purpureum & al-

Os leonis vulgo, Cæf. (bum.

Antirrhinum flore rubro & flore albo, Eyst.

Flore habetur roseo, rubente, aliquando maculato, ex candido dilute purpurascens: candido: an hoc, quod flore est albo, sit

Antirrhinum 4. Matth. Lugd.

Est & flore albo, oris tantum rubris, vel rubentibus, vel luteis, & dicitur

Antirrhinum flore albo oris rubentibus, &

Antirrhinum flore albo oris rubris.

Antirrhinum flore albo oris luteis, Eyst.

Folij quoq; variat latioribus & angustioribus.

III. Antirrhinum luteo flore. (bus.

Antirrhinum flore luteo, Gefn. hort. Ad. Lob.

ico. subluteo, Dod. luteo grandi, Cam.

Antirrhinum luteum, Tab. Ger.

Hoc à priore & floris colore & folio variat: quod verò flore est albo non item.

IV. Antirrhinum folio dissecto: hoc inter

plantas siccas Monspessuli collectas apud fratrem Joh. Bauhinum p. m. vidimus.

V. Antirrhinum arvense majus.

Antirrhinum, Eric. Cord. (cui & Rhinoceros) Tur. Lac. Lon.

Antirrhinum r. Matth. 4. Lugd. Cam. ep. Matth. Orontium, Dod. gal.

Antirrhinum Cynocephalæa & Bucranion, Cord. in Diosc.

Antirrhinum minus, Gesn. hort. (vel folijs hyssopi, Eid. col.) Tab. Ger.

Antirrhin. minimum, Ad. (forfan Archigenis Orontium, vel Aurantium) Lob. medium, Cam.

Antirrhinum parvum, sive caput Simiæ, Lugd.

Antirrhinum sylv. (sive Phyteuma) Dod. Eyst.

Phyteuma *χρονόσα* Cydoniæ, Belli ep. 12. ad Clus.

Os leonis alterum, Cæs.

Antirrhinon rubrum arvense, Thal.

Hoc quibusdam Phyteuma Dioscoridis, l. 3. c. 130. alijs Orontium Archigenis, quasi Aurantium, quod auriginem morbum lever: quod aliquando procerius, aliquando brevius pro ratione soli reperitur.

VI. Antirrhinum arvense minus.

Antirrhinum 3. Matth. Lugd.

Antirrhinum arvense, Gesn. col.

Antirrhinum minimum, Thal. Cam.

Antirrhinum alterum minimum repens, Lob. icon.

Antirrhinum sylv. Cast.

Os leonis in vineis, Cæs.

VII. Antirrhinum saxatile, folijs serpylli: quod in Prodr. describitur.

LINARIA EJUSQUE SPECIES.

Cum linaria quibusdam Antirrhini species videatur, & an Antirrhinum Plinij sit quidam dubitent, hic proponemus. Quibusdam Osyris censetur, ex qua, Galeni seculo, ut & nunc in Italia, scopæ consuebantur. Oszus folijs est lini initio nigris, dein rubescentibus, &c. Dioscoridi, l. 4. c. 143. & Plin. l. 27. c. 12. Osyris folijs est nigris ceu lini, semine initio nigro, dein rubescente, &c. Linaria latinis, quod folijs lini sit.

Linaria erecta latifolia.

I. Linaria latifolia Dalmatica magno flore: quæ 1. in Prodr.

II. Linaria Americana, parvæ flore luteo: quæ 2. in Prodr.

III. Linaria latifolia triphylla major: 3. in Prodr.

Linaria Cretica latifolia, Clus. hist.

IV. Linaria triphylla minor lutea.

Linaria Valentina, Clus. hisp. Dod. Lob.

Linaria Hispanica 1. Clus. hist.

V. Linaria triphylla cærulea.

Linaria cærulea Apula, Col.

VI. Linaria tenuifolia, æruginei coloris.

Linaria Hispanica 2. Clus. hist.

VII. Linaria bellidis folio.

Linaria odorata, Clus. hisp. & hist. Dod. Lugd.

Linaria purpurea, Ad. odorata, Lob. Ger.

Osyris odorata purpurea, Tab.

Linaria erecta angustifolia.

I. Linaria scoparia.

Belle videre, Gesn. hort.

Scoparia, Gesn. hort. Ad. Lob. Lugd. Ger.

Osyris, Ang. Dod. Cast. Cam.

Linaria magna, Lugd.

Herba studiosorum, Tab.

Osyris græcorum quibusdam: alijs id negantibus, quamvis hodie in Græcia *αξύρις* nominetur: alij an Chamæcyparissus Plinij sit dubitant.

II. Osyris frutescens baccifera. (ep.

Cassia poëtica Monspeliensium, Ad. Lob. Cam.

Cassia quorundam, Clus. hisp. & hist. Tab.

Cassia lignea, Cæs.

Cassia lignea maritima, Lugd. (Plin.

Polygonum 4. Plinij quibusdam, Dalech. in

Variat: communiter atrovirens, aliquando tota rubet & ramis & folijs, ideo quidam Genistam rubeam vocant, Cæs.

Osyris Plinij, lib. 27. cap. 12. videtur, quæ ut habet ramulos fert nigros, tenues, lentos, & in ijs folia nigra ceu Lini, semenq; in ramulis nigrum initio, dein colore mutato, rubescens: smegmata mulieribus faciunt ex his: Galenus 8. simpl. ex Osyride *πορύματα* fieri tradit, quæ alij interpretantur smegmata, ut Plinius, alij scopas, alij *πόσμιθρα ή παλλωπίματα*.

III. Linaria vulgaris lutea flore majore.

Linaria (& Pseudolin.) Brunf. Ger. 1. Dod. Lon.

Linaria vulgaris, Trag. Cam. Eyst. vulgo, Gesn.

hort. Cæs.

Osyris, Matth. Fuch. Dod. gal. Cord. in Diosc.

Tur. Lac. Ad. Lob. Lugd. Cast. major, Tab.

Floris

Floris color luteus, luteopallidus, rarius albus : flore minore etiam, in agris reperiri Traagus asserit.

IV. *Linaria lutea montana* Genistæ tinctoriæ folio : hæc ad montem S. Bernhaldi, floribus aureis, mediæ magnitudinis, reperitur.

V. *Linaria lutea* flore minimo : hæc in agris Provinciæ Galliæ, brevibus & angustis folijs & minutissimis flosculis luteis, occurrit.

VI. *Linaria folioso capitulo luteo major*. *Linaria* 3. & *Heliochrysos*, Trag. quarta, Lon. *Linaria aurea* Tragi, Lobel. Lugdun. Tab. Ger. Eystett.

Linaria Austriaca, Cam.

Osyris Austriaca, Clus. pan. & hist.

Chrysocome Diosc. & Plinij, Guil. Col.

Linofyris nuperorum, Lobel. recentiorum, Lugd.

VII. *Linaria folioso capitulo luteo minor*.

Linaria aurea minor, Tab.

Osyris purpureo cærulea, Ger. ico.

VIII. *Linaria flore pallido rictu aureo*,

Linaria pannonica 1. Clus. pan. & hist. Tab.

Linaria purpurea altera, Ger. ico.

an *Osyris alba*, Lob. ico.

IX. *Linaria flore pallido rictu purpureo*.

Linaria flore albicante inodoro, Cam.

Linaria flore albicante, Eyst.

X. *Linaria purpurea major odorata*.

Osyris altera, Dod. gal.

Linaria altera purpurea, Dod.

Linariæ purpureæ varietas, Lob.

Linaria cærulea, Cast. Lugd. Cam.

Linaria purpurea elatior, Eyst.

Variat flosculis purpureis, purpuroviolaceis albis & cæruleis : folijs etiam magis minusve angustis.

XI. *Linaria capillaceo folio odora*, quæ 4. in Prod.

Linaria caryophyllata, Cam.

Flore est albicante : ex cæruleo & albo mixtis, rictu linea flavescente distincto.

XII. *Linaria capillaceo folio altera*.

Linaria tenuifolia Lugd.

Flos priusquam hiet, rubet; cum apertus est ex rubro albicat : est & coloris varij ex albo, cæruleo & luteo mixtis.

XIII. *Linaria folijs angustis ex viridi canescentibus*.

Linaria Hispanica 3. Clus. hist.

Flos utcunque odoratus : externè exalbidus, internè purpureus, rictu ex flavo albicante, labio purpureo.

XIV. *Linaria arvensis cærulea* : 5. in Prodromo.

Flore est cæruleo, est & violaceo.

XV. *Linaria montana flosculis albicantibus*.

Anonymos tenuifolia, Clus. pan. & hist.

Anthyllis montana, Lugd.

Linaria montana sive sylvatica, Thal.

Linaria adulterina, Tab.

Linofyris nuperorum, Ger. ico.

XVI. *Linaria quadrifolia exiguis flosculis cinereis*.

Linaria Cretica angustifolia, Clus. hist.

XVII. *Linaria quadrifolia lutea*.

Linaria tetraphylla lutea minor, Col.

XVIII. *Linariæ aureæ affinis* : quæ 6. in Prod.

Linaria pumila seu repens.

I. *Linaria pumila supina lutea*.

Linaria pumila, Clus. hisp.

Linaria Hispanica 5. Clus. hist.

Osyris flava sylv. Lob. ico.

Osyris minor, Tab.

Linaria Valentina, Ger. ico.

II. *Linaria pumila foliolis carnosis, flosculis minimis flavis*.

Linaria 2. *Moravica* 1. Clus. hist.

III. *Linaria folijs carnosis cinereis*.

Linaria Hispanica 4. Clus. hist.

Flos cærulei dilutioris ad cineraceum tendentis, rictu flavo.

IV. *Linaria cærulea repens*.

Osyris purpurocærulea repens, Ad. Lob. ico.

Linaria altera floribus purpurascens, Cæs.

Linaria minor Dalechampij, Lugd.

Linaria parvo flore cæruleo, Cam.

Linaria 4. *Moravica* 2. Clus. hist.

Floris color cæruleus, ex violaceo purpurascens.

V. *Linaria quadrifolia supina*.

Linaria alpina, Gefn. hort. & ep.

Linaria pannonica 2. Clus. pan.

Linaria alpina pumila, Tab.

Linaria Styriaca, Clus. hist.

Linaria yriaca repens, Eyst.

LINUM EJUSQUE SPECIES.

A *vev* Dioscoridi, lib. 2. cap. 125. Theoph. 8. hist. 7. qui 3. caus. 21. in Lolium mutari scribit. Linum Plinio, lib. 19. cap. 1. cujus generacione loci natalitij recenset.

Linum latifolium.

I. Linum sativum.

Linum, Brunf. Matth. Fuch. Cord. in Dioscor.

Tur. Lac. Lon. Cæs. Lugd. Cast.

Linum sativ. Trag. Dod.

Linum vulgare cæruleum, Ad. Lob.

II. Linum arvense.

Linum sylvestre, Trag. Tur.

Caulibus & folliculis crassioribus à priori differt, & inter avenam reperitur.

III. Linum syl. latifol. hirsutum cæruleum.

Linum sylv. 1. Clus. pan. Dod.

Linum sylv. latifol. Lob. ico. Clus. hist.

Flos cæruleus, aut vegetior, aut dilutior.

IV. Linum sylv. latifol. hirsut. candidum, purpureis venis distinctum.

Linum sylv. latifol. 1. Clus. hisp. at 2. in hist.

Linum sylv. latifol. folijs hirsutis Tithymali helioscopij, Lugd.

V. Linum fruticosum niveum.

Linum sylv. fruticosum, vel 3. Clus. hisp. at in hist. 7. fruticosum.

Linum sylv. 2. flore albo, Lugd.

VI. Linum sylv. latif. caule viscoso flore rubro: ex montibus Bononiensibus & Sumano habemus, quod & circa Ingolstadtium reperitur.

VII. Linum sylv. cæruleum flore aureo: quod 2. in Prod.

VIII. Linum sylv. latifolium luteum.

Linum sylv. 2. Clus. pan. at 3. in hist.

Linum sylv. pannonicum, Tab.

Linum sativum, Ger. ico.

IX. Linum sylv. luteum folijs subrotundis. Campanula lutea linifolia, Ad. Lob. Lugd.

X. Linum luteum ad singula genicula floridum.

Linum luteum sylv. latifolium, Col.

XI. Linum fruticosum subflavum: quod 1. est in Prod.

XII. Linum maritimum luteum.

Linum sylv. Matth. Dod. Cæs. Cast. Lugd. Cam.

Linum marinum luteum, Adv. Narbonense, Lobel.

XIII. Linum Virginianum.

Linum spontè prodit, ab Anglico caule & fo-

lijs diversum, materia tamen perinde bona: in desc. Virgin.

Linum sylv. angustifolium.

I. Linum sylv. angustifolium flore magno, Linum sylv. 4. Clus. pan. sylv. 5. angustifol. 2. Eid. hist.

Linum sylv. 3. Dod. Tab. Cam. ep.

Linum sylv. floribus albis, Lob. Ger.

Linum sylv. 2. floribus albis, Lugd.

Linum sylv. tenuifolium, Cam.

Flore est cæruleo intenso, violaceo, albo, albo lineis purpureis distincto. Reperitur colore cæruleo in candidum languescente & veluti cinereo, capitulis etiam longè amplioribus, quod Lini sylv. angustifol. albi aliud genus, Clus. pan. & hist.

II. Linum sylv. angustifol. floribus dilutè purpurascensibus, vel carneis.

Linum sylv. angustifol. vel 2. Clus. hisp. Dod.

Lini sylv. 4. species 3. Clus. pan. at 6. in hist.

III. Linum sylv. angustis & densioribus folijs flore minore.

Linaria, 4. Trag.

Linum sylv. 3. Clus. pan. Lugd.

Linum sylv. tenuifolium, Lob. Tab. Ger.

Linum sylv. cæruleo flore, Cam. ep. Eyst.

Linum sylv. 4. angustifol. 1. Clus. hist.

Flos ex diluta purpura albicat, & quasi carneus.

IV. Linum syl. angustifol. folijs rarioribus.

Linum sylv. 2. Tab. sylv. tenuifolium, Ger.

Flore est cæruleo; reperitur & albo.

V. Linum sylv. minus.

Linum sylv. 5. Clus. pan. at 8. in hist.

Chamælinum, Lob. Lugd. cæruleum, Tab.

Chamælinum perpusillum, Ger.

Linum pusillum candicantibus floribus, Cam.

Flore est candido, vidimus & luteo.

VI. Linum minimum stellatum: quod 3. in Prodromo, & quibusdam dicitur.

Passerina minor saxatilis.

VII. Linum pratense flosculis exiguis.

Linum sylv. pusillum candicantibus floribus,

Linocarpos, Thal.

Linum sylv. exiguum, Cam. ad Thal.

(Cam.

POLY-

POLYGALA EJUSQUE SPECIES.

Πολύγαλον frutex brevis est, palmi altitudinem petens, folijs Lenticula, gustu subacerbo (astricto Plinio) potus lactis abundantians facere creditur (facit Plin.) unde nomen habet, Dioscoridi, l. 4. c. 142. Plinio l. 27. c. 12. Sunt qui nostram intellexisse velint, cum nostra potius ad Onobrychidem Diosc. referenda videatur.

- I. Polygala major.**
Polygala vulgaris major, Clus. pan. & hist.
Polygala major, Tab.
Variat flore, qui modo dilutioris purpuræ, modo cæruleus, modo albus; hinc tres figuræ
Polygala major alba: cærulea: purpurea, Tab.
Polygala purp. flore cæruleo: rubris florib. Ger.
II. Polygala vulgaris.
Polygalon, Trag.
an Thelion, Ang.
Polygala, Dod. gal. Tur. Lon. Thal. Cam. Tab. Ger.
Polygala recentiorum, Ad. Lob.
Onobrychis vera Dioscoridis, Eid.
Flos ambervalis, Dod.
Amarella, Gesn. ep.
Crucis flos, Eid. col.
Polygala vulgaris minor, Clus. hist.
Floribus est cæruleis, violaceis, dilutioris
- purpuræ seu rubris, vel berficici, vel sanguinei coloris: rarius niveis albisque: hinc tres figuræ
Polygala recent. rubris floribus: albis floribus, Lobel.
Polygala cærulea: purpurea: alba, Tab.
Polygala obsoleto flore: albis floribus, Ger.
Polygalon flore rubro purpurascente: & flore cæruleo, Eyst.
Est & alia foliis circa radicem rotundioribus, flore cæruleo, sapore admodum amaro, qui in cæteris nō ita insign. animadvertitur, Thal.
III. Polygala acutioribus folijs Monspelica.
Onobrychis 3. Lugd.
IV. Polygala lutea.
Polygala, Ang. Cam.
V. Polygala repens nivea.
Polygala, Cast. repens, Lob. Lugd. Tab. Ger.
VI. Polygalæ affinis.
Chamæmyrsine quorundam, Lugd.

ONOBRYCHIS.

Ονοβρυχis folia habet Lentis serè longiora, caulem dodrantalem, florem panicum, radicem exiguam, Dioscoridi, l. 3. c. 170. Alij Polygalæ vulgatæ, non adeo malè: alij Capiti gallinaceo, de quo inter Vitia agetur: alij sequentibus tribuunt, & ab asini ruditu nomen habere volunt.

- I. Onobrychis 4. lutea, Dalech. Lugd. quid?**
II. Onobrychis arvensis: vel Campanula
arvensis erecta.
Onobrychis, Dod. gal. prima, Lugd.
Avicularia Syloij, Ges. col.
Viola anonymos inodora, Eid.
Campanula parva tertia, Dod. 8.
Campanula arvensis minima, Dod.
- Onobrychis altera Belgarum, Lob. Eyst.
Elatine, Cæsal.
Speculum Veneris, Ger.
Folijs ludit, superioribus latioribus caulem amplexantibus, inferioribus longioribus, nullis crenatis, sed quibusdam crispatis: hinc apud Tab. duæ figuræ, nomine
Violæ arvensis, & Violæ pentagoniæ.

GLAUX.

Γλαυξ folijs Cytiso aut Lenticula similis est, supernè virens, inversa candicans: ramulis quinque fenisve à terra, tenuibus, à radice dodrantalibus: flores viola alba, purpurei exeunt, at minores: nascitur juxta mare: in sorbitione lactis ubertatem intermissam restituit, Dioscorides lib. 4. cap. 141. Plinius lib. 27. cap. 9. cui Glaux unguis eugalaeton. Fortè γλαυξ quasi γάλαξ lac. Glaucis nomen, Tragus Polygalæ flore rubro tribuit: at eam quæ flore est albo, Polygalam Dioscorid. facit. Sunt qui Glaucis nomen cuiusdam leguminosæ, de qua suo loco, tribuant.

- I. Glaux maritima.**
Glaux, Dod. ga. Lugd. Cam.
Glaux exigua maritima, Ad. Lob. Ger.
- Glaux marina minor, Tab.
II. Glaux latiore folio Thuringiaca.
Glaux, Cord. in Diosc. altera, Cam.

Varie.

Varietas in hac: alia enim major, folijs modo latioribus, modo angustioribus: alia minor delapsa, ceu geniculato: qualis circa Egram locis nitrosis provenit: Similem ex Scotia habemus. densis cespitibus, cauliculo inferius ob folia

S T O E C H A S A R A B I C A.

ΣΤΥΧΑΣ, ab Insulis ejusdem nominis, è regione Masilia, ubi nascitur, cognomentum accepit, teste Dioscoride l. 3. c. 32. Plin. l. 28. c. 12. Sunt qui rectius Stachyn, quasi spicam, dici existiment.

I. Stœchas purpurea.

Stœchas, Trag. Matth. Gef. hor. Lac. Ad. Lobel.

Lon. Cast. del. Lugd.

Stichas, Fuch. Dod. gal. Tur.

Stichas Arabica, Cord. in Diosc. & hist.

Stœchas Arabica, Camer.

Spica Italiæ sylv. Cæs.

Stœchas brevioribus ligulis, Clus. hist.

Variat: nam ea, quæ ex Arabia adfertur, densioribus est ramulis.

II. Stœchas cauliculis non foliatis.

Stœchas, Cast. ico. Dod. & in Belgio nara, Eid. fol.

Stœchas nudis cauliculis summis, Lob.

Stœchas capitulis foliatis, Lugd.

Stœchas longioribus ligulis, Clus. hist.

III, Stœchas latifolia flore albo.

Folijs est Lavendulæ flore magno albo: in Murena Castiliæ D. Albinus legit.

IV. Stœchas folio serrato: & Dod. Ger.

Stœchas prima, Clus. hisp.

Stœchas folio serrato & crispo, Lob.

Stœchas ferrata, Tab.

Stœchas crispo folio, Clus. hisp.

Succudus Avicennæ Myconi, Lugd.

Ex horto Clarissimi Contareni accepimus.

V. Stœchadi serrati affinis.

Tragium alterum Dioscor. Secudus & Sucudus

Avicennæ, Rauvvolff. & Lugd. ap.

L A V A N D U L A.

Lavandula, quod lavacris expetatur, huc refertur, & propter formam & propter nomen, cum Stœchas Arabica à Mesuæo dicatur. Pseudonardus Plinij l. 12. censetur. Alij Stœchadi veterum cognatum faciunt: alij Cneorum, sive Casiam albam Theophrasti volunt: quidam Ipbium Plinij suspicatur.

I. Lavandula latifolia.

Spica Nardus Germanica, Trag.

Nardus Italica, Matth. Lob. Germanica, Lon.

Lavandula, Ang. (cui & Cneorum Theophr.

Gef. hort. Dod. Ad. fœmina, Dod. gal.

Lavandula major, Cord. in Diosc. & hist.

Pseudonardus, Matth. Cast. mas, Fuch. at in ico.

fœmina.

Lavandula mas, Lugd. latioribus folijs, Cam.

Lavandula altera longiore folio & spica, Clus.

histor.

Casia alba Theophrasti, Dalech. in Plin.

Flore est cæruleo: habetur & albo, & purpureo: hinc figuræ duæ apud Tab. Ger. & Eyft. sub

Lavandula 1. & spica hortulana flore albo, Tab.

Lavandula flore cæruleo: & Stœchas sive Spica

hortulana, Ger.

Lavandula flore cæruleo: & Lavandula flore

albo, Eyft.

Quæ flore est albo, folia vulgari paulo latiora

habet.

II. Lavandula angustifolia.

Lavandula, Trago. (cui & Casia Germanica)

Matth. Lac. Lon. vulgaris, Cord. in Diosc.

Lavandula minor, Cord. h. fœmina, Lugd.

Pseudonardus fœmina, Matth. Fuch. (at in ico.

mas) Cast.

Stachys, Ang.

Nardus vulgo dicta, Gef. hor.

Lavandula mas, Dod. gal. altera, Eid.

Spica, Ad. Lavandula, Lob.

Spica Italica & domestica, Cæs.

Spica Nardi, Cam.

Lavandula brevior folio & spica, Clus. hist.

Flore est cæruleo: habetur & albo: huic duæ

figuræ apud Lob. Tab. Ger.

Spica lavandula, & Lavandula alba, Lob. ico.

Lavandula alba, & Spica alba, Tab.

Lavandula flore albo, & Lavandula hort. mi-

nima, Ger.

Spica vulgaris flore cæruleo & flore albo, Eyft.

III. Lavandula folio dissecto.

Lavandula multifido folio, Clus. hisp. & hist.

Lob. Lugd.

Lavandula secunda, Tab.

Stœchas multifida, Ger.

R O S M A R I N U S.

Libanotis Dioscoridi l. 3. c. 89. ab odore Thuris nomen habet, Galeno 7. simpl. λιβανωτίς στεφανομαίη, id est, Libanotis coronaria, quod ea οὐ στεφανομαίη coronarij, ad corollas utantur.

Genera tria fecit Dioscorides & Galenus: umbelliferi genera duo, unum sæcundum, alterum sterile: tertium non umbelliferum à coronarijs expetitum. Theoph. 9. hist. 12. duo genera proposuit, fructiferum folio helioselini, semine & radice candidis: & sterilem folio Lactuca. Plinio lib. 24. c. 11. genera duo: alterum sterile: alterum cui & caulis & semen resinaceum, quod Cachrys vocatur: folijs odor thuris. At lib. 19. cap. 12. Rosmarinum coronarium, cum alijs speciebus confundit.

Hic de coronario agimus (de alijs inter umbelliferas dictum fuit) quem aliqui Cneoron nigrum Theoph. & Casiam Hygini volunt.

I. Rosmarinus hortensis angustiore folio.
Rosmarinus, Brunf. Trag. Fuch. Tur. Lon.
Rosmarinum coronarium, Matth. Ang. (cui & Cneorum Theophr. & Casia Latinorum) Dod. gal. Lac. Ad. Lob. Cæs. Lugd. Cam. Eyft.
Libanotis coronaria, Cord. in Diosc. Gef. hor.
Rosmarinus minor sive tenuifolius, Gef. hort.
Casia nigra Theophrasti, Dalech. in Plin.
Hyssopus Hebræorum quibusdam.

Florib. est cõmuniter subcæruleis, rarius albis.
II. Rosmarinus spontaneus latiore folio.
Rosmarinus sylv. seu major, Cord. hist.
Rosmarinus alter ignobilior, Gef. hor.
Rosmarinum sylv. Cæs.
Hic sponte Monspeluli cum Epirosmarino reperitur.
Est & alius Rosmarinus sylv. de quo inter Ledi genera.

S E C T I O Q U A R T A.

HYSSOPUS; SATUREIA SIVE THYMBRA; THYMUS; EPI-
THYMUS; CUSCUTA; SERPILLUM; POLIUM; AGERATUM; PU-
legium; Diſtamnus; Origanum; Tragoriganum; Sampsuchus sive Amaracus;
Marum sive Majorana; Clinopodium & Acinos; Erinus;
Ocimum sive Basilicum.

H Y S S O P U S.

Υσσωνος Dioscoridi l. 3. c. 30. sic dici volunt quasi ὑσμῶνον (προχρῶμαζον ἐπὶ τὸν ὄπτα quia super vultus ef-
fundatur: quam Dioscorides inter umbelliferas stirpes retulit: communis verò spicata est.

Genera duo Dioscoridi, ὄρεων montana: & ὑπὸ τῆς hortensis: Verum Græcorum Hyssopus, ab Arabum
& Officinarum Hyssopo differt, qui a nonnullis Symphytum petræum Diosc. l. 4. c. 9. esse videtur: alijs Polium
Hyssopus Dioscoridis est. Plinius Hyssopi lib. 26. cap. 8. vires proposuit: & l. 14. c. 16. Hyssopi ex Cilicia, ad vini
confectionem, meminit, multis plantæ notis additis.

I. Hyssopus officinarum cærulea, sive spicata.
Hyssopus, Brunf. Trag. Tur. Cord. in Diosc. Lac.
Lon. Tab. Cam. flore cæruleo, Eyft.
Hyssopum, Matth. Cæs. Cast.
Hyssopus hort. Fuch. communis, Ang. Dod. gal.
Hyssopus vulgaris, Gef. hor. Dod. Clus. hist.
Hyssopus sativa, Cord. hist. Lugd.
Hyssopus Arabum, Ad. Lob. Ger.

Floret aliquando ex una, aliquando ex utra-
que parte, quæ

Hyssopus utrinque florifera, Dod.

Alia odore moschum redolente à priore dif-
feret, quæ facillè in vulgatam degenerat.

Hyssopus moschata vel de Ciliffa, Gef. hort.
Meminit Gesn. & Crispæ: habetur & folijs
dissectis: item communiter est folijs atroviren-
tibus: est & pallidè luteis: spica quoq; brevi &
rotunda à priore variat: circa vulgatum & Epi-
hyssopus reperitur.

II. Hyssopus rubro flore.

Hyssopus Arabum flore rubro, Lob. Lugd. Cam.
Ger. Eyft.

Hyssopus Arabum, Tab.

Flores sæpius uno tantum, aliquando utroq;
ordine digesti: fatione quoq; in colorem cæru-
leum degenerare solet.

- III. Hyssopus vulgaris alba.
Hyssopus albis floribus utrinque digestis, Lob. ico.
Hyssopus flore albo, Lugd. Cam. Eyft.
- IV. Hyssopus Anglica.
Hyssopus ab una parte alba, altera viridis, Ad.
Lugd. Tab.
- V. Hyssopus minor angustifolia.
Hyssopus alter, Dod. ut:
Hyssopus parva angustis folijs, Lob. ico.
an Hyssopus Hispanicus minor, Clus. hist.
- VI. Hyssopus hirsuta: in Prodr.
- VII. Hyssopus umbellata.
Hyssopus vulgaris comosus, Clus. hist.
- VIII. Hyssopus latifolia, in Prod. descripta.
- IX. Hyssopus rotundif. spicata, fortè Dioscor.
Hyssopus folio Origani Dalechampi, Lugd.

- X. Hyssopus latifolia coma rotunda confert.
Hyssopus ex codice Cæsar. Dod. Lugd. Col.
- XI. Hyssopus angustifolia spicata.
Hyssopus angustifolius spicato flore, Clus. hist.
- XII. Hyssopus angustifolia montana aspera.
an Hyssopus sylv. & montana, Trag.
Hyssopus montana, Matth. Lugd. Cast.
an Hyssopus montana odora, Cam.
- XIII. Hyssopifolia.
Grafe poley, Cord. ob.
Gratiola minor, Gef. col.
Hyssopoides, Cam.
- Est major latioribus folijs, minor angustioribus: floribus est cæruleis minoribus, rarissime albis: at ex Hispania habemus, floribus oblongis, saturatoris cærulei coloris.

S A T U R E I A.

Ⓞ *Υαβου* Dioscoridi l. 3. c. 25. *Βυβου* Theoph. 7. hist. 1. (fortè *απο τῆς βύβου ob fragrantiam*) dicitur ipsa *Satureia*. At *Satureia*, alijs à saturando dicta, quod cibus loco condimenti addatur: alijs à *Satyris* nomen traxisse putant, eò quod coitus marcescentes stimulet.

Genera duo Dioscoridi: *sylvestris* & *fativa*. Theoph. 7. hist. 6. *sylvestris* urbana aspectu vicina: at 6. hist. 1. plura ejus Genera esse monet. Plinio l. 19. c. 8. *Thymbra*, quæ *Cunila*, quæ & *Satureia* dicta in condimentario genere: & l. 20. c. 16. *Cunila* præter *fativam*, plura sunt in medicina genera: est quæ *bubula* appellatur, aliæ *gallinacea*, quæ *Organum Heraeleoticum*, &c.

- I. *Satureia hort.* sive *Cunila fativa*, Plinij.
Hyssopus agrestis, Brunf.
Satureia, Trag. Lac. Lon. Dod. Lob. Cæf. (cui & *Cunila* & *Thymbra agrestis*) Tab. Cam.
Satureia altera, Matth. vulgaris, Dod. gal.
Thymbræ secunda species, Ang.
Satureia fativa, Fuch. Tur. hortensis, Gef. hort.
Ad. Lob. ico.
Thymbra vera, Gef. hort.
Satureia sive Thymbra fativa, Cord. in Diosc. & histor.
Satureia vulgaris hortensis, Lugd.
Satureia sylv. altera, Cast.
Satureia hortensis æstiva, Ger.
Satureia domestica, Eyft.

Flosculis est candidis, aut dilutè purpureis: aliquando caule & folijs subcæruleis. Addit Tabern.

Satureiam Romanam 2. quam sub Hyssopo albo flore, Ger. pinxit, quid est?

- II. *Satureia montana*.
Thymbra, Dod. Cord. in Diosc. & hist. Lugd. Tab. Eyft.
Thymbra sylv. Ang. agrestis, Gef. hor.
Satureia altera, Lac.

- Satureia hortensis*, Lob. ob. Cæf.
Satureia sive Thymbra altera, Ad. Lob. ico.
Saxifraga secunda, Cam. ep. Matth.
an *Satureia perennis*, Cam.
- Flosculis est purpureis, aut candidis: in hortis folijs est latioribus, ut Lob. in sylvestribus angustioribus, ut Dod. & Lug. pingunt; utramque Camer. in Matth. exprelsit. Huic *Cuscuta* etiam innascitur, quam *Epithymbrum sive Cuscutam thymbræ adnatam*, Cord. in Diosc.
Epithymbrum Ægietæ, Cord. hist.
Epithymbron, Cast. vocat.

- III. *Satureia spicata*.
Saxifraga prima, Matth.
Thymbra S. Juliani, sive Satureia vera, Ad. Lob. ico.
Saxifraga vera, Diosc. Lugd.
Clinopodium, Cæfal.
Thymbra vera, Lugd. Tab.
Satureia S. Juliani, Ger.

Duplex est: quæ in mente S. Juliani, folijs est angustissimis: quæ verò Romæ & Neapoli in tectis & parietibus provenit, folijs est latioribus.

- IV. *Satureia Cretica*.

Thym-

Thymbra Cretensis, Alpi.

Thymbra legitima, Cluf. hist.

Thymbra Bellonij, antiquorum legitimam
censet Belli ep. ad Clusum.

Satureia legitima Dioscoridis, Ponæ.

Hanc Thymbrae legitimæ nomine, & quæ
vulgo τρυβί & θυμύρι dicatur, ab Honorio Belli

ex Creta accepimus.

V. Satureia thymi folio.

Satureia Dioscoridis, Matth. Cast. Lugd.

Polium fœminam recentiorum esse volunt, Ad.

Thymû vulgatiorem folio tenuiore, dicit Eyst.

Hanc ex horto Clarissimi Contareni Thym-
bræ nomine habemus.

T H Y M U S.

Θυμύρι Dioscoridi l. 3. c. 44. & Theoph. 4. hist. 7. & 6. ejusd. 2. & 1. caus. 5. ἀπὸ τῆς θυμύρι, quod ijs qui animi
deliquim patiuntur adhibeatur; alij ἀπὸ τῆς θυμάριου, ἢ τῆς θυμύρι deducunt, quod hoc veteres in sacris,
quæ igne accenso fiebant, primum usi sint, ut apud Rhodiginum l. 3. c. 23. legere est.

Genera: Dioscorides l. cit. capitatum descripsit: at l. 4. c. 179. Thymi durioris meminit. Ex Theoph. 6.
hist. 2. duo genera, Plinius l. 21. c. 10. & 21. candidum & nigricans, proposuit.

I. Thymus vulgaris folio tenuiore: & Eyst.

Thymus, Brunf. Trag. Fuch. Tur. Cord. hist.

Lon. durior, Cam.

Thymus nostrâs, Cord. in Dioscor. vulgaris,

Gefn. hort.

Thymum durius, Dod. gal.

Serpillum hortense, Dod. ico.

Pepolina, Cæf.

Foliorum colore variat: alteri virentia &
suaveodora: alteri candida & graveolentia,
qui rarior est.

II. Thymus vulgaris folio latiore.

Thymum durius, Dod. Lob. ico. Cluf. hisp. Ger.

Thymum vulgare, Lugd.

Thymus niger, Tab.

Thymus alter durior, Cam.

Flore est purpureo, nunc albicante.

III. Thymus capitatus, qui Dioscoridis.

Thymum, Matth. Ad. Lob. Creticum, Cord. in

Diosc. Dod. gal. Lugd. Cæf. legitimum. Cluf.

hisp. & hist.

Thymum cephaloton, Dod.

Thymus, Ang. Lac. Cast. 2. Alp.

Thymus capitatus, Cord. hist.

Thymus verus capitatus sive Creticus, Cam.

IV. Thymum inodorum, in Prod. desc.

E P I T H Y M U M E T C U S C U T A

Επίθυμον Dioscoridi l. 4. c. 179. & Plinio l. 26. c. 8. flos est à Thymo duriore, Satureia simili. Verum non
solum Thymo, sed & Thymbra, Polio, Dictamno, Chamædri, Hyssopo, Serpillo, Majorana, Origano,
Stæbe, Ebulo alijsq; Cuscuta modo circumnasci observavimus.

Cuscuta, recentioribus Græcis ναρόρθα, quam aliqui Androsacen Dioscoridis l. 3. c. 150. alioqui Cadytam
Theoph. 2. caus. 3. & Plinij l. 16. c. 44. esse volunt. Sed ad Orobanchen Theoph. 5. caus. 22. referri potest. Non-
nullis podagra lini, quod linum amplectatur: ναρόρθα, Gesnero.

I. Epithymum sive Cuscuta minor.

Epithymum, Matth. Lac. Ad. Cast. Lugd. (qui

& Matth. & Lob. figuram habet) Cæf. Alp. (qui

Thymo Italico innasci scribit) Alp. Tab.

Epithymum Græcorum & Arabum, Lob.

Cassutha minor, Dod.

Epithymum vulgare, si ex Thymo simili abla-

tum, verum Dioscoridis Epithymum est, Col.

II. Epithymum capitulis Platani crinitis.

Epithymus, peculiaris planta à Thymo & Cu-

scuta, quæ in Sclavonia provenit folijs Thym-

bræ hirsutis, in cauliculis summis capitula

hirsuta rotunda, Platani pilulis similia, ex

cujus flosculis capillamenta rufescentia pro-

deunt: radicem habet crassam, nigram, intus

albam, quæ exiccata non secus quam capilla-

menta purgat: & apud Sclavonios Verduun

Xeglie, id est, Herba coleram purgans: hæc

Anguil. Sed qui est?

III. Cuscuta major.

Adrosaces, vulgo Cuscuta, Trag.

Adrosace Dioscoridis, si legatur ἀφύλλον, id est,

sine folijs, Ang.

Cuscuta, Matth. Ang. (cui & Casuta) Lac. Lon

Cast. Cæf. Cluf. pan. & hist. Ger.

Cassutha, Dodon. gal. Gefn. hort. Adv. Lobel.

Tabern.

Cassutha, Fuch. Tur. Dod. Lugd. Thal.

Hæc passim herbis & fruticibus adnascitur,

potissimum Urticæ majori, lino, trifolio cor-

niculato, lupulo, rubo & vepribus: colore vel

albo vel rufo.

SERPYLLUM.

Eρπυλλος Dioscoridi, lib. 3. cap. 46. ἀπὸ τῆς ἔρπειν à serpendo dictum: quia aliqua ejus particula terram tangente, ab ea radices demittantur: Sic & Plinio, lib. 20. cap. 22.

Genera duo Dioscoridi sunt: primum hortense, odore Sampsuchi: alterum sylvestre Zygis dictum, quod non serpat, sed in altitudinem excrescat. Theophrastus 6. hist. 7. duo genera agnovisse videtur, cum dicat Serpylli sylvestre quæque genus esse. Plinius & sativi & sylvestris meminit, & hoc serpere tradit: quod non intelligendum à serpyllo, quod lib. 16. cap. 44. arboribus se circumdare scribit.

- I. Serpyllum majus latifolium.
Thymum latifolium, Lob. ico.
- II. Serpyllum latifolium hirsutum: quod
1. in Prod.
- III. Serpyllum sativum.
Serpyllum, Matth. Lac. Lugd. Tab.
Serpyllum domesticum, Cast.
Serpyllum folijs amaraci, Ger.
- IV. Serpyllum vulgare majus.
Serpyllum majus flore purpureo, & aliud candido, Cam. Ger.
Serpyllum album 1. & 2. Tab.
Flore est albo, est & purpureo.
- V. Serpyllum folijs citri odore.
Serpyllum alterum citratum, Matthiol. citrum olens, Gesn. hort. Thal. citratum, Tab. Eyf.
Serpyllum sylv. 1. citratum, Cast.
Serpyllum referens planta, odore citri, Cæs.
Serpyllum pannonicum 1. Cluf. pan. & hist.
Thymum latifolium, Ger. ico.
- VI. Serpyllum vulgare minus.
Serpyllum, Brunf. Trag. Fuch. Ang. Gesn. hort. Tur. Lac. Lon. Ad. Lob. Cæs. Lugd.
Serpyllum vulg. Dod. Ger. & vulgare flore albo.
Serpyllum sylv. Matth. Cord. in Diosc. sylv. alterum, Cast.

Serpyllum minus flore albo, & flore purpureo, Tab.

Serpyllum vulgare repens, Cluf. hist.
Aliud folijs est rotundis, aliud acuminatis & angustioribus: flos subpurpureus, roseus, candidus: pro cæli & loci diversitate odorem mutat, & inodorum reperitur: aliquando Thymum durius in Serpyllum degenerat: sic Theoph. 5. cauf. 8. Ocyum in Serpyllum transire scribit.

Hoc quandoque cum capitulis lanuginosis occurrit.

VII. Serpyllum angustifolium glabrum.
Serpyllum pannonicum 2. Cluf. pan. & hist.
Aliquando inodorum est: aliquando odorem foliorum Nucis refert.

VIII. Serpyllum angustifolium hirsutum: vel montanum repens hirsutum.
Serpyllum pannonicum 3. Cluf. pan. & hist.

IX. Serpyllum folio Thymi.
Serpyllum alterum, Dod.
Serpyllum Narbonense folijs & facie perpusilli angustifolij Thymi, Lob. Lugd.
Serpyllum sylvest. Zygis Dioscoridis, Cluf. histor.
Serpyllum Creticum, Tab. Ger.

POLIUM.

Πόλιον Dioscoridi, lib. 3. cap. 124. sic dictum propter caniciem, que in capitulis, secundum Dioscoridem, at secundum Plinium, in folijs apparet: πόλιος namque canitiem & canum significat.

Genera duo Dioscorides agnovit, τὸ βεβίον montanum, alterum fruticosius: Galenus 8. simpl. majus & minus. Plinius, lib. 21. cap. 7. campestre majus, & sylvestre minus proposuit.

Polium montanum.

- I. Polium Lavandulæ folio.
Polium alt. Matth. Gesn. hort. Lac. Lugd. Cam.
Polium majus, Cord. hist. campestre, Lon.
Polium recentiorum fœmina Lavandulæ folio, Adv. Lob.
Polium pannonicum 1. vel majus, Cluf. pan.
Polium 7. flore albo, Cluf. hist.
Polium folijs & facie Lavandulæ, Eyf.
Variat folijs latioribus & angustioribus; hinc Polium fœmina, & Polium campestre, Tab.

Hujus speciem per omnia majorem, cana lanugine candicantem, magis odoratam & aromaticam, Cordus in sua historia notavit, Polium minus nominans.

II. Polium montanum luteum.
Polium, Tur. Dod. ico. at 5. desc.
Polium luteum, Ad. Lob. Lugd. Cluf. pan.
Polium 3. Cluf. hisp. montanum 3. Eid. hist.
Polium montanum luteum, Tab. Ger.

Flos modo luteus, modo pallidus, interius pallescens & foris exalbidus: interdum ex luteo vire-

virescens : Ex hujus femine natum, flore ex albo purpurascens, quod
Polium 4. Clus. hist.

III. Polium montanum album.

Polium montanum, Ang. Lob. Tab. Ger.
Polium minus & mediterraneum, Adv.
Polium alterum seu parvum, Dod. gal.
Polium tenuius & 2. Dod.
Polium montanum, 1. Clus. hisp. & hist.
Polium montanum alterum, Cæs.
an Polium minus, Cord. in Diosc. & hist.

Est duplex : alterum cauliculis humi sparsis, folijs incanis & denticulis vix conspicuis : alterum cauliculis erectis, folijs angustioribus, capitulis longioribus, quod
Polium montanum 2. flore albo, Clus. hist.

IV. Polium montanum repens.

Polium 4. & repens, Dod.
Polium 6. Clus. hisp. montanum 8. Eid. hist. & pannonicum minus, Eid. pan.
Polium mont. supinum minimum, Lob. Lugd.
Polium montanum 3. Cæs.
Polium montanum minimum, Tab. Ger.

Polium maritimum.

I. Polium latifolium incanum Creticum : in Prod. descr.

II. Polium angustifolium Creticum.

Polium erectum Creticum & fortè frutescens Diosc. Ponæ.

III. Polium maritimum erectum Monspelicum.

Polium 1. Matth. desc. at 2. ico. Clus. hisp.

Polium, Lac. Matthioli, Lugd.

Polium 1. five montanum Diosc. Gesn. hort.

Origani 3. species Dioscoridis, Quadramio.

Hoc & locis maritimis, & diversis collibus, & arenosis littoribus, ut ad Cetium montem, & Magalonam insulam Narbonensis Galliae fruticat, ita ut & maritimum & montanum dici possit : in quo Epipolium notavimus.

IV. Polium maritimum supinum Venetum.

Polium 1. Dod. gal.

Polium repens 3. Dod. ico. at 4. desc.

Polium Venetum, Ad.

Polium 4. Clus. hisp. Lugd.

Polium montanum, Cast. Cæs.

Polium montanum purpureum, Lob. Tab. Ger.

5. purpureum, Clus. hist.

Origanum 3. genuinum Dioscoridis, Quad.

Hyslopus Apolus Diosc. & Serapionis, Col.

Illud erectum est, & omnibus partibus crassius : hoc vero repit, tenuius & candidius est : utrumque loco natali legimus.

V. Polium montanum supinum alterum.

Polium 5. Clus. hisp. 6. albo flore, Eid. hist.

Sola teneritate & floris colore à priore differt.

VI. Polio affinis Guacatane.

Guacatane plantula Polio montano haud ab-
similis, sed inodorum, Monard. & ex eo, Lugd.
Castor.

Guacatane pilosellæ comparare possumus,
Frag.

A G E R A T U M.

A γήρατον Dioscoridi, lib. 4. cap. 59. cui nomen inditum, *ὡς τὸ ἐπιπολὸν τὸ ἀνθ' ὁμοιοειδὲς φυλάττειται, quoniam flos in sua coloris specie diutissime conservetur : quasi dicas senectutis expers, quod ἀγήρατον dicitur : vel ut Plinius, lib. 27. cap. 4. quoniam diutissime non marcescat.*

I. Ageratum folijs ferratis.

Eupatorium Mesuæ, Trag. Gesn. hort. Matth. Lon.

Ageratum, Matth. Gesn. hort. Lac. Cast. descrip. Lugd. Cam. Tab. Col. Eyft.

Ageratum Septentrionalium, Ad. Lob. Eyft.

Mentha corymbifera minor, Cord. hist.

Costus minor hortensis, Gesn.

Herba Julia, Ang. Gesn. col.

Balsamita minor, Dod.

Balsamita foemina, Ger.

Camphorata, Cæs.

Floribus est luteis : rarius candidis, & hoc

Ageratum florib. candidis, Ad. Lob. Tab. Cam.

Ageratum 2. Matth. Lugd.

Hoc etiam majus est & minus : nam quod in
Hetruria provenit multò minus est, quod

Ageratum minus, Cam. in Matth.

Circa Monspelium etiam Corymbis longioribus & magis compactis reperitur.

II. Ageratum folijs non ferratis.

Ageratum 3. Matth. Lugd.

Ageratum minus, Lob. Cam. Tab.

III. Ageratum ferratum alpinum.

Ageratum purpureum & Moschatella cærulea Germanis quibusdam, Lugd.

P U L E G I U M.

Γ Ἀρχὴν Dioscoridi lib. 3. cap. 36. cui & βλάχων, à βλαχὴ balatu, quoniam dum floret, gustatum à pecoribus βλάχης ἰσοσταπλαῖνται balatum concitet: quod & Plinius lib. 20. cap. 14. notavit. Pulegium latinis, quod ejus flos recens incensus, pulices interficiat.

Genera duo Plinius fecit, sativum & sylvestre: illud marem & sœminam: mas candidum, sœmina purpureum florem habet, quo solo inter se differunt: sylvestre, quibusdam Dictamnus dicitur.

I. Pulegium latifolium.

Pulegium, Brunf. Trag. Matth. Fuch. Tur. Cord. in Diosc. & hist. Dod. Lon. Cæs. Cast. Cam.

Pulegium vulgatum, Ang.

Pulegium sœmina, Fuch. in ico.

Pulegium aquaticum, Gesn. hort.

Pulegium regium, Ad. Lob. Lugd. Eyft.

Floribus est cœruleis ex roseo albicantibus, rarissimè albis.

II. Pulegium latifolium alterum.

Pulegium, Cast. mas Plinij, Lob. ico.

III. Pulegium folijs Nummulariæ: in Prod. describitur.

IV. Pulegium angustifolium.

Pulegium cervinum, Gesn. hor. Lugd. Cam. Eyft.

Pulegium alterum folijs oblongis, Dod.

Pulegium angustifol. five cervinum, Ad. Lob.

In folijs aliqua notatur differentia; hinc

Puleg. Cret. & Pulegium Massilioticum, Tab.

Pulegium mas & Pulegium regium, Ger.

D I C T A M N U S.

Δ Ἰνίσταμον Dioscorides lib. 3. cap. 37. meminit, & aliquibus γλάχων ἀγρία Pulegium sylvestre dici. Videtur Ἰνίσταμον vox, ἀπὸ τῆς τίντεν deduci, eò quod, ut Dioscorides & Theoph. ἐξοτόνον ἐστὶ: cum non modo potum, sed appositum quoque partus defunctos eiciat. Ἰνίσταμον Theoph. 9. hist. 16.

Genera tria Dioscoridi & Theoph. Creticum, pulegio simile at majoribus & lanuginosioribus folijs: Pseudodictamnus, minus illo acre, & ut Theoph. minus, & viribus longè inferius: & Dictamnus Creticum alterum folio Sisymbrij, floribus origani sylvestris: quod Theoph. veluti aquivocè sic appellatum scribit, nec enim speciem, nec vim eandem habere. Idem Plinius l. 25. c. 8. Officina Dictamnus album etiam habent.

I. Dictamnus Creticus.

Dictamnus, Brunf. Dictamnus, Ang. Tur.

Dictamnus, Matth. Lac. Ad. Lob. Cast.

Dictamnus Creticum, Matt. Cæs. verum, Dod.

Dictamnus vera, Cord. in Diosc. Gesn. hor. (Lugd.

Dictamnus Creticus, Trag. Dod. gal. Lon. Cam.

Qui ex Creta adfertur, crassioribus & villosioribus folijs: qui ex hortis Italiæ majoribus, minusque incanis: monet Clus. hist. ap. in Sardinia minoribus, candidioribus & odoratissimis folijs reperiri.

II. Pseudodictamnus verticillatus inodorus.

Pseudodictamnus, Mat. Dod. gal. Lac. Cast. Cam.

Lugd. qui & Matth. & Dod. figuram proponit.

Pseudodictamnus florib. verticillatis, Ad. Lob.

καλλιμαθεία, Ang. (Eyft.

Pseudodictamni nomine ex Creta, Cæs.

Gnaphalium Dioscoridis, Ponæ.

III. Pseudodictamnus alter odoratus, quid?

Dictamni 2. genus, five Dict. non Cret. Dod. gal.

Pseudodictamnus, Eid. in ico.

IV. Pseudodictamnus acetabulis Moluccæ.

Pseudodictamnus Cydoniæ, five Dictamnus 2.

Theoph. Ponæ.

Ex horto Clarissimi Contareni.

V. Dictamnus albus vulgo, five Fraxinella: quia vulgo Dictamnus dicitur, huc retulimus, alias rectius in aliam classem referretur.

Dictamnus putatus, Brunf. (Lon.

Dictamnus vulgaris, Trag. Gesn. hor. Cam. Offic.

Pæonia mascula, Eidem.

Dictamnus album, nonnulli pumila fraxinus, Matth. Lac. Cæs. Cast.

Tragium, Dod. gal. Gesn. hor. (qui tamen negat) primum Dioscoridis, Ad.

Tragium Creticum, Guil. the.

Dictamnus nostra, Cord. in dif.

Fraxinella, Cord. hist. Dod. Lug. Cl. pan. & hist.

Natrix Plinij, Ang. (Ger. Eyft.

Diptamnus album, Belli ep. 3. ad. Clus.

Polemonium, Tab.

Plinio l. 27. c. 12. Natrix vocatur herba, cujus radix evulsa virus hirci redolet. Tragium Diosc. l. 4. c. 49. in Creta tantum nascitur habet folia Lentisco similia & ramos & fructus, minora tamen omnia. Tragiū negat Belli, quia hirci odorè non spiret, sed gravem, neque in tota Creta inveniri.

Duplex est 1. elatius, oblongiore spica saturatiore, folijs nigricantibus: 2. humilior, levio-
vior spica, floribus & folijs dilutioribus.

ORIGA-

ORIGANUM.

Oρίγανος Dioscoridi l. 3. c. 32. *ἀπὸ τὸ χαίρειν ὄρεον* dicitur, Eustachio volente, qui ab ὄρεος ἢ γὰρ derivat: alij παρὰ τὸ ὄρεον ἢ γὰρ, quia visus claritati conducit, deducunt.

Genera quatuor Dioscoridi: ἡρανισμῖνος: ὄνιτις, quasi asinis pabulo gratum sit: ἀγρίο ὄριγανος, ἢ ῥαγί-
 ὄριγανος: Theophr. 6. hist. 2. duorum tantum meminit: nigri sterilis, & candidi fructuosi. Plin. l. 20. c. 16. Origanum Heracleoticum Græcorum, quod Cunilam gallinaceam Romani appellant, refert: at c. 17. Onitidis, quod prafion appellant Hyssopo non dissimile, & Tragorigani Heraclij, cujus tria sint genera (Dioscoridis utrumque, Tragoriganum intelligens) Cretici, Smyrnei, tandem Heracleotici, quod Oniten vocent, historiam sed confusorem tradit.

I. Origanum sylv. Cunila bubula, Plinij.

Origanum, Brunf. Ang. Tur.

Origanum vulgare, Trag. Matt. Lon. Lug. Eyst.

Origanum sylv. Dod. Cord. in Diosc. Fuch. Gef. hort. Lac. Tab. Cam.

Origanum onitis majus, Ad.

Agrioriganum sive Onitis major, Lob.

Origanum Italicum, Cæf. Anglicum, Ger.

Folijs longiorib. rotundiorib. variat: florib.

ex candido rubentibus, phœniceis, sanguineis.

Tragoriganum Dioscoridis quibusdam.

II. Origanum sylv. album.

Origanum sylv. Cam.

Origanum album, Tab. Ger. desc.

III. Origanum sylv. humile: in Prod. descrip.

IV. Origanum Heracleoticum: Cunila gal-

linacea Plinij.

Origanum peregrinum 1. vel 6. Trag.

Origanum Heracleoticum, Matt. Gef. hor. Lac.

Ad Lob. Lugd. Cast. Cam. Ger. 1. & 2. Tab.

Origanum Græcum, Ang.

Origanum alterum, Cæf.

Est flosculus ex albo purpurascens: est & candidis.

V. Origanum Creticum.

Origanum Heracleoticum in Creta, Cord. in Dioscorid.

Origanum Creticum, Gef. hor. Cæf. Cam.

Origanum Anglicanum, Dod.

Hyssopus Dioscoridis, Ang.

Origanum Syriacum sylvestre, Ad.

VI. Origanum Onites: & Matth. Gef. hor.

Lac. Lon. Cast. Lugd.

Origanum Heracleoticum, Ruel.

Marum quibusdam, Dod. gal. Lac. Lugd.

Hyssopus genuina Græcorum, Ad. Lob.

Hyssopus legitimus & Mefuæi, scarfapepe Hertruscis, Cæf.

Majorana major Anglica, Tab. Ger.

Origanum sylv. potius quam majorana, Col.

VII. Origanum Onites fl. albicantibus.

Origanum Onites, aliud à Matthioli, Cam. hor.

Origanum Onites dictum, Eyst.

VIII. Origanum folio subrotundo.

Origanum Onitis Galloprovinciæ minus, Ad.

Origanum Monspeliacum, Cam. ep. Matth. &

hort. Tab.

IX. Origanum cognata Zatarendi: quid?

Zatarendi, Alpino, quod siccatum, instar Origanum pro obsonio comedunt.

TRAGORIGANUM.

Tραγορίγανος Dioscor. l. 3. c. 35. (origani 4. genus eidem, quod aliqui hircinum interpretantur, cum sic dictum videatur, quasi capris gratum sit) quod pro locorum ratione variat: quoddam speciosius latioribus folijs: alterum gracilius, folijs exilioribus, quod aliqui πείσιον vocant. Plinio l. 20. c. 17. Tragoriganum similius est Serpyllo sylv. Is Tragorigani differentias à Dioscoride propositas, sub Origano Heracleo recenset.

I. Tragoriganum Serpyllifolium.

Tragoriganum, Matt. Lac. Cast. Lug. Ger. 1. Tab.

II. Tragoriganum latifolium.

Marum, Matth. Cast. Lugd. Tab.

Tragoriganum, Dod. Lugd.

Tragoriganum alterum, Gef. hor. Ad. Lob.

Thymum Creticum, Ger. ico.

III. Tragoriganum angustifolium.

Tragoriganum 2. Cluf. hisp. & hist. Dod. Lugd. Cam. ep. Tab.

Tragoriganum flore albo, Lob.

IV. Tragoriganum Creticum.

Tragorigan. Cretense apud Venetos, Ad. Lob.

Tragorigani 2. altera species, Cluf. hisp.

Tragoriganum Hispanicum 3. Eid. hist.

Thymum magnum, Alp.

SAMPSUCHUM, SIVE AMARACUS; MARUM
SIVE MAJORANA.

Σ *Αμύυχον* in Cyzico & Cypro laudatissimum, secundum locum sibi vendicat Aegyptium: vocatur à Cyzicenis & Siculis *ἀμαράκων*, Dioscorides l. 3. c. 47. Et Theoph. 1. hist. 15. 6. hist. 1. & 7. *Amaracum* (vel ut *Gaza* reddit *Samsucum* vel *Sampsuchum*) suffrutex est & coronaria herba minutis folijs condita ut *Serpillum*, & c. *Amaracum*, Diocles medicus & *Sicula* gens appellavere, quod *Aegyptus* & *Syria* *Sampsuchum*. Plinius l. 21. c. 11. & 12. *Sampsuchum* sive *Amaracum* in Cypro laudatissimum & odoratissimum, ex quo oleum, quod *Sampsuchinum* & *Amaracinum*, & c. *Μάρον ἢ ὑρόβιον* Dioscoridis l. 3. c. 49. *Majoranam* esse volunt.

Genera duo Plinio l. 12. c. 24. *Maron* in *Aegypto* nascitur pejus quam *Lydium*, majoribus folijs ac varijs: illa brevia ac minuta & odorata.

I. *Sampsuchus* sive *Marum*, *Mastichen* redolens.

Clinopodium, Dod. gal. Gef. hor. (cui & herba *Sampsucho* cognata) Cam.

Helenium, Theoph. fortè *Tragoriganum* Diof.

Marum, Gef. hor. Cast. Tab. Ger. peregrin. Eyf.

Marum, *Mastic Gallorum* & *Anglorum*, Ad.

Marum, an *Helenium* odorum Theoph. Lob.

Marum verum, vulgo *Mastic*, Lugd.

Marum vulgare sive *Clinopodium*, Dod.

Tragoriganum 1. Cluf. hisp. & *Tragoriganum*

Hispanicum 1. cujus semen *Ambrae* dulcis nomine missum, Eid. hist.

Ludit folijs nunc longioribus, nunc rotundioribus, modò angulosis & hederaceis.

II. *Marum* repens verticillatum.

Sampsuchus Diof. sive *Amaracus* serpens, Ad.

Marum supinum, Lob.

Marum ex *Sicilia* allatum, *Sampsuch.* Diof. Cef.

Marum repens, Tab.

Pulegium angustifolium, Ger. ico.

III. *Majorana* *Syriaca* vel *Cretica*.

Marum *Syriacum*, Ad. Lob. Lugd. Tab. Ger.

Marum *Cretense*, Alp.

IV. *Majorana* tenuifolia.

Majorana nobilis, Brun. Ang. fativa, Trag. Lon.

Majorana gentilis, Tur. tenuifolia, Tab. Ger.

Amaracus sive *Major*. tenuif. Matt. Cast. Lugd.

Amaracus, *Sampsuchum*, Gef. hor.

Majorana tenuior & minor, Dod.

Amarac. tenuior, Ad. Lob. tenuif. urbana, Cam.

Hæc apud nos in *Majoranam* vulgarem degenerat: & huic *Cuscuta* circumnascitur, quæ

Epimajorana, Tab. Ger.

V. *Majorana* vulgaris.

Majorana, Brunf. Dod.

Amaracus, Matth. Fuch. Lugd. qui Matth. & Fuch. iconem proponit.

Sampsuchus sive *Amaracus*, Latinis *Majorana*,

Cord. in Diof. & hist.

Amar. vulgatiore, Ad. Lob. ico. Eyf. major, Cast.

Amaracus, *Majorana*, *Sampsuchum*, Gef. col.

Sampsuchus, Lac. Lob.

Majorana vulgo, *Maron*, Diof. Cæf.

Majorana sive *Amarac.* major, Gef. h. Tab. Ger.

Amaracus sylv. annua, Cam.

Hanc latis admodum folijs & capitulis rotundioribus sub *Majorana* latifolia Eyf. proponit.

VI. *Majorana* sylv. perennis: & Cam.

Majorana sylv. Trag. Gef. hor.

Origano cognata *majorana* major, Eid.

Hanc Londino folijs subluteis accepimus.

VII. *Majorana* sylv. latifolia.

Amaracus sylv. folijs latioribus, Cam.

Majorana sylv. Eid.

Hanc ex horto Sprengeri Heidelb. habemus.

CLINOPODIUM ET ACINOS.

K *Λινόποδιον* Dioscoridi l. 3. c. 109. quod flores habeat *ὡς ἡλίανθος ποδὶν ὁμοία*: Et Plinio l. 24. c. 15. quod orbiculato florum ambitu speciem pedum lecti prabeat, ex intervallis *Marrubij* modo dispositis: quod sanè *Clinopodium* primo pulchro convenit. Verum ab alijs *Ocymoides* nominari monet, & *Serpillo* similem, surculosam palmæ altitudine: quæ de secundo dici rectè possunt, propter foliorum formam cum *Serpillo* & odorem cum *Ocimo*. *Ἄκινος* ἢ *ἀκινός* herba coronaria *ocimo* similis, sed hirsutior atq; odorata, Diof. l. 3. c. 50.

I. *Clinopodium* *Origano* simile.

Origanum quartum & minus, Trag.

Clinopodiū, Cord. in Diof. Gef. h. Lac. Cast. Tab.

Clinopodium vulgare, Matth. majus, Cam.

Betoni-

Betonica Pauli, Guil.
 Pulegium montanum, Lon.
 Origanum sylv. Eid. verticillatum, Thal.
 Calamintha prima, Tur.
 Acynus sive sterilis, Ad.
 Acinos, Lob. Ger.
 Acinos, sive Clinopodium sylv. Lugd.
 Clinopodium primum, Matth. Clus. pan. Lugd.
 Herba Origano vulgari similis, Cæs.
 Duplex est: elatius majore folio: humilium alterum, minore: flore communiter purpurascens, rarius albo.
 II. Clinopodium arvense Ocimi facie.
 Basilicum tertium, Trag.
 Calaminthum montanum, Eid.
 Pseudoclinopodium, & Clinopodium alterum, Matth.
 Acinos, Dod. gal. Fuch. ico. Lac.
 Ocymastrum, Fuch. Lugd.
 Pulegium petræum, Ges. hort.
 Ocimum parvum, Lon.
 Ocimum sylv. sive Acinos, Dod. Ger.
 Clinopodium, Ang. Tur. Cæs. majus, Thal.

Clinopodium alterum Matthioli, Lugd. Tab.
 Clinopodium aut Lectipes, Ad.
 Clinopodium vulgare, Lob. Clus. hist.
 Folijs est modò latioribus, modò angustioribus, ratione loci: modò erecta, modò repens: aliquando hirsutissima, aliquando penè lævis: floribus cæruleis, rarius albis.
 Hanc Matth. ut ex ejus descriptione patet, Manardum secutus, & hist. Lugd.
 Acinos nomine exhibuere.
 III. Clinopodium Ocimi facie alterum.
 Acinos Anglicum, Clus. pan.
 Acinos Dioscoridis fortè, Eid. hist.
 IV. Clinopodium montanum.
 Clinopodium Austriacum, Clus. pan. & hist.
 Flore est purpureo intenso seu violaceo: rarius albo.
 V. Clinopodium alpinum hirsutum.
 Clinopodium alpinum, Ponæ.
 VI. Acinos latifolia.
 Acinos, Urtichella olitoribus, Col.
 Acinos Dioscor. nomine ab Imperato accepim⁹.

E R I N U S.

E⁹ *Πρω* Dioscoridi l. 4. c. 29. folijs ex Ocimi minoribus, & lacteo succo turget, &c. Plinio l. 23. c. 7. Herba quam Græci Erineon vocant, &c.

Erini nomine quatuor à recentioribus plantæ proponuntur.

1. Erini seu Ocimi aquatici nomine à Matth. quem sequuntur, Lac. Lon. & Lugd. hist.
 Basilicum aquaticum, Cast. cujus folia incisuris carent: pro hac
 Hieracium Sabaudum latifolium, Guilandinus nobis ostendit.
2. Erinus Dalechampij, in hist. Lug. sed quidè
3. Erinus Cæs. & Columnæ: est Rapunculi minimi species.
4. Erinos vel Caprificus, Nicandro & Plinio, fortè Efula dulcis, Tragi: vel altera Efula sylv. ejusdem, Adversar.

O C I M U M.

O⁹ *Κίμων* Dioscoridi l. 2. c. 171. Theoph. 7. hist. 3. cuius & Varroni & Plinio l. 19. c. 7. à celeritate proveniendū dicitur. Recentioribus Græcis βασιλινόν, id est, regale: unde ab Aëtio *ὀνυμνον βασιλινόν* appellatur.

Genera plura recentioribus, quæ potissimum differunt magnitudine foliorum, quæ latiora, angustiora, plana vel crispâ: colore eorundem quæ viridia, nigricantia, maculata: florum, qui candidi, vel purpurascens: & odore, cum in aliquibus caryophyllos, in alijs citrum redoleant.

- I. Ocimum latifol. maculatum vel crispum.
 Ocimum latifolium, Cæs.
 Basilicum Indicum, vel potius Hispanicum, Camer.
 Ocimum aut Basilicum crispum exoticum aut Hispanicum, Cam. ep. Matth.
 Ocimum crispum Hispanicum, Tab.
 Ocimum Indicum, Clus. hist.
 Basilicum Indicum maculatum, Eyft.
- Est majus & minus.
- II. Ocimum viride folijs bullatis.
 Ocimum Indicum viride majus, folijs protuberantibus, Eyft.
- III. Ocimum folijs fimbriatis viridibus.
 Ocimum crispum viride, Eyft.
 Odore est inter Camphoram & Citrum confuso.
- IV. Ocimum caryophyllatum maximum.

Ocimum in viridarijs Alexandriae, Alp.

Ocimum latifolium magnum, Eyst.

Folijs est oblongis colore rubro suffufis eximie odoratis.

V. Ocimum caryophyllatum majus.

Basilica major, Trag. Lon.

Ocim. maj. Matt. Fuch. Dod. gal. Lac. magn. Tur.

Ocimum maximum, Dod. Lugd.

Ocimum nigrum, Cord. in Diosc. & hist.

Ocimum maximum caryophyllatum, Ad. Lob.

Ocimum caryophyllatum, Gef. hort.

Hoc cum magis minusve hirsutum sit, ab alijs hirsutum, ab alijs læve pingitur: color tam foliorum, quam florum, in alio alb. in alio niger est.

VI. Ocimum citri odore.

Ocimum citratum, Gef. hor. Cæf. Eyst.

Ocimum maximum citratum, Lob.

Ocimum medium sive citratum, Ad. Tab. Ger.

VII. Ocimum vulgatius.

Basilicum sive Ocimum, Brunf.

Ocimum medium vulgatius, Ad. Eyst.

Basilica minor, & Baccharis Germanica, Trag.

Ocimum medium, Matth. Cast. Cam. Lugd. qui Matth. & Fuch. figuram exhibet.

an Ocimum Nabathæum, Cord. in hist.

Ocimum mediocre, Fuch. 3. & medium, Cæf.

Ocim. sive Basilicum medium vulgatius, Lob.

Ocimum magnum, Tab. Ger.

VIII. Ocim. minus angustifol. folijs serratis.

Ocimum minus angustifolium flore albo, Eyst.

IX. Ocimum anisi odore.

Ocimum anisatum, Eyst.

Medio vulgatiore, figurâ respōdet odore Anisi.

X. Ocimum minimum.

Ocimum crispum, Brunf. Lon.

Ocimum garyophyllatum, vel minus, Matth.

Ocimum exiguum, Fuch. minus, Dod. gal. Tur.

Basilicum minus, Cast.

Ocimum minus garyophyllatum, Cord. in Diosc. Tab. Ger.

Ocimum minimum Amaraci figura garyophyllatum, Lob. Eyst.

Ocimum parvum, & Ocimum garyophyllatum, Lugd. duæ figuræ.

Ocimum alterum tenuifolium, Cæf.

XI. Ocimo affinis.

Albahaca herba, quæ odoris gratia in nova Hispania excolitur, Joseph. Acofta l. 4. c. 27.

SECTIO QUINTA

MENTHA; MENTHA SYLVESTRIS SIVE MENTASTRUM;
MENTHA AQUATICA, SEU SISYMBRIUM; MENTHA CATARIA;

Calamintha; Melissa; Marrubium; Galeopsis sive Lamium & Urtica mortua; Urtica; Alysson; Sidericis; Enphrasia; Melampyron & Cratæogonon;
Betonica; Serratula; Scrophularia & Ruta
canina; Stachys.

M E N T H A.

Mentha veteribus Græcis, Plin. l. 19. c. 8. anctore, *μινθη* dicebatur: at odoris suavitas nomen apud Græcos mutavit, & ἰδιόκου ab ἰδίος ἰσχυρῆ, i. e. suavis odor, vocatur, quæ voce Dioscor. l. 3. c. 41. usus est. Hydiosmi Theoph. 7. h. 7. ubi Gaza Mentastrum convertit: at Mentha (fortè Mentastrum intelligens) 5. h. 7. meminit.

Genera: Dioscoridi sativa est & sylvestris, quam Mentastrum dici, volunt interpretes, Plinium. Galeno 6. simpl. Mentha est odorata, quæ Dioscoridi sativa est, & altera inodora, quam Calamintham vocitent. Et Plin. l. c. & l. 20. c. 14. Mentha genus ejus sylvestre Mentastrum est. Sic l. 20. c. 14. Nepeta mentionem facit, ex qua, ut & Mentastro, Origano, Cunila, Serpillo, Marrubio vinum confici, l. 14. c. 16. ostendit.

Mentha sativa.

I. Mentha hortensis corymbifera.

Balsamita, Brunf. major, Dod. gal.

Alisma, Trag.

Mentha Sarracenicæ, Nicolao in Martiat. Ang.

Cord. in Diosc. (qui Chryfocome cognatam vult) Lac. Lon. Cam. Eyst.

Mentha Græca, Matth. Gef. hort. Cast.

Mentha Romana, Lac.

Mentha corymbifera major, Cord. hist.

Costus hortorum, Gef. hor. Ad. Lob. Lugd.

Ovaria, Gef. hort.

Herba S. Mariæ vulgo, Cæf.

Hæc quibusdam Lepidium Dioscoridis: at
Cæfal-

- Cæſalpino Melilotus Dioſ. Plinij & Avicennæ.
 II. *Mentha corymbifera anguſtifolia.*
Mentha Sarrac. ſpecies altera, Myconi, Lugd.
 an *Mentha Sarracenicæ* ſpecies ſylv. in ſylva
 Marcia, Cam.
 III. *Mentha hortensis verticillata ocimi o-*
Mentha hortensis 4. Fuch. Tur. (dore.
Mentha fativa 4. Dod. Lugd.
Mentha 3, Gefn. hort. 4. Lon.
Mentha Romana anguſtifolia, Ad. Lob.
Mentha cardiaca, Cam.
Calamintha ocymoides, Tab.
Ocymoides repens, Ger. ico.
 IV. *Mentha criſpa verticillata: & Eyſt.*
Mentha fativa 1. Fuch. Dod. gal. Lac.
Mentha fativa, Tur. *fativa criſpa*, Lugd.
Mentha vulgata ſerpens rotundiore folio, pu-
 legij flore, Ad. Lob.
Mentha cruciata, Lob. ico. titulo tranſpoſito.
Mentha altera, Cam. ep. Matth.
 V. *Mentha rotundifolia criſpa ſpicata.*
Mentha fativa ſeu criſpa, Trag. Cord. in Dioſc.
Mentha fativa altera, Matth. Fuch. Dod. Tur. Lac.
Mentha criſpa, Lon. Cam. ſive *Balsamita*.
Mentha rotundifolia altera flore ſpicato, ſive
cruciata mentha, Lob. (tranſp.
Mentha vulgata, ſive *fulca ſacra*, Lob. ico. tit.
Mentha hort. rotundifolia, ſeu *Romana*, Cæſ.
Mentha fativa minor, Caſt. (exhibet.
Mentha ſpicata quinque varietates Lobelius
 VI. *Mentha rotundifolia ſpicata altera.*
 an *Mentha rubra*, Trag. Lon.
Sifymbr. 1. Ang. hortense, Matth. Lac. Caſt. Lug.
Mentha hortensis altera, Gefn. hort.
Sifymbria mentha agreſtis, Lob.
 VII. *Mentha anguſtifolia ſpicata.*
Mentha, Brunf. Ang.
 an *Nepeta aquatica*, vel *Mentha agreſt.* 3. Trag.
Mentha 1. Matth. Caſt. hortensis 1. Gefn. hort.
Mentha fativa, vel hortensis 3. Dod. Fuch. Tur.
Sifymbrij 1. altera ſpecies, Cord. in Dioſc.
Mentha acuminata, Lon. acuta, Tab. Cæ. in Mat.
- Mentha Romana ſive præſtantior anguſtifolia.*
 Adv. Lob.
Mentha fativa, Lugd. *cruciata*, Ger.
Mentha hortensis oblongo folio, Cæſ.
Mentha odorata anguſtifolia, Cam.
 Latoribus aliam, aliam anguſtiſſimis & lon-
 giſſimis folijs in hortis obſervavimus.
 VIII. *Mentha ſpicata folio variegato.*
Menthaſtrum alterum, Dod.
Menthaſtr. Anglicum cinereum & niveum, Ad.
Menthaſtr. niveum Anglicum, Lob. Lugd. Eyſt.
 cujus ſolum nomen apud Tabernemontanum.
 Interdum in eodem ramo folia quædam ni-
 vei coloris, quædam partim nivei partimque
 viridis, in quibusdam nihil nivei.
Mentha ſylveſtris ſive Menthaſtrum.
 I. *Mentha ſyl. rotundiore folio: & Gef. hor.*
Menthaſtrum, Cord. in Dioſc. Tab.
Menthaſtrum folijs orbiculatis, Gefn. ap.
Mentha aquatica, Ger.
 II. *Mentha ſylv. longiore folio: & Gef. hor.*
Mentha equina, Brunf.
Menthaſtrum, Trag. (vel *mentha agreſtis alte-*
ra) Matth. Fuch. Dod. Cord. hiſt. Lac. Ad. Lob.
 Caſt. Cluſ. hiſt. ico.
Menthaſtrum ſyl. Eyſt. vulgare, Lugd.
Sifymbrium campeſtre, Ang.
Mentha ſylv. Tur. Lon. ſylv. altera, Cæſ.
 III. *Mentha ſylv. longioribus nigrioribus*
 & minus incanis folijs.
Menthaſtrum aliud, Lob.
Menthaſtrum Campenſe, Lugd.
 IV. *Mentha ſylv. anguſtifolia.*
Pulegium aquaticum, ſeu paluſtre ſpicat. Eyſt.
 V. *Mentha montana verticillata.*
Menthaſtrum montanum, & 1. Cluſ. pan.
Menthaſtrum montanum pannonic. Eid. hiſt.
Menthaſtrum pannonicum, Cam.
 VI. *Menthaſtrum cæruleum*, Cam. quid?
 VII. *Mentha tuberoſa radice.* (Cam.
Menthaſtrum tuberoſa radice, Cluſ. pan. & hiſt.
 VIII. *Mentha radice geniculata: quæ 2. in Prod.*

MENTHA AQUATICA, SIVE SISYMBRIUM

Σ *ισυμβριον, ἐρπιδιον ἄγιον: Sifymbrium, alij Serpillum ſylv. vocant, Mentha hortensis ſimilitudine, ſed*
lterioribus folijs atque odoratis, Dioſcoridi, l. 2. c. 155.

Genera duo fecit: alterum *Mentha ſimile*: alterum quod *Cardamine* dicitur: & Plinius lib. 20. cap. 22.
Sifymbrium ſylv. à quibusdam thymbræum appellatum, pedali non amplius altitudine: quod in riguis naſci-
tur ſimile Naſturtio eſt, & l. 19. c. 8. Sifymbrium latiſſimè naſcitur in piſcinis & ſtagnis.

I. *Mentha rotundif. paluſtris, ſeu aquat. major.* | *Mentha rubra*, Brunf.

Balsamina agrestis & Nepeta 3. Trag.
 Sifymbrium sylv. Matth. Lugd.
 Sifymbrium, Fuch. Dod. primum, Thal.
 Sifymbrij 1. species prima, Cord. in Diosc.
 Calamentum 3. Ang.
 Calamintha aquatica, Gesn. col. Tab.
 Sifymbrium agreste aquaticum, Gesn. hort.
 Menta sylv. altera, & Menta aquatica, Lon.
 Menta sylv. 1. Cæs.
 Aquatica, sive Sifymbria mentha, Ad. Lob.
 Sifymbria mentha, Ger.
 Balsamita officinarum, Eyft.
 Hæc aliquando tota rubet: magis minúsv
 hirsuta existit.
 II. Mentha rotundifolia palustris minor, sive
 flore globofo: pro 5. in Prodomo descripta.
 III. Mentha palustris folio oblongo.
 Menta trifolia aquatica hirsuta, Ad. Lob. Lug.
 Calamintha 3. Dioscoridis, Lob. ico.
 Mentastrum minus spicatum, Lugd.
 Mentastrum aliud hirsuto folio, Cam.
Menta cataria.
 I. Mentha cataria vulgaris & major.
 Menta non odorifera, Brunf.
 Nepeta vulgaris, Trag.
 Nepeta fruticosa, Cord. in Diosc.
 Herba gattaria, Matth. Cast.
 Calaminthæ 1. genus, Fuch. 3. genus, Dod. gal.
 Tur. Thal.
 Calaminthæ species quibusdam, Gesn. hort.
 Calamintha montana, Lon.

Balsamita major, Lac.
 Cattaria herba, Dod.
 Cattaria, sive Mentha catti, Ad.
 Mentha cataria, Lob.
 Gattaria vulgò, Calamintha 3. Diosc. Cæs.
 Herba felis, Lugd.
 Mentha felina, Tab. Ger. Eyft.
 Nepeta Germanica, Cam.
 Alij Calaminthæ, alij Melissa, alij Nepetæ,
 alij Urticæ, quæ Herculeana Plinio, speciem
 faciunt: alij inter Calamintham & Melissam
 mediam volunt.
 II. Mentha cataria minor.
 Cattaria minor, Clus pan.
 Cattaria tenuifolia Hispanica, Eid. hist.
 Nepeta minor, Cam.
 III. Mentha cataria minor alpina: pro 4.
 in Prodomo descripta.
 Nepetella, Eyft.
 IV. Mentha cataria latifolia.
 Mentha cataria peregrina latifolia, Lob. Lugd.
 Menta felina sativa latifolia, Tab.
 Menta cattaria altera, Ger.
 Nepeta peregrina, Eyft.
 V. Mentha cataria angustifolia major.
 Mentha cataria peregrina angustifolia, Lob. Lug.
 Cattaria folio longiore, Dod.
 Mentha felina sativa angustifolia, Tab.
 Salvia Romana, Ger. ico.
 VI. Mentha cataria angustifolia minor: sub
 3. in Prodomo descripta.

CALAMINTA.

Kαλαμίνθη, quasi bona & utilis mentha, nidore enim suo, ut habet Aristophanes, serpentes, vel accensa,
 vel substrata, ait Dioscorides, l. 3. c. 43. fugare solet.

Genera tria Dioscoridi: 1. folijs Ocimi, montibus familiaris: 2. pulegio similis, sed major, quam ἀγρίων
 γλήχωνα pulegium sylv. Romani νεπέτων vocant (& Plinius, l. 20. c. 14. Nepeta obiter meminit) 3. Mentha syl-
 vestri cognata est, folijs oblongis, caule & ramis, quam superiora majoribus, sed viribus inefficior.

I. Calamintha incana ocimi folijs.
 Calamintha 2. incana, Lob. Lugd.
 Calamintha Cretica, Cam.
 Calamintha montana incana minor, Tab.
 Calamintha montana vulgaris, Ger.
 II. Calamintha pulegij odore, sive Nepeta.
 Calamintha altera, Matth. Lugd. (fortè pulegi-
 um Diosc.) Lac. ico. Lug. (duplici figura) Cam.
 Nepeta agrestis, Cord. in Diosc.
 Calamintha Italica pulegij odore, Gesn. hort.
 Calamintha altera odore gravi Pulegij, folijs
 maculatis, Ad. Lob.

Pulegium sylv. sive Calamintha altera, Dod.
 Calaminthum, quod vulgo Nepeta, Cæs.
 Calamintha arvensis 2. Tab.
 Calamintha montana præstantior, Ger. ico.
 Calamintha angustifolia, Eyft.
 III. Calamintha vulgaris, vel officinarum
 Germaniæ.
 Calamintha, Matth. 2. Thal. vulgaris, Cam.
 Calamintha montana, Gesn. hort. Lac. Dod.
 Cast. Lugd.
 Calamintha montana vulgaris, Lobel. Tab.
 Eyftett.

Nepeta

Nepeta montana, Cord. in Diosc.

Calamintha 3. Dioscoridis Dalechamptio, Lug.

Mentha sativa rubra, Ger. ico.

IV. *Calamintha magno flore*.

Calamintha montana præstantior, Adv. Lob.

Lugd. Cam. Tab. Eyft.

Calaminthum 1. Ang.

Calamentum montanum, Cæf.

Scordonia five *Salvia agrestis*, Ger. ico.

V. *Calamintha vulgaris exiguo flore*: quæ in Prodrómo describitur.

VI. *Calamintha arvensis verticillata*.

Mentastrum, Brunf.

Nepeta agrestis, vel 4. Trag. Lugd.

Mentha aquatica exigua, & *Pulegium sylv.* Eidem, & floris colore solum differt.

Calamintha aquatica, Matth. Lugd.

Calamintha aquatica Belgarum, an *Polycnemon*, quasi *multitibia*, Ad. Lob.

Calamintha altera, Dod. gal. Fuch. Tur.

Calamintha arvensis, Gesn. hort. Tab.

Nepeta, Lon.

Polycnemon Lobelij, Lugd.

VII. *Polycnemon Dalechampi*, Lug. quid?

MELISSA.

Mελισσόφυλλον & μελίττανια, id est, *Apiastrum*, quod hac αἰμέλιτιναι apes delectentur, Dioscoridi, lib. 3. cap. 118. Plinio, lib. 21. cap. 20. *Melysophyllum* five *Melittis*: & prius, lib. 21. cap. 9. *Melissophyllum* quod *Apiastrum*. Latinis *Melissa* ab apibus, quæ etiam μέλισσα dicuntur.

I. *Melissa hortensis*: & Lon.

Melissa, Brunf. Ang. Dod. Cæf. Ger. officin. Eyft.

Melissa domestica, vel 1. Trag. descript. nostrâs, Cam.

Melissoph. Matth. Gesn. hort. Cast. Lugd. Tab.

Melysoph. vulgare vel adulterinum, Fuch.

Apiastrum, Matth. Cord. in Dioscor. Lac. Tur. Ad. Lob.

Citrago, Gesn. hort.

Hanc in montibus sponte nasci Matth. asserit, quam

Melissophylli sylv. genus Matthioli, Gesn. hort. nominat.

II. *Melissa peregrina folio oblongo*.

Melissa Moldavica, Matth. Cast. Lugd.

Melissa vel *Cedronella*, id est, *Citrago Turcica*, Gesn. hort.

Melissophyllum Turcicum, Ad. Lob.

Melissæ genus ex Oriente, Cæf.

Melissa Turcica Dalechampi, Lugd. Camer. Tab. Ger.

Variat magnitudine: hinc duæ figuræ in Lugd. hist: colore quoque flores, qui cæruleus, purpurocæruleus, & albus.

Melissa Moldavica flore cæruleo, & flore albo, Eyftert.

III. *Melissa Moluccana odorata*.

Melissa Constantinopolitana, Matth.]

Cardiaca Melica, five

Moluca Syriaca, Ad.

Moluca lævis, Dod. Ger.

Cardiaca melica, five *Moluca minus aspera*, Lobel.

Moluca five *Melissa Constantinopolitana*, Cam. i. Cast.

Molucha 1. Cæf.

(Lugd.

Moluca five *Melissa Turcica Dalechampi*,

Melissophyllum Constantinopolitanum, Eid.

Cardiaca Syriaca, Tab.

Moluca odorata spinosa, Cast. Eyft.

Alteram lævem, alteram aculeatam Matth. dicit: aculeis carentem nullam vidimus.

IV. *Melissa Moluccana foetida*.

Melica, vel *Moluca asperior*, Ad. Cam.

Moluca asperior Syriaca, & *Maseluc Turcorum*, Lob.

Molucca spinosa, Dod. Lugd. Ger.

Molucha altera, Cæf.

Molucca, vel *Melissa Constantinopolitana* 2.

Cardiaca Syriaca aspera, Tab. (Cast.

Molucca lævis inodora, Eyft.

Uttramque *Moluccam Alyppo Galeni* congenerem, ut & *Dioscoridis* & *Plinij Cæsalpinus* voluit.

MARRUBIUM.

Μάρριον Dioscorides, lib. 3. c. 119. id quod *Marrubium album* dicitur, nominat: at quod nigrum, Βαλλωτὴ ἢ μέλας πρᾶσιον, lib. 3. cap. 117. vocat. Plinius, lib. 20. cap. 22. *Marrubium*, quod Græci *Prasium* vocant: & lib. 27. cap. 8. *Balloten*, alio nomine *Melamprasion* Græci vocant.

Genera duo Theoph. 6. hist. 1. & 2. proposuit: aliud folio herbido, incisuris profundioribus, quo unguentum atij

utuntur : alterum rotundius squallens, incisuras habens obscuriores (Prasium innuere videtur.) Et Plin. l. 20. c. 22. duo genera, ex Castoris sententia, nigrum, & quod magis probat candidum.

Marrubium nigrum.

I. Marrubium Cardiaca dictum, fortè primum Theophrasti.

Marrubium mas, Brunf.

Melissa sylv. Trag.

Cardiaca, Matth. Dod. gal. (& Sideritis r.) Gesn. hort. Lac. Lon. Ad. Lob. Cæs. Thal. Cast. Lugd. Tab. Ger.

Lycopsis, branca lupina, Ang.

Cardiaca, vel Lycopus, Fuch.

Alysson Galeni & Aëtij esse, Cæs. alp. censet.

II. Marrubium palustre glabrum.

Marrubium aquat. Trag. Ad. Lob. Dod. Thal.

Marrubium palustre, Dod. gal. Lon. (Lugd.

Sideritis r. Matth. Ang. Gesn. hort. Lac. Lugd.

Cast. Cam. 2. Lon.

Lancea Christi, Gesn. hort.

Verbenæ alterum genus, Cæs.

III. Marrubium palustre hirsutum : quod r. in Prodomo.

IV. Marrubium nigrum foetidum, Ballote Dioscoridis. (Lon.

Marrubium majus, vel r. Trag. nigrum, Gesn. h.

Ballote, Matth. Fuch. Tur. Cord. in Diosc. Lac.

Dod. Lob. Cæs. Cast. Lugd.

Marrubium nigrum foetidum, Ad.

Marrubiastrum, Tab.

Marrubium aquaticum, Ger.

Variat folijs majoribus & minoribus.

V. Marrubium nigrum rotundifolium.

Ocimastrum Valentinum, Cluf. hisp. & histor. Lugd.

Marrubium Hispanicum odore Stœchados, Lob.

Marrubium Hispanicum, Tab. Ger.

VI. Marrubium nigrum longifolium.

Herba venti Monspel. Gesn. hort. Lob. Lugd.

Sideritis Monspelienisium, Lugd.

Parietariam Monspelienisium à Cordo vocari, Lob. & Lugd. asserunt.

Marrubium album.

I. Marrubium album vulgare.

Marrubium foemina, Brunf. candidum, Trag.

Marrubium, Matth. Cord. in Diosc. Fuch. Dod.

Tur. Lac. Cæs. Cast. vulgare, Cluf. hist. Eyst.

Marrubium album odorum, Ad.

Marrubium, Gesn. hort. Lob. Lugd. Tab. Ger.

Prasium, Ang.

II. Marrubium album villosum, an Prasium

Dioscoridis : quod 2. in Prodomo.

III. Marrubium album crispum : quod 3. in Prodr. (num.

IV. Marrubium album latifolium peregrinum candidum, Dod. Ger. Hispanicum, Tab.

Marrubium candidum alterum Hispanicum, Lob. (hist.

Marrubium alterum pannonicum, Cluf. pan. &

Marrubium Creticum, Cam. (grinum.

V. Marrubium album angustifolium pere-

Marrubium Creticum angustiore folio, Adv.

Lob. Eystett.

Marrubium Creticum, Dod. Ger. Tab. Lugd.

qui à priore non distinguit.

Marrubium Creticum aliud, Cam.

VI. Marrubium album peregrinum brevi-

bis, & obtusis folijs.

Marrubium Creticum angustis folijs inodo-

rum, Eystett.

GALEOPSIS SIVE LAMIUM VEL URTICA MORTUA.

Γαλεόψις ἢ γαλεόβδολον tota frutice, cum caule & folijs Urticam refert : at folia leviora & trita graviter olent : florestenues sunt ac purpurascens, Dioscoridi, l. 4. c. 95. Et Plinio, l. 27. c. 9. Galeopsis aut Galeobdolon, &c. Urtica mortua & iners, quod folijs innoxia sit, quam Plinius, l. 21. c. 15. inter Urticas recensens, Lamium vocavit eam qua innoxia sit & morsu careat : & l. 22. c. 14. addit album habere in medio folio, &c.

I. Lamium purpureum foetidum, folio subrotundo, five Galeopsis Dioscoridis.

Urtica labeo mas, Brunf.

Lamium, Trag. (vel Urtica 8. 9. 10.) Fuch. Dod. gal. Lugd.

Galeopsis Ericio Cord. Cord. in Diosc. Lon.

Cæs. 2. Tab.

Galeopsis vulgaris foetens purpurea, Adv. five

Urtica non mordax, Lob.

Galeopsis purpurea, Lugd. Cast.

Urtica mortua, Gesn. hort.

Urtica iners altera, Dod.

Urtica non mordax vulgaris foetens purpurea,

Lob. ico.

Lamium, five Urtica non mordax vulg. & fo-

tida, Cluf. pan.

Habe-

Habetur major & minor: flore quoq; purpurascēte, vel rubro cōmuniter: rarij albo, luteo, & vario: est & reptilis magis humiq; procumbens.

II. Lamium purpureum vel album non fœtens folio oblongo.

Urtica labeo fœmina, Brunf.

Galeopsis, Trag. (vel 5.6.7. Urtica) Matth. Lac. Lugdun.

Lamium sive Archangelica fl. alb. Ad. Lob. Lug.

Urtica iners sive Lamium i. Dod.

Galeopsis flore verticillato, Thal.

Leucas tertia, Cæs.

Lamium purpureum & album, Tab. rubr. Ger.

Galeopsis vera Dioscoridis, Clus. hist.

Tres species flore tantum differentes: est purpureo, vel ex rubro albôve purpurascēte, labelis albis venis notatis: albo, luteo & croceo.

III. Lamium folio oblongo luteum.

Galeopsis flore croceo, vel Urtica 6. Trag.

Urtica iners 3. sive Lamium flore luteo, Dod.

Lamium luteum, Ad. Lob. ico. Tab. Ger.

Leucas montana, Cæs.

Galeopsis flore luteo, vel Urtica labeo, Cam.

Flores majore ex parte & non nihil rubicundi & cœrulei coloris, quare

Urtica fatua aquatica, sive Lamium *πράσινοφυλλον*, aut *πράσινον*, Thal.

IV. Lamium maculatum.

Urtica fatua *λαυρόφυλλον*, Thal.

Galeopsis prima, Tab.

Lamium album, Ger.

Urtica mortua maculis albis resperfa, Col.

V. Lamium alba linea notatum.

Urtica lactea, Matth.

Lamium Plinij, Ang. Cam.

Milzadella vulgo, Leucas Dioscor. fortè, Cæs.

Lamium Plinij montan. Campoclarense, Col.

Huic linea semper per medium folij decurrit: cujus altera species folijs brevioribus, profundius incisus & linea angustiore, &

Lamium Æquicolorum, Col. dicitur.

VI. Lamium folijs caulem ambientib. majus.

an Lamium 3. vel peregrinum, Clus. pan.

an Lamium pannonicum 3. Clus. hist.

Ballote crispa major, Lugd.

Narrubium *χαμυπερις*, Thal.

Alfines species, Tab.

Alfina hederula altera, Ger.

VII. Lamium folio caulem ambiente minus.

Morsus gallinæ folio hederulæ alterum, Lob. ico.

Leucas quarta, Cæs.

Ballote crispa minor, Lugd.

VIII. Lamium maximum sylvaticum fœtidum.

Heraclea vel Urtica II. Trag.

Urtica sylvana, Lon.

Urtica fœtida maxima *πορφυράθρον*, Thal.

Urtica Heraclea, Lugd. herculea, Tab.

an Sideritis alia, Lugd.

Galeopsis legitima, vel vera Dioscoridis, Clus. hist.

Huic simile aliud, folijs non ita amplis, sed inferius incanis & lanuginosis, (Lamium incanum dici poterit) Thal.

IV. Lamium maximum sylvaticum alterum.

Galeopsis maxima pannonica, Clus. pan. & hist.

X. Lamium montanum Melissæ folio.

Melissa prima, Trag. ico. sylv. Lon.

Melissophylli species, Dod. gal.

Melissophyllum verum, Fuch. sylv. Cord. obs.

Melissophyllum Fuchij, Ges. hor. Lob. (& Herba sacra Agrippæ) Lugd.

Melissa Fuchij, Lob. ico. Cam. Eyst.

Herba sacra quorundam Dalechampij, Lugd.

Melissa altera, Cæs.

Variat floribus communiter pallidè purpurascētib. reperitur & albis & versicoloribus, hinc

Lamium pannonicum I. versicolore flore, &

Lamium pannonicum I. albo flore, Clus. hist.

Est & altera caulibus infirmioribus & frequentiorib. & folijs paulò angustioribus, &

Lamij pannonici I. species altera, Eid. dicitur.

X. Lamium peregrinum, sive Scutellaria: in Prodromo descripta.

Betonica sylv. Pauli, Quadramio.

Scutellaria, Cortuso.

Cassida, Colum.

Scordoris secunda Plinij, Ponæ.

Floribus est purpureis, rarius albis.

U R T I C A.

A καλόφρον Dioscoridi l. 4. c. 9. 4. & Theoph. 7. bist. 7. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν καλὸν ἀφῆν, quod injucundo sit tactu, & pruritus cieat, Athenæo: dicitur & νιδου, quasi pruriginosa, à νιδεω, quod pungat & suo morsu sensum laceffat. Latinus Urtica ab urendo dicta, quod pruritus & pustulas igni similes excites, Plinio.

Genera

Genera duo Dioscoridi: una agrestior, altera non æque aspera. &c. at Plinio l. 21. c. 15. plures sunt differentia: sylvestris, quam fœminam vocant, mitior: & in sylvestri quæ dicitur Cania, acrior: quæ verò odorem fundit, Herulanea: quæ innoxia morsu carens, Lamium vocatur Vide etiam l. 22. c. 13. & 14. Distinguiamus in pungentes & non pungentes: pungentes in majorem & minorem: non pungentes, in sœtidas & non sœtidas, & has in maculatas, & non maculatas: quæ floris colore purpureo albo, luteo variant.

Urtica urens.

I. *Urtica urens maxima.*

Urtica major, Brunf. Fuch. Dod. gal. Lon. Thal. Taber.

Urtica vulgaris urens 1. Trag.

Urtica secunda, Matth. Lac. Cæf. Lugd. Cast.

Urtica, Cord. in Diosc. urens, Ger. urens altera, Dodon.

Urtica sylv. major, Ges. hor. sylv. asperior, Lob.

Urtica communis, sive major & fœmina, Ad.

Hujus & caulis & radix aliquando parum rubent, & dicitur

Urtica rubra, Tab. Ger.

II. *Urtica urens altera.*

Urtica vulgaris urens altera, Trag.

Urtica oligophyllos (à folior. paucitate) Lug.

III. *Urtica urens minor.*

Urtica minor, Brunf. Fuch. Dod. gal. Cord. hist.

Lon. Thal. Tab. Ger. sylv. minor, Ges. hor.

Urtica tertia, Trag. Matth. Lac. Lugd. Cast.

Urtica exigua, Cæf. urens minima, Dod.

Urtica minor sive Cania Plinij acrior, Ad.

Urtica minor acrior, Lob.

IV. *Urtica urens pillulas ferens*: 1. Dioscoridis semine lini.

Urtica, Ang. legitima, Cluf. hist.

Urtica Romana, Trag. Fuch. (& vera) Tur. Gef. hort. Eyft.

Urtica sylv. sive Romana offic. semine Lini, Ad.

Urtica Rom. vel mascula, Lob. Cam. Tab. Ger.

Urtica prima, Matth. Lac. Cæf. Cast. Lugd.

Urtic. 1. quæ in Alexandria Angiar dicitur, Alp.

Urtica sylvestris, Dod. gal.

Urtica urens prior, Dod.

Urtica fatua aculeata.

I. *Urtica aculeata folijs ferratis.*

Cannabis sylv. Trag. Lugd. spuria, Ger.

Cannabis sylv. spuria altera, Lob. ico.

Cannabina alba, Tab.

Floribus communiter purpureis: rarius candidis.

II. *Urtica aculeata folijs ferratis altera.*

Cannabis sylv. spuria tertia, Lob. ico.

an *Sideritis Cordi*, Thal.

Alyssum arvense album, Tab.

Urtica mortua quarta, Dod. post.

III. *Urtica aculeata folijs non ferratis.*

Sideritis altera Matthioli, ipsi Lugd.

Cannabis spuria facie Urticæ, Lob. ico.

Urtica fatua sylv. aculeata, Thal.

A L Y S S O N.

A *Avosor Galen. 2. de Antidotis, herba est Marrubio similis, orbis habens in surculorum summitatibus, asperiores & magis spinosos: flores ad cæruleum vergentes: sic dicta eidem, 6. simpl. quod demorsos à cane rabido mirificè juvet. Sed hac à Diosc. l. 3. c. 105. quæ folijs est rotundis, & fructu duplicium scutulorum effigie, planè diversa: ut & Pl. l. 24. c. 11. licet eandem nominis ratione assignet, cui & alia est, & ad Rubiam levem referenda.*

I. *Alysson verticillatum folijs profundè incisissimè suspicatur*, Lugdun.
Alysson Galeni, Cluf. hisp. & hist. Dod. Lobel. Planta Hispanica Marrubio similis, Col.
 Cast. Ger. Ex horto clarissimi Contareni.
Alysson Galeni aliud, Cam.
Alyssum Galeni Hispanicum, Tab.
Moluccam spinosam Clusium pro Alyssum pin- scoricidis, Alysson Antonij Coi ex Galeno, Col.

S I D E R I T I S.

S *idugitis (από αδιόπτου ferro, ob vim vulnera glutinantem) Dioscoridi l. 4. c. 33.*

Genera: Dioscoridi triplex est: 1. aliquibus *Heraclea folijs Marrubij*: 2. *folia longis pediculis harentia, ceu silicis, utrinque numerosa: quæ Heraclea Crateva, folijs Coriandro similibus*. Plin. l. 25. c. 5. sub *Achillæa* sex differentias recensuit: prima *Achillæa*, quæ & Diosc. altera est *Myriophyllum Diosc.* tertia est *Sideritis Heraclea* 1. Diosc. quarta & quinta *Sideritis Heraclea Crateva* & tertia Diosc. sexta est *Sideritis secunda* Diosc.

Sideri-

Sideritis hirsuta.

I. Sideritis folijs hirsutis profundè crenatis.
Sideritis herbariorum 5. Tab.

Sideritis Monspeliaca Scordioides, Ad. floribus
luteis, Lob. Lugd.

Tragoriganum Prassaoides, Peninij.

II. Sideritis hirsuta procumbens.

Sideritis Heraclea, Clus. hisp. at 3. in hist.

Tetrahit herbariorum, Lob. Lugd.

Herba Judaica, Dod.

Sideritis Herculea Dioscoridis, Cæs.

Sideritis prima Herculea, Cam.

Sideritis herbariorum 4. Tab.

III. Sideritis hirsuta procumbens altera mi-
nimum crenata.

Sideritis quarta & quinta, Clus. hist.

IV. Sideritis vulgaris hirsuta erecta.

Sideritis prima, Fuch. Tur. Cord. in Dios. Gesfn.
hort. Thal.

Sideritis vulgaris, Cam. in Matt. vel 2. Clus. hist.

Sideritis quarta, Lon.

Sideritis Heraclea, Cord. hist. Tab.

Sideritis five ferruminatrix, Ad. Lob. ico.

Sideritis Herculea altera in vineis, Cæs.

Herba Judaica, Ges. col.

Tetrahit, Lugdun.

V. Sideritis hirsuta vulgaris humilior.

Sideritis secunda, Clus. pan. & hist.

Illius flos candidus, rictu sanguineis notis a-
sperfo: hujus flos amplior, albus luteo palle-
scens paucis rubris punctis aspersis.

VI. Sideritis hirsuta pallido flore.

Sideritis pannonica 3. Clus. pan. at 6. in hist.

VII. Sideritis montana parvo varioq; flore.

Siderit. mont. parvo flore nigro purpureo, Col.

Caput purpureo nigrescit, umbilico luteo &

collo candicante, à D. Columna accepimus.

VIII. Sideritis alpina Hyssopifolia.

Sideritis montana, Ad. Lob. ico. Lugd.

Sideritis herbariorum 6. Tab.

Sideritis septima, Clus. hist.

Variat folijs quandoq; angustioribus, quan-
doq; latioribus & in summitate crenatis, qua-
lem ex Pyrenæis habemus.

IX. Sideritis querno folio, Dalech. Lugd.

Huic similem Britannicæ nomine, ann. 1578.
in horto Patavio legimus.

X. Sideritis alfine Trixaginis folio: quæ 2.
in Prodromo.

Sideritis glabra.

I. Sideritis arvensis latifolia glabra.

Sideritis 2. Matth. quamvis hist. Lugd. velit esse

Cannabinam spuriam Lobelij: alij Marrubi-
um pannonicum Clusij.

Sideritis Heraclea altera, Cæs.

Sideritis arvensis flore pallido, Cam.

Sideritis prima arvensis species altera, Thal.

Alyssum majus, Tab.

Alyssum Germanicum, Ger.

II. Sideritis glabra oblongo splendente fo-
lio: quæ 1. in Prod.

III. Sideritis arvensis angustifolia rubra.

Sideritis alia in vineis flore purpureo, Cæs.

Sideritis arvensis flore rubro, Cam.

Siderititi 1. congener secunda, Thal.

Ladanum segetum Plinij, & Tetrahit angusti-
folium alijs, Lugd.

Alyssum Galeni flore purpureo, Tab.

Plinius lib. 26. cap. 8. inquit, Ladano sistitur
alvus utroque quod in segetibus nascitur con-
tuso & cribrato: hæc ille. Flore est purpureo,
rarius albo.

E U P H R A S I A.

Euphrasiam olim *Εὐφροσύων* dictam aliqui volunt, eò quod oculos, eorum caliginem discutiendo, dele-
ctet: hinc nonnullis Ophthalmica & Ocularia: quæ cum paulò supra ducentos annos inventa fuerit,
veteribus indicta videtur. Fortè hæc vox à Buglossa mutuata, quæ etiam *εὐφροσύων* dicitur: quod eo modo
quo Buglossa in vinum conjecta, animi letitiam faciat; sic & Euphrasia, quam primo loco proponimus, oculos
juvet: hinc Germanis, oculorum solatium.

I. Euphrasia officinarum.

Eufragia alba, Brunf. vulgaris, Col.

Eufragia, Matth. Ang. Cæs. Cast. desc. altera ma-
jor, Thal.

Euphrasia & Eufrafia, Fuch. Dod. Lac. Ges. Ad.

Lob. Lugd. Tab. Ger. vulgaris, Lon.

Euphrasia Argentinesium, vel 2. & 6. Trag.

Ophthalmica sive Ocularia, Eric. Cord.

Altera major est & ramosior, folijs minori-
bus: altera minor folijs latioribus, & in mon-
tibus ferè semper unicaulis, quandoq; in alpi-
bus Helvetiorum parva, luteis floribus: floris

colore variat, communiter ex luteo albicat, aliquando eleganter ex cæruleo purpurascit: hinc Euphrasia ramosa pratensis flore albo, & Euphrasia minus ramosa, flore ex cæruleo purpurascente, Eyft.

II. Euphrasia folijs lini angustioribus.

Eufragia linifolia, Col. par. 2.

Hæc flore, fructu, semine ac sapore congener & dodrantem non excedit.

III. Euphrasia pratensis rubra.

Eufragia altera, Dod. Lob. Lugd. Col.

Sideritis pratensis rubra, Lugd.

Ericoides rubrum, Thal.

Cristæ alterius generis prima, Cæf.

Odontites, Tab.

Cratæogonon Euphrosyne, Ger.

Habetur brevis & palmaris.

IV. Euphrasia pratensis Italica latifolia.

Eufragia 3. non scripta, sive media, Col.

Brunellæ Italicæ nomine in Phytopinace: ac in Prod. sub Euphrasia purpurea minore descripta: quæ floris colore purpureo, vel candido variat.

V. Euphrasia Italica latifolia altera.

Eufragia major sylv. purpurea latifolia, Col.

VI. Euphrasia pratensis lutea.

Sideritis pratensis lutea, Lugd.

Ericoides luteum, Thal.

Cristæ alterius generis altera, Cæf.

Odontites secunda flore luteo, Tab.

Eufragia sylv. major lutea angustifolia, Col.

VII. Euphrasia lutea alfinefolia, radice squammata: pro r. in Prod. descripta.

Anonyma radice dentariæ, Col. par. 2.

M E L A M P Y R U M.

Mελάμυρον, id est, *Triticum nigrum*, Galeni 1. aliment. ult. quod ex tritici mutatione generari censetur: & Theophrasto 8. hist. 5. de nostro 1. & 2. intelligere oportet: quod quibusdam Plinij l. 21. cap. 17. *Stelephuros*, alijs ejusdem *Alopecuros*, cui nomen à spica molli & lanugine densa, vulpium caudis non dissimili, cui proxima *Stelephuros*, nisi quod illa particulatim floreat: hæc Plinius. An fortè *Aera* Plinij l. 18. c. 17. *Triticum* simili modo enecat *aera*: quamvis hoc nomen & jam *Lolio* tribuatur.

I. *Melampyrum purpurascens* coma.

Trifolium majus, Brunf. ico.

Triticum vaccinum, Trag. Dod. Lon. Lugd.

Melampyr. Dod. gal. Ad Lob. Cam. Tab. 5. Thal.

Parietaria sylv. tertia, Clus. pan. & hist.

Variat floris colore: flore est infernè supernèq; puniceo, medio candido, folijs laciniatis: sic infernè puniceo, supernè luteo, folijs minoribus flore luteo in summo albicante: infernè candido supernè luteo: sic ex albo viridiq; mixto.

II. *Melampyrum cærulea* coma.

Parietaria Lipsensium, Trag.

Parietaria sylv. Cam. sylv. 1. Clus. pan. & hist.

Coma, coloris est, modo violacei, modo purpurei, nunc dilutioris, nunc saturatioris: modo candidi.

III. *Melampyrum lanuginosum* Boeticum.

Parietaria montana Boetica, Clus. cur post.

IV. *Melampyrum luteum* latifolium.

Parietaria sylv. 2. Clus. pan. & hist. sylv. Eyft.

Cratæogonon, Ad. Lob. Lugd. rubrum & album, Ger.

Satureia lutea Dalechampi, Lugd.

Hyssopus nemorensis & lutea, Lugd.

Melampyrum primum, Thal.

Crista prima, Cæf.

Milium sylvaticum primum & secundum (solo colore floris differunt) Tab.

Κραταίονον Dioscorides l. 3. c. 139. folijs *Melampyro* similibus describit, & c. quæ notæ huic conveniunt. At Plinio l. 7. cap. 8. *Cratæogonon* duplex, alterum Dioscoridis respondens, alterum fortè *Perficaria* erit.

V. *Melampyrum luteum angustifolium*: quod sub *Melampyro* 4. in Phytopinace, & pro *Melampyro luteo* *linariæ folio*, in Prod. descr. an *Melampyrum sextum*, Thal.

VI. *Melampyrum luteum* minimum.

Melampyr. perpusillū luteum, Ad. Lob. ic. Lug.

Melampyrum luteum, Tab.

B E T O N I C A.

Kεργον à remedium copia & varietate: *Ψυχρόροπον*, quod frigidis locis inveniatur: Romanis *Βετονική* Dioscoridi l. 4. cap. 1. *Veronica* qua dicitur in Gallia, in Italia *Serratula*, à Græcis *Cestron*, aut *Psychotrophon*, Plinio lib. 25. cap. 8.

I. *Beto-*

I. *Betonica purpurea.*

Betonica, Brunf. Trag. Matth. Ang. Fuch. (purpurea, Eid. ico.) Dod. Gesn. hort. Tur. Lac. Lon. Ad. Lob. Cæs. Thal. Lugd. Cast. Tab. Ger.

Betonica vulgaris, Clut. hist.

Veronica, Cord. in Diosc. & hist.

Duplex est: altera spica brevior, altera longiore, molliore, serius florente, & altius excrefcere.

II. *Betonica alba.*

Betonica alba, Brunf. Tab.

Betonica albo flore, Dod. Clus. pan. & hist. Cam.

Betonica candida, Trag. Lob.

Veronica alba, Cord. hist.

III. *Betonicaefolia capitulo Alopecuri.*

Alopecuri genus, sive *Alopecures montana*,

Lugd.

SERRATULA.

Serratula à folijs minutim serratis nomen accepit.

Serratula, Matth. Dod. Adv. Lobel. Clus. histor. Lugd. Cast. Cam. Ger.

Serratula tinctoria, Tab. tinctoris, Eyst.

Cerretta sive *Serretta*, Cæs.

Centauroides, vel *Centaurium majus* sylv. German. Th. qui vult Schartam seu Tinctoriū florem à Trago nominari: quod ego, sed malè, a Solidago Serracenicā 4. Lon. ico. (liās credidi.

Differentia in folijs ratione incisuræ quadruplex est, ut rectè Thalius:

1. Folijs omnibus serratis, sed incisura carentibus, etiam flore candido, quæ

Serratula tinctoria 1. Tab.

Serratula purpurea, Ger.

2. Folijs ad radicem integris, reliquis profundè incisis, quæ

Serratula 2. Tab.

Serratula flore albo, Ger.

3. Primum folium ad radicem integrum habet, reliqua omnia dissecta, quemadmodum Lobelius 1. figurā pinxit.

4. Folia utroque latere omnia similibus divisionibus divulsa sunt, quæ

Serratula 3. Tab. Ger. & 2. apud Lob.

Serratula tinctoris, Eyst.

Majorem & minorem Cæs. alpinus agnoscit.

BEHEN ALBUM ET RUBRUM.

Serratulæ affinis capitulo squamioso luteo, ut & flore.

Behmen abiad Arabum: id est Behen album, nam rubrum Behmen Ackmar incolæ appellant, Rauvvolf. & Lugd. ap.

Behen Arabibus, ut Serapioni sunt radices pastinacæ radicibus similes: quare Haliabbas scribit Behen & Pastinacæ sylv. radices, nulum inter se discrimen habere. Equidem in officinis radices duæ nomine albi & rubri ostenduntur, sed quid sint controvertitur: Al-

bum aliqui Polemonia sive Lychnidis, quæ Papaver spumeum & Behen album Monspe-liensis dicitur speciem esse existimant: Ben verò rubrum, alij Limonij maritimi, alij Valerianæ rubræ, alij Bistortæ esse autumant: alij verò, Garzia & monente & reprehendente, Zerumbeth esse statuunt. Quare alij in descriptionibus Arabum, substituunt Eryngium, alij Tormentillam, alij Angelicam, alij denique Caryophyllatam. Licet Actuarius & Myrepsius Behen Hermodactylos esse velint.

SCROPHULARIA.

Scrophularia & à radice nodosa & ab effectu, quod ad Scrophulas prodesse credatur, nomen accepit. Alia tamen radice est nodosa, alia fibrosa nodis carens.

I. *Scrophularia nodosa foetida.*

Scrophularia major, Brunf. Gesn. hort. Tur. Lon. Adv. Lobel. Cæs. Thal. Lugd. Camer. Tab. Ger.

Scrophularia, Matth. Lac. Dod. Cast.

Ocimastrum alterum, Trag.

Galeopsis, Dod. gal. Fuch. cui minor, in ico.

Clymenum mas, Gesn. hort.

Sunt qui Galeopsin: alij Clymenum Plinij 125. c. 7. cui hederæ folia tribuit: alij Chrysi-

peam ejusdem 1. 26. c. 9. (cujus tamen notas nullas addidit) velint. Alijs Millemorbia, Ficaria, Ferraria, sive Castrangula.

II. *Scrophularia palustris non foetida*, seu aquatica minor.

Scrophularia foemina, Cam. ep. Matth.

Betonica aquatica septentrionalium species minor, Lob. obf.

III. *Scrophularia aquatica major.*

Ocimastrum majus, Trag.

Galeopsis 2. Dod. gal.
 Scrophulariæ majoris altera species, Gef. hor.
 Clymenon fœmina, Eid.
 Clymenon, sive Betonica aquatica, Tur.
 Betonica aquatica, Dod. Ad. Lob. Lugd. Taber.
 Ger.

Scrophularia major aquatica, Thal.

I V. Scrophularia folio Urticæ.

Galeopsis, Ang.

Scrophularia peregrina, Cam.

an Scrophularia Cretica 2. Cluf. hist.

V. Scrophularia flore luteo.

Lamium pannonicum, 2. Cluf. pan. alterum sive
 exoticum, Eid. hist.

Scrophularia montana maxima, Col.

In Phytopinace, Matthiolo & Prodromo
 descripta.

VI. Scrophularia folijs laciniatis: quæ 2.
 in Prod.

VII. Scrophularia folijs filicis modo laci-
 natis, vel Ruta Canina latifolia.

Scrophularia Cretica 1. Cluf. hist.

VIII. Scrophularia, Ruta canina dicta vul-
 garis, Sideritis 3. Matth. Cam. qui addit forte à
 pistore non rectè expressam.

Sideritis altera Diosc. Lac. Cast. Tab. prima,
 Lon.

Galeopsis 3. Dod. gal.

Ruta canina, Ad. Lob. Lugd. Tab. Cluf. hist.

Scrophulariæ similis planta major: Sideritis 2.
 Dioscoridis, Cæs.

In Matthioli figura folia inferiora cum Ta-
 nacetum referant, aliqui Tanacetum in odorum
 esse suspicantur: at Rutam caninam ipsum ex-
 primere voluisse non dubitamus, cum à No-
 bilis. Cortuso Sideritidis 3. nomine, Rutam
 hanc acceperimus, qui eam Matthiolo commu-
 nicaverat.

S T A C H Y S.

Σ *Stachys frutex est Marrubio similis, sed longior, folijs subhirsutis, duris, odoratis, candidis, Dioscoridi lib. 3. cap. 120. At Plinio lib. 24. cap. 15. Stachys porri similitudinem habet, longioribus & pluribus folijs, odoris jucundi, coloris in luteum inclinati. Stachys id est spica.*

I. Stachys major Germanica.
 Marrubium agreste, vel 3. Trag.
 Stachys, Matth. ed. prim. Fuch. Dod. gal. Cord.
 in Diosc. & hist. Tur. Lac. Lon. Ad. Cast. Lugd.
 Tab. Ger. Dioscoridis, Lob.
 Sphacelus alijs Stachys, Guil.
 Stachys Germanica, Gefn. ap. minor, Cam.
 Pseudostachys, Matth. Lugd.
 Salvia sylvestris, Cæs.
 Marrubium montanum alterum, Thal.
 Sideritis, Heraclea, Col.

Floribus est purpurascens, rarius albis.

II. Stachys Cretica: pro Pseudostachyde 2.
 in Prodromo describitur.

III. Pseudostachys alpina.

Marrubium montanum 1. Thal.

Allspenkrout/ forte Sphacelus Theophrasti, Lon.

Salvia sylv. nigrior, Cæs.

Salvia alpina, Tab. Ger.

Hujus altera species gravi odore carens: u-
 traque sub Pseudostachyde 2. in Prodromo
 descripta.

IV. Stachys minor Italica.

Stachys, Matth. Dod. Lugd. Taber. Ger. minor,
 Cam.

Stachys floribus gratioris odoris, Gefn. ap.

Stachys spuria Flandrorum, Ad. Lob. ob.

Stachys lychnitis, Eid. ico.

Salvia sylvestris 3. Cæs.

V. Stachys Lusitanica, Lob. Lugd.

VI. Stachys spinosa Cretica.

Stachys spinosa & Gaiderthymo, id est, Afini-
 num Thymum, Cluf. ap. 1.

Gaiderothymum Creticum, Hon. Belli ep. 5. ad
 Cluf. Ponæ Ital.

VII. Stachys palustris fœtida.

Stachys palustris Gefneri, Cam.

Betonica fœtida, Gefn. col.

an Herbæ Judaicæ cognata, Eid.

Sideritis 1. gravis odoris, Thal.

Clymenon minus, Lugd.

Tertiola, quod tertianas sanet, Cæs.

Marrubium aquaticum acutum, Ger.

Lyfimachia galericulata adulterina, Eyff.

S E C T I O S E X T A.

SALVIA; HORMINUM; VERBASCUM; BLATTARIA;
ÆTHIOPIS; VERBASCULUM SIVE PRIMULA VERIS;

Sanicula Alpina vel Auricula Urſi; Pinguicula; Digitalis;
Ephemerum.

S A L V I A.

Salvia, quod ad multa, præsertim ad fecunditatem, salutaris sit: cum steriles, hujus usu frequenti grvida reddantur: quare Agrippa sacram herbam vocavit, Aëtio auctore. Ελελισφακον Dioscoridi l. 3. c. 40. (quasi in tabem redacta, cum herba ipsa semper retorrída & exucca videatur: id enim σφακός & σφακιά & significat: folia enim attritis vestibus comparantur) & ελαφοδοκον & σφαγγον dicitur. Plinius l. 22. c. 25. Lenti sylvestri annumerat, putans Eleliſphacon à Lente dictum, ab alijs Phacon. Est, inquit, & sylvestris Eleliſphacos à Græcis dicta, ab alijs Phacos: Est ea sativa lente levior & folio minore atque sicciore & odoratiore (quibus Sphacelum Theophrasti innuit.) Est & alterum genus ejus sylvestris, odore gravi: hæc mitior: folia habet Cotonei mali effigie, sed minora & candida) hæc est apud Dioscoridem historia Salvia, quam cum Phaco & Aphaca confundit) subjungit: nostri, qui nunc sunt herbarij, Eleliſphacon Græcè, Latine Salviam vocant, mentesimilem, canam, odoratam (majorem haud dubiè intelligit.) At l. 26. c. 6. Salviae meminit: an verò de hac, vel Stachy, vel Sphacelo Theophrasti, vel Hormino vulgari, vel Aethiopide loquatur, ambigitur.

Genera: Dioscorides unus meminit: quæ major vulgaris est: at Theoph. 6. hist. 1. Salviae plura sunt genera: subjungens Sphacelum & Salviam inter se distare, quasi alterum urbanum alterum sylvestre genus dixerit.

I. Salvia major, an Sphacelus Theophrasti?
Salvia latifolia, Brunf. desc. Trag. Gef. hor. Lon. Cluf. hist. Cam.
Salvia major, Matth. Fuch. Dod. Tur. Lac. Lugd. Cast. Tab. Ger.
Salvia hortulana, Eric. Cord.
Salvia, Ang. Cord. in Diosc. domestica, Cæf.
Salvia major scabrius Dioscoridis, Ad. Lob.
Salvia major latifolia flore cæruleo, Eyft.

Varietas in folijs & floribus: folijs est viridibus, iisque crispis & non crispis, purpurescentibus, vel scoloribus: sic vel totis, vel partim albidis: floribus communiter cæruleis, rarius candidis.

II. Salvia nigra.
Salvia major alba, Dod.
Foliorum pediculi, ac nervi, & recens enata folia atrorubent.

III. Salvia minor aurita & non aurita.
Salvia nobilis, Brunf. Gef. hort.
Salvia angustifolia & minor, Trag.
Salvia minor, Matth. Fuch. Dod. gal. Cord. in Diosc. Lac. Tur. Lob. Cæf. Tab. Ger. pinnata, Ad. (Eyft.)
Salvia acuta, Lon.
Salvia angustifolia, Cluf. hist.
Salvia tenuifolia auriculata, Cam.
Sphacelus verus Theophrasti, Lugd.

Variat folijs auritis, vel pinnatis, & non auritis: folijs aliquando Lavandulæ concoloribus, sed latioribus, & gravioris odoris: rarius luteolis: flore cæruleo, rarius albo.

IV. Salvia minor altera: hæc odore & sapore est Absinthij, floreque rubente: quam primum Basileæ in horto Pharmacopæi Johannis Heitzmanni: dein in horto Montebelgardiaco, legitimus.

V. Salvia folio tenuiore.
Salvia Hispanica odoratissima, Cam.
Salvia Indica, Tab. Ger.
Salvia Hispanica flore albo, Eyft.

VI. Salvia latifolia serrata: quæ 1. est in Prodomo.

VII. Salvia angustifolia serrata.
Salvia Cretica angustifolia, Cluf. hist.

VIII. Salvia angustifolia lanuginosa: quæ 3. in Prodomo.

IX. Salvia baccifera.
Salvia fructum instar gallæ ferens, Matth.
Salvia Græca, quæ hodie φλασκομυλια, Ang.
Salvia Cretica, Dod. Tab.
Salvia coccifera sive baccata Cretensis, Ad.
Salvia Cretica baccifera, Lob. ico. Lugd. Cam. ep. Matth.

Hujus folia aliquando aurita, nonnunquam
Gg 3 appen-

appendicibus carentia: subinde quædam cauliculorum pars inter genicula in crassitudinem extuberant ut gallarum (sunt excrescentiæ quædam) magnitudinem & similitudinem, feu baccarum & pomorum orbiculorum, in

Creta assequantur. At in regionibus frigidis nulla profert: hinc duæ figuræ apud Cluf. hist. Salvia Cretica pomifera, & non pomifera.
X. Salvia folio subrotundo: quæ 2. in Prodromo.

H O R M I N U M.

O *ῥομινον* herba est folijs Marrubio similis, caule quadrangulo, &c. Dioscoridi l. 3. c. 145. dictum videtur ἀπὸ τῆς ῥομαίου, quod πρὸς τὴν αὐτοσείαν παραπομαίου, ad Venerem stimulet, ut Dioscorides loquitur. Theophrastus Hormini (Gaza Geminalem vertit) inter fruges meminit 8. hist. 1. & 7. Galeno 8. simpl. φέρον: Aeginae ῥομινον & φέρον dicitur. Plinius l. 18. c. 7. Horminum à Græcis dictum, Cumino simile scribit.

Genera duo Dioscoridi: sativum & sylvestre: in sylvestri semen rotundum ac fuscum, in altero nigrum & oblongum reperitur. Et Plinio l. 22. c. 25. Horminum Cumino simile, &c. duorum generum, alteri semen nigrum & oblongum, alteri candidius & rotundius: qui vires à Dioscoride prius propositas subjungit.

I. Horminum sativum.

Horminum, Matth. Ang. Lac. Dod. Adv. Lob. Cæsalp. Lugd. Taber. Cast. sativum, Dod. gal. Cæsalp. Cam.

Orminum verum, Gesn. hort. minus, Lon.

Horminum sylv. folijs purpureis, Ger.

II. Horminum Syriacum: & Eyft. in Phytopinace, Matthiolo & Prodromo descriptum. Bifermas, Cam. Aman quibusdam.

III. Horminum Sclarea dictum.

Gallitricum sativum, Trag.

Gallitricum, Dod. gal. Lugd. Cam. Ger.

Sclarea, Matth. Cast. Cam. Tab. vulgo & Centrum galli, Guil. pap.

Sclarea hortensis, Gesn. ap.

Sclarea Æthiopsis, Ang.

Orminum sativum, Fuch. Tur. Cord. in Diosc.

Horminum & Orminum minus, Gesn. hort.

Scarlea, Ad. Lob.

Sideritis Heraclea, Frac. cui & Alysson Galeni.

Scordium alterum Plinij, Dalech. in Plin.

Orvala, Dod. Cast.

Horminum sylv. 1. Cluf. hist.

Horminum hortense, Eyft.

Matrifalvia major, Col.

Quibusdam scopa regia Plinij, inter Sideritides lib. 25. cap. 5. & Tussilago altera, quæ quibusdam Salvia, Plinij lib. 26. cap. 6. cum qua in multis convenit: alijs Phorbion Galeni: alijs Baccharis Dioscoridis l. 3. cap. 51. alijs Scordium alterum Plinij l. 25. cap. 6. quibusdam Alextrolophos Plinij lib. 27. cap. 5. in cujus descriptione feminis forma & usus, cum Sclarea femine convenit: alijs Horminum sativum Dioscoridis.

IV. Horminum luteum glutinosum.

Orvala 3. Dod.

Colus Jovis, Ad. Lob. Cluf. pan. Lug. Cam. Eyft. Melinum, Cæf.

Galeopsis lutea Dalechampij, Lugd.

Horminum sylv. 2. Cluf. hist.

Camphorata quibusdam, quia summitas Camphoram redoleat: Sphacelus alijs, quod ejus succus in ulceribus malignis valeat. Stachys Plin. quibusdam.

V. Horminum syl. latifolium verticillatum. Horminum sylv. 1. vel sylv. latifolium alterum, Cluf. pan.

Horminum sylv. 3. Eid. hist.

VI. Horminum pratense folijs ferratis.

Salvia agrestis, Brunf. flore purpureo, Eyft.

Salvia sylv. vera, Trag. sylv. Gesn. hort.

Horminum sylv. Fuch. Dod. gal. Tur. Cord. in Diosc. Gesn. hort. Lon. Ad. Lob. Lugd. Camer. majus, Thal.

Horminum sylv. 2. vel sylv. 4. flore violaceo, Cluf. pan.

Hormini quarti species 1. Eid. hist.

Orvalæ sylv. species 4. Dod.

Sideritidis Heracleæ species, Fracast.

Gallitricum vulgo, Cæf.

Sclarea sylv. Tab.

Colus Jovis, Ger. ico. Eyft.

Quibusdam Verbenacæ rectæ genus: alijs Alextrolophos Plinij.

Hujus differentiæ plures, florum colore non nihil differentes: ut flore cæruleo, violaceo, rubicundo: Sic Camerarius absque ullo flore per æstatem, sed hyeme cæruleo, lupuli odore, observavit.

VII. Horminum pratense niveum folijs incanis.

Horminum fyl. quartum niveo flore, Cluf. pan.
 Hormini fyl. quarti altera species, Cluf. hist.
 Horminum fylv. Ger.
 Sclarea fylv. flore albo, Tab.
 Salvia agrestis flore albo, Eyft.

VIII. Horminum fylv. majus folijs profundius incis.

Hormini fyl. 4. altera species, vel dilutiore flore, Cluf. pan. fyl. 4. species 3. Eid. hist.

Pars externa non purpurascit, sed virefcit: folia inferiora quasi laciniata: flos dilutioris coloris, aliquando quasi cinereus. Hoc etiam flore est minore & rubro, quod

Hormini fylv. quarti species 4. Cluf. hist.

IX. Horminum fylv. Lavandulæ flore.

Hormini fylv. secundi species 5. Cluf. pan. 4. species 5. Eid. hist.

Sclarea Hispanica, Tab.

Gallitricum alterum, Ger.

X. Horminum fylv. salvifolium majus, vel maculatum.

Horminum fylv. Matth. Cæf. Cast. Lugd.

Verbasum salvifolium, Lob. ico.

Verbasum nigrum salvifolium, Ad. Lob. ob. Lug.
 Orvala altera, Dod.

Hormini fylv. tertij altera species, Cluf. pan.

Hormini fylv. quinti altera species, Eid. hist.

XI. Horminum fylv. salvifolium minus.

Horminum fylv. 3. vel Horminum fylv. 5. salvifolio, Cluf. pan.

Hormini fylv. quinti species prior, Eid. hist.

Flos ex cæruleo purpurascens & quasi violaceus, interdum colore dilutiore, nonnunquam quasi cineraceo.

XII. Horminum minus supinum.

Horminum fylv. sextum sive minus supinum Creticum, Cluf. hist.

XIII. Horminum angustifolium laciniatum: quod 2. est in Prodromo.

Folia inferiora aliquando in profundas lacinias dividuntur: aliquando Scolopendriæ folia referunt.

XIV. Horminum minus album Betonicæ facie: quod 3. in Prodromo.

XV. Horminum tenuifolium angustis folijs Erythrodani sylvestris longioribus, Thal. quid?

V E R B A S C U M.

Verbasum φλόμ⊕ Dioscoridi lib. 4. cap. 104. à φλέγω uro, quasi φλόγ⊕ flamma, quia hujus pro elychnijs usus est.

Genera summa duo Dioscoridi: album & nigrum: in albi genere mas & sæmina: mas folijs albis, oblongis, angustis: sæmina folia brassicæ latiora, candida, flores candidi aut ex luteo pallefcetes. Nigrum folijs est albo latioribus & nigrioribus. Est sylvestre folijs Salvia, flore verticillato luteo. Sunt & Phlomidæ duæ hirsutæ, humiles, rotundis folijs. Tertia præter has est quæ Lychnitis & Thryallis, folijs crassis ad lucernarum elychnia aptis. Et Plinio lib. 25. cap. 10. Verbasum Græci Phlomon, genera habet prima duo: album in quo mas: alterum nigrum, in quo sæmina, tertium, non nisi in sylvis reperitur, sunt folia brassicæ latiora pilosa, &c. Silvestri folia Eleliphaci alba, ramis lignosis. Sunt & Phlomidæ duæ hirsutæ, rotundis folijs humiles. Tertia Lychnites vocatur, ab alijs Thryallis folijs ad lucernarum lumina aptis.

I. Verbasum mas latifolium luteum.

Verbasum 1. Matth. Cord. in Diof. Lugd. Cæf.

Verbasum mas, Ang. Ad. Cast. Tab. (Thal.

Verbasum candid. mas, Lac. Lon. album mas,

Verbasum latius, Dod. latifolium mas, Eyft.

Verbasum mas & Candela regia, Lob.

Verbasum aut Phlomos vulgaris mas, Lob.

Thapsus barbatus, Ger.

II. Verbasum mas angustioribus folijs floribus pallidis.

Verbasum secundum, Matth. Lac. Cast. Lugd.

Verbasum fylv. majus, Lon.

III. Verbasum sæmina flore luteo magno.

Verbasum sive candela regia, Trag.

Verbasum nigrum, Fuch. Lon.

Verbasum album sæmina luteo flore, Dod. gal.

Lugdun.

Verbasum album mas, Ang.

Verbasum maximum album sæmina flore subpallido, Lob. ico.

Verbasum alterum flore aureo, Cæf.

Verbasum luteum, Tab.

Verbasum lychnite minus, Ger.

IV. Verbasum sæmina flore albo.

Verbasum sylvestre, Trag.

Verbasum candidum mas, Fuch. Dod. gal. Tur.

Gef. hort.

Verbasum tertium flore candido, Cæf.

Verba-

Verbasum album fœmina, Ang. Lon.
 Verbasum angustius, Dod.
 Verbasum flore albo, Tab.
 Thapsus barbatus maximus odoratus Septentrionalium, Ad. fœmina flore albo, Lob. ico.
 Thapsus barbatus flore albo, Ger.
 Varietas in folijs observatur, quam notarunt nomine
 Verbasci albi secundi, Tab.
 Verbasci albi, Ger.
 V. Verbasum Lychnitis flore albo parvo.
 Verbasum primum, Brunf.
 Verbasum lychnite, Matth. Lac. Tab. Ger.
 Verbasum candidum fœmina, Fuch. Gef. hor.
 Verbasum album fœmina, albo flor. Dod. gal. Lug.
 Verbasum fœmina, Ad. Lob. obs. Lugd.
 Verbasum quartum, Cæs. Eyft.
 Phlomos mas alter, Lob. ico.
 Phlomos lychnitis, Lugd.
 Verbasci tertia altera species, Cast.
 VI. Verbasum nigrum folio papaveris corniculati: & Cam.
 Verbasum aliud, Matth.
 Verbasum laciniatum, Lugd.
 Verbasum sylv. tertium, Dod.
 Verbasum sylv. Salvifolium, fruticosum, lignosum, Ad. ubi legendum Verbasum purpureum Erucæfolium.
 Verbasum sylv. Salviflorum laciniatum, Lob. ob.
 Verbasum Intubaceum, Tab.
 VII. Verbasum nigrum flore ex luteo purpurascete.
 Verbasum nigrum, Trag. Dod. Lob. ico. Tab. Ger.
 Verbasum tertium, Matth. Lac. Cast. Lugd.
 Verbasum sylv. Fuch. Tur. Gef. hor. sylv. minus, Lon.
 Verbasum nigrum Salvifolium purpureo flore, Ad. Lob.
 Verbasum nigrum latifolium, Thal.
 Blattaria Plinij, seu Verbasum nigrum, Eyft.

Flore variat: alterius ex citrino purpurascit: alteri⁹ ex flavo candid⁹: alibi flore prorsus cãdido.

VIII. Verbasum folijs subrotundis flore Blattariæ: in Phytopinace & Prodromo describitur.

IX. Verbasum humile Creticum laciniatum. Arcturus Creticus, Belli ep. i. ad Cluf. Ponæ.

Verbasum Brasicæ folio, Col.
 Verbasum fruticosum auriculatum, Ponæ Ital.

Variat: nam illud folijs est latiorib. capitulis rotundis: est & alterum, longiorib. & angustioribus folijs, capitulis oblongiusculis, & hoc est Arcturi secunda species, Ponæ Ital.

Verbasum Salvifolium.

I. Verbasum latis Salviæ folijs.
 Verbasum sylv. Matth. Ang. La c. Gef. hor. Lugd. Cluf. hisp. & hist. Cast.

Verbasum sylv. alterum, Dod.
 Verbasum sylv. Salvifolium fruticosum lignosum, Ad.

Verbasum salvifol. fruticosum, luteo flor. Lob.
 Verbasum sylv. folijs Salviæ, Cam.

Verbasum quartum, Lob. ico. 7. Cæs.
 II. Verbasum angustis Salviæ folijs.
 Verbasum sylv. Dod. Gef. hort. Lugd. Cæs.

Verbasum sylv. Salvitenuifolium Narbonensium, Ad.

Verbasum sylv. folijs Salviæ tenuifoliæ, Lob.
 Phlomis lychnitis, Cluf. hisp. & hist. Lugd. duplici figurâ.

Salvia sylv. Monspeliensium, Gef. hor.

Hæc Angarathi aliquibus dicitur.

III. Verbasum acuto salviæ folio.
 Phlomis lychnitis altera Syriaca, Lob.

Verbasum sylv. folio Salviæ tenuifoliæ, Lugd.
 IV. Verbasum subrotundo Salviæ folio.

Verbasum sylv. Salvifoliū exoticum, Lob. Lug.
 Hoc Verbasci cistioidis nomine ex horto clarissimi Contareni habemus.

B L A T T A R I A.

Blattariam Plinius l. 25. c. 9. sic expressit: Est similis Verbasco herba, quæ sæpe fallit pro ea capta, folijs minus candidis, cauliculis pluribus, flore luteo. Hæc abjecta blattas in se contrahit, ideog, Romæ Blattariam vocant, hæc ille. Hoc Dioscorides l. 4. c. 104. Verbasco sylvestri cui flos est aureus tribuit.

I. Blattaria lutea folio longo laciniato.
 Blattaria, Trag. Matth. Ang. Fuch. Dod. Gef. h. (& Verbasci nigri species) Lon. Lug. Cast. Tab. Ger.
 Chrysogonom, an potius Blattaria Plinij, Ad.
 Blattaria, Lob. Plinij, Eid. ico.
 Blattaria flore luteo, Eyft.

Verbasum leptophyllum, Cord. hist.

Verbasum nonum, Cæs.

Duplex est: altera quatuor cubitorum, tria, quatuor, quinque; & plura vascula conjuncta habens: altera humilior, singula vascula proferris, folijs multo viridioribus.

II. Blat-

II. Blattaria alba.

Blattaria flore albo, Lob. i. c. Cam. Eyst.
an Verbasum quintum, Cæs.
Ad Verbasum lychnitis referri potest. Variat
flore parvo, eoq; albo vel viridi, vel viridi pur-
purascens & magno flore, quare hæc
Blattaria altera: illa verò
Blattaria flore viridi.
Blattaria flore ex viridi purpurascens dicitur,
Lobel. icon.

III. Blattaria magno flore: & Lob. i. c.

IV. Blattaria purpurea.
Blattaria flore purpureo, Ges. hor. Lob. i. c. Lug.
Cam. Ger.
Blattaria phœnicea, Tab.
an Verbasum octavum, Cæs.
Folijs est nigrioribus non laciniatis, parum-
que ferratis: flos modo dilute rubet, obsoleto
colore purpurascit: quandoq; nigrae violæ co-
lore eleganti nitet,

Æ T H I O P I S.

Aethiopiae Dioscoridi lib. 4. cap. 105. folia Verbasco similia, per quam hirsuta habet, &c. Et Plinio lib. 27.
cap. 4. Aethiopia folia habet Phlomo similia, magna, multa & hirsuta, &c. a loco natali forte nomen
habet, qua Plinio l. c. ex Aethiopia eximia venit: hac, inquit lib. 26. cap. 4. clausa omnia tactu aperiri. At
lib. 24. cap. 17. Aethiopia in Merœ nascitur, ob id Meroidum appellarunt folio Lactuca, &c. hic sanè aliam
quam Dioscorides intelligit.

I. Aethiopiae folijs sinuosis.

Aethiopia, Matth. Ang. Lac. Dod. Ges. hor. Lon.
Cæs. Lugd. Cast. Tab. Ger. Eyst.
Aethiopia sive Phlomitia, Ad. Lob.
An potius Verbasum lychnites Dioscoridis:
cùm hujus Aethiopiae vascula, non solum bina

semina necervi magnitudine contineant, nec
radicem viscidam habeat, neque in exsiccata
cornu durities sentiatur, quæ à Dioscoride suæ
tribuuntur.

II. Aethiopiae folijs in profundas lacinias di-
visis: quæ in Prodromo describitur.

VERBASCULUM SEU PRIMULA VERIS.

Primula veris, quod primo Ver? floreant, Dioscoridis lib. 4. cap. 104. φλωιδες & Plinij lib. 25. cap. 10. Phlo-
mides censentur. Alijs verò Plinij lib. 25. cap. 4. & lib. 26. cap. 11. Dodecatheon, cui sunt folia septem,
Lactucis similima, à lutea radice exeuntia. Verum apud Plinium lib. 25. cap. 10. alterum genus Alismatis in
sylvis, nigrius, majoribus folijs, videtur.

Verbasculum flore simplici.

I. Verbasculum pratense odoratum.

Herba Paralysis, Brunf. Cast. desc.
Herba Paralysis vulgaris, Trag. altera, Cæs.
Dodecatheon, Ang.
Primula veris, Matth. Lugd. Taber. hortensis,
Thalio.
Primula veris major fl. luteis odoratis, Dod.
Primula pratensis, odora lutea, Ad. Ger.
Primula veris flore luteo, Eyst.
Primula pratensis, Lob.
Primula veris flavo flore elatior, Clus. hist.
Verbasculum odoratum, Fuch. Dod. gal.
Arthritica, Ges. hor. simplex luteo flore, Cam.
Alisma pratorum, Col.

II. Verbasculum pratense vel sylvaticum in-
odorum.

Herba Paralysis alba, Brunf. sylv. Trag.
Primula veris altera, Matth. Lugd.
Verbasculum non odoratum, Fuch.
Verbasculum album, Dod. gal.

Primula veris maj. (fl. albidis inodor.) Dod. Ger.
Primula pratensis pallida, Ad.
Primula pratensis inodora luteopallida, Lob.
Primula veris, Paralysis sylv. Thal.
Primula sylv. tertia, Tab.
Primula veris pallido flore elatior, Clus. hist.

III. Verbasculum sylv. majus singulari flore.
Verbasculum minus, Dod. gal.

Primula veris minor, Eid. Lugd. Ger.
Primula sylvarum, Ad. Lob. Lugd.
Arthriticae species flore singulari, Ges. hor.
Herba Paralysis, Cæs.
Primula veris pallido flore humilis, Clus. hist.
Alisma sylvarum, Col.
Primula sylv. secunda, Tab.

Primula veris sylv. flore pallido, Eyst.

Arthritica caule exiguo vel nullo, Cam.

Flore est pallido, reperitur etiam niveo, quæ
Sylvarum primula alba, Ad.

IV. Primula veris montana incana lutea.
Paralytica rotundifolia montana, Col.

*Verbasculum flore multiplici.*I. *Verbasculum hortense multiplex.*

Arthriticæ genus dasypodium, sive densifolium, Gesn. hort.

Arthritica pleno flore, Cam.

Primula hortensis Anglica flore pleno, Ad. Lob. Lugd. Ger.

Primulæ veris flos multiplex, Dod. multiflora, Tab.

Primula veris Anglicana flore pleno, Eyf.

II. *Verbasculum sylv. magno plenoq; flore.*

Primula veris sylvarum flore pleno specioso, Ad. Lob. ico. Eyf.

Primula veris sylvarum flore multiplici, Lugd.

Primula veris multiflora sylv. Tab. veris flore pleno, Ger.

III. *Verbasculum syl. minus singulari flore.*

Primula sylvarum flore obscure virentibus simbratis, Ad. Lob. Lugd.

Primulæ veris minoris altera species, Dod.

Primula sylv. flore viridi, Tab. Ger.

IV. *Verbasculum proliferum.*

Primula veris flore gemino altero alteri innato, Lob. Lugd.

Primula veris prolifera, Tab.

Primula veris flore geminato, Ger. Eyf.

*Verbasculum alpinum.*I. *Verbasculum umbellatum alpinum minus.*

Majele, Cord. obs.

Serchenblumlein/ Gesnero, monente, Cam.

Verbasculus alpinus sive cæruleus, Lugd.

Sanicula alpina minor sive media, Lob. Lugd.

Primula veris flore rubro, Clus. pan. & hist. Ger.

Arthritica flore purpureo, Cam.

Primula alpina media, Tab.

Primula veris angustifolia rubra & alba, Eyf.

Flore est subcæruleo, aut carnei coloris, aut dilutiore purpurâ nitente, interdum saturatius rubente: raro candido & exalbido, omnes tamen circa umbelicum luteoli sunt.

II. *Verbasculum alpinum umbellatum majus.*

Raysferlin/ Simlero de alpibus.

Paralitica alpina, Sanicula angustifolia major,

Lub. Lugd.

Primula veris albo flore, Clus. pan. & hist. Ger.

Primula alpina angustifolia, Tab.

Variat floris colore: est albo: rubro: rubore & candore confuso.

SANICULA ALPINA VEL AURICULA URSI.

Sanicula à sanandis vulneribus: Auricula Ursi à forma foliorum dicitur: an Ἀλισμα sive Δαμασονιον folijs Plantaginis sed angustioribus. & in terram convexis, &c. Dioscoridis l. 3. c. 169. Et Plinij l. 25. c. 10. Alisma sive Damasonion folijs Plantaginis sed angustioribus, magisq; laciniosis, convexisq; in terram, &c.

*Sanicula alpina folijs serratis.*I. *Sanicula alpina lutea.*

Sanicula sive Auricula Ursi, Matth.

Arthriticæ genus alpinum, & Sanicula alpina, Gesn. hort.

Lunaria arthritica, Eid. de lun. & fracto.

Auricula ursi, Dod. Cast.

Auricula ursi prima vel luteo flore, Clus. pan. & hist. Ger.

Paralytica alpina, Sanicula sive auricula ursi, Lob. flore luteo, Ad.

Auricula ursi seu lupi, Cæs.

Primula veris pachyphyllos, Lugd.

Auricula ursi floribus luteis, Cam. Tab. Eyf.

Alisma sive Damasonium Dioscoridis, Col.

Variat folijs & floribus: folijs lævibus & viridibus, interdum incanis vel canescentibus densioribus, tenuioribus: majoribus & minoribus: floribus pallidis, luteis, aureis, rarissimè candidis vel cæruleis, usq; modò majoribus, modò minoribus, modò denis, vicanis, tricenis, hinc

Auricula ursi floribus pallidis & candidis.

Auricula ursi floribus luteis.

Auricula ursi floribus aureis & cæruleis, Tab.

II. *Sanicula alpina purpurea.*

Britannica, Ang.

Arthriticæ species flore purpureo, Ges. hor.

Paralytica alpina, Sanicula flore purpureo, Ad.

Auricula ursi, Castor. icon. flore purpureo, Lobel. icon.

Auricula ursi suaverubens, Ger.

Auricula ursi 2. Clus. pan. & hist.

Primula alpina latifolia, Tab.

Sanicula alpina rubra, Eid.

Flore est purpurascente, rubescente sanguinis modo, & atro colore.

III. *Sanicula alpina folijs rotundis.*

Auricula ursi quinta, Clus. hist.

Hæc etiam minoribus folijs reperitur, quæ Auriculæ ursi quintæ similis, Clus. ap. alt. au. et.

IV. *Sanicula alpina flore variegato.*

Auricula ursi tertia, Clus. pan. & hist.

Auricula urfi floribus guttatis, Tab.

Floribus est rubris, albis maculis aspersis.

V. Sanicula alpina angustifolia.

Auricula urfi 5. Cluf. pan. 7. in histor. at 8. in cur. post.

Auricula urfi 8. Tab. flore purpureo, Ger. Eyft.

Flores dilute rubent: huic similis brevioribus tamen folijs, cujus Cluf. in cur. post. meminit.

VI. Sanicula alpina folijs quasi farinâ asper-

Auricula urfi 7. Cluf. cur. post. (fis.

Flores exalbidi carneo colore perfusi.

VII. Sanicula alpina minima carnea.

Arthritica cæruleis flosculis, Gesn. hort.

Sanicula alpina minima, Lob. Lugd. Tab.

Auricula urfi 6. Cluf. pan. 8. Eid. hist. 10. cur. post.

Auricula minima, Ger.

VIII. Sanicula alpina minima nivea.

Auricula urfi minima flore niveo, Cluf. pan. & hist. Tab. Ger.

an Auricula urfi flore albo, Eyft.

Folia pallefcunt & flos omnino niveus, cum illius viridia folia & flos dilute rubens sive carneus.

IX. Sanicula alpina folijs borraginis villosa.

Auricula urfi Myconi, Lugd.

Auricula urfi ex Pyrenæis, Cluf. hist. ap. alt. auct.

Auricula urfi 9. Eid. cur. post.

Sanicula folijs non serratis.

I. Sanicula alpina rubescens, folio non ferra-

Auricula urfi 4. Cluf. pan. & hist. 7. Tab. (to.

Auricula urfi rubescens, Ger.

II. Sanicula alpina alba folijs non crenatis.

Auricula urfi 6. Cluf. hist.

Similis flore pallido, quæ

Auricula urfi pallido flore, Cluf. cur. post.

III. Sanicula alpina minima pilosa: quæ pro 2. in Prodomo descripta.

Sanicula rotundifolia.

I. Sanicula montana latifolia laciniata.

Cortusa, Matth. Cast. Lugd. Cam.

Caryophyllata Veronensium fl. Saniculæ urfi-
næ, Ad. Lob.

Sanicula montana, Cluf. hist. altera, Eid. pan.

Sanicula alpina, Tab. Ger.

Duplex figura apud Clusium, Tab. & Ger.

1. Sanicula montana, Cluf. hist.

Sanicula alpina Clusij, Tab. Ger.

2. Cortusa Matthioli, Cluf. hist. & cur. post.

Saniculæ alpinæ icon verior, Tab.

Cortusæ rarior icon, Ger.

In figura Saniculæ Clusij malè averfa parte puncta aspersa sunt.

Flore est eleganter rubro, & ad purpureum tendente: habetur & violaceis, rarius albis floribus.

II. Sanicula montana rotundifolia major.

Sanicula alpina alia, Gesn. hort.

Caryophyllata, sive Geum alpinum recentio-
rum folio hederaceo, Ad. Lob. ico. Lugd.

Sanicula montana 1. Cluf. pan. altera, Eid. hist.
Eyftett.

Sanicula alpina, Cam. ep. guttata, Eid. hort.

Cotyledon 3 Dalechampi, Lugd.

III. Sanicula montana rotundifolia minor.

Sanicula montana minor, Cluf. pan.

Saniculæ montanæ alterius species 2. Eid. hist.

IV. Sanicula montana longifolia serrata.

V. Sanicula montana flore calcari donato.

Pinguicula (vel Liparis) Gesn. Cl. pan. & hist.

Cucullata, quibusdam Criâs Apuleij, Lugd.

Pinguicula vel *ivrygor*, Viola humida aut palu-
stris: Dodecatheon Plinij, Gesnero, Cam.

Variat floris colore, qui albus, purpureus &
cæruleus.

D I G I T A L I S.

Digitalis, quod flores digitale referant, nomen habet. Sunt qui ad Verbascum, alij ad Alismatis genus alterum Plinij referant. At Doctiss. Fabius Columna, Ephemerum Dioscoridis lib. 4. cap. 85. censet.

Digitalis folio Verbasci.

I. Digitalis purpurea folio aspero.

Campanula sylv. Trag.

Digitalis rubra, Dod. gal. purpurea, Fuch. Ang.

Gesn. hort. & ap. Lon. Dod. Ad. Lob. Lugd. Cam.

Tab. Ger.

Aralda Bononiensibus, Gesn. hort.

Verbascum digitale, Costæo.

Virga regia major flore purpureo, Cæs.

Ephemeris alia species major, Col.

Flos purpureus, nigris punctulis insignitus, ruber, incarnatus, sive ex purpureo candidus, intus punctatus: aliquando flores in rotundam spicam in gyrum coli effigie in summo dispositi rufescunt ex luteo, intus guttis purpureis asperis, hinc

Digitalis flore rubro, & flore incarnato, Eyst.

II. Digitalis alba folio aspero.

Digitalis 2. Dod. alba, Lob. Lugd. Eyst.

Virga regia major flore pallido, Cæs.

Ephemeris altera species major candida, Col.

Flos nivei candoris, intus nigris punctis intercurfantibus.

Digitalis folio vrescente.

I. Digitalis lutea magno flore.

Campanula sylv. flore luteo, Trag.

Digitalis lutea, Fuch. Anguil. Lon. Thal. Lugd.

Cam Tab. Ger. flore luteo, Eyst.

Digitalis minor, Ges. hor. flore minore, Eid. col.

Digitalis lutea flore amplo, Ponæ.

Digitalis 3. Dod.

Calathiana viola Plinij, Dalech. in Plin.

Ephemerum Dioscoridis, Col.

Flore est luteo pallido, rarissimè albo: & intus vario.

II. Digitalis major lutea vel pallida, parvo Digitalis major, Ges. hor. 4. Dod. (flore.

Digitalis flore minore albidior, Ges. col.

Digitalis lutea, Ad. parva, Lob. ico. sub ramo minore exprimitur.

Virga regia: Alisma & Damafonium Dioscoridis, & Fistula pastoris Avicennæ, Cæs.

III. Digitalis minor luteo parvo flore: in Prodromio descripta.

IV. Digitalis angustifolia lutea.

Digitalis lutea parva, Lob. ico.

V. Digitalis angustifolia flore ferrugineo.

Digitalis gilvo flore, alias ferrugineo, Lob.

E P H E M E R O N.

Cum doctissimus Fabius Columna. Digitalem censeat esse Ephemerum Dioscoridis. pauca aspergamus. *Ἐφήμερον* sive *ἕξ ἀγρίων* caulem & folia lilij habet sed hec tenuiora: flores candidos, amaros, semen molle, radicem unam digitali crassitudine, longam astringentem, odoratam, &c. Diosc. l. 4. c. 85. Ephemerum folia habet lilij. sed minora. caulem parem. florem ceruleum. semen supervacuum, radicem unam digitali crassitudine. Plinio l. 25. c. 13. Subjiciamus & Matthioli & Lobelij Ephemerum utrumque nobis incognitum.

I. Ephemerum quod aliqui sylvestrem Irin appellat, Matth. Lacunæ, Cast. desc.

Ephemerum non lethale Matthioli, Lug. Tab.

Ephemerum Matthioli, ex spurjis appositis plantis esse videtur, Colum.

II. Ephemerum Matthioli, vel potius

Ephemerum spurium, Lob. Dod.

Has duas easdem esse vix credimus: cum illi folia lilij & radix unica digitali crassitudine tribuatur: huic verò folia & radix Isatidis adscribatur: imò figurarum nulla est similitudo & Lobelij potius *Lysimachiam* aliquam referat.

CASPARI BAVHINI PINACIS THEATRI BOTANICI LIBER SEPTIMVS.

SECTIO PRIMA.

LYSIMACHIA; VERONICA; TEUCRIUM; SCORDIUM;
CHAMÆDRYS; CHAMÆPYTIS; ALSINE; SPERGULA;
ANAGALLIS; ELATINE.

LYSIMACHIA.

Λυσιμάχιον ἢ λυβγον Dioscoridi l. 4. c. 3. caules emittit cubitales fruticosos, folia salignis similia, flos flavus aureusve, &c. Sic dicta à Rege *Lysimacho* Agathoclis filio. ejus inventore: folia habet *Salicis* viridia, florem purpureum (aureum habet verus) fruticosa, &c. Plinius l. 25. c. 7. addit tantam ei vim esse, ut jumentis discordantibus jugo imposita, asperitatem cohibeat. Unde videtur innuere, *παρα τὸ τὰς μάχας λυβον* dictam esse. *Salicaria* etiam, à foliorum cum *salicis* folijs similitudine vocatur. Hujus species est siliquosa, quæ à siliquato fœtu præcoci, qui auctu & incremento florum eruptioni antevertit, quasi proles parente prior, Filius ante patrem vocatur.

Lysima-